

AURIMN n° 6, Puig de Son Fe

Aquesta ANEI és un massís d'entorn rural sense cap accés públic, al qual no s'hi han detectat, ni a través de la visita de camp, ni a través d'informacions indirectes, cap tipus d'ús recreatiu intensiu.

AURIMN n° 7.1, es Comú de Muro

Aquesta àrea es troba dins del Parc Natural de s'Albufera, està declarat ANEI per la Llei d'Espais Naturals, 1/91, i és propietat de l'Ajuntament de Muro (tot i que els límits de cada designació difereixen) amb una extensió de 93 ha. Com ja hem comentat, aquest darrer fet ha propiciat la seva ocupació urbana popular, inicialment amb instal·lacions temporals i avui en dia amb xalets a sòl reconegut com urbà per part de l'Ajuntament de Muro, a l'indret anomenat les Cassetes dels Capellans, confrontant amb Can Picafort.

El cor des Comú acull una àrea de picnic del SECONA, amb taules i bancs, excusats, dutxes i serveis de recollida de fems. Els gestors del Parc aconseguiren, ja fa alguns anys, prohibir les foganyes (prohibició que no es respecta del tot), esbucar els fogons d'obra i canalitzar el trànsit de vehicles per una sola pista sorrenca, que es senyalitzà per tal de canalitzar el trànsit en un sol sentit.

Es Comú és l'únic tram de litoral murer que es lliura de l'ocupació urbana. L'espai natural és d'una vàlua ambiental molt elevada, com testimonien els estudis a l'abast (MARTINEZ, 1983; SCHMITT, 1994); acull un tram ben conservat de cordó dunar litoral amb vegetació de matollar, on hi és present el ginebró de fruit gros, *Juniperus oxicedrus* var. *macrocarpa*, així com comunitats vegetals litorals i psammòfiles, molt sensibles a la freqüentació i que són de cada dia més rares, degut a l'ocupació urbana generalitzada del litoral arenós.

L'anàlisi comparativa de les dades de freqüentació ens dóna índex d'especialització funcional baix (1) de ciclisme i trànsit motoritzat i moderat (2) de bany i picnic. Les seves puntuacions es situen dins la forquilla del quart quartil per als tres factors: ús massiu, majoritàriament de bany amb presència d'instal·lacions; picnic hivernal, i aquest cas més estival, amb presència d'instal·lacions; i de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

Els usos de picnic, que comprenen un ample conjunt d'activitats complementàries: bany, jocs de taula, petanca, etc, són estivals, la qual cosa sembla ser la causa per la qual aquesta AURIMN no puntua dins dels valors del desè decil per al segon factor, d'igual manera que succeeix amb el cas de l'àrea recreativa de s'Illot.

Les informacions recollides confirmen aquests usos i encara ens remarquen el trànsit de cavalls, donat que s'hi troba un ranxo de lloguer de cavall al propi Comú, i

els usos de picnic i bany. La popularitat d'aquesta àrea la fa usual per a tot tipus d'usos, com ara llegir el diari, sentir la ràdio, fer l'amor o la sesta dins del cotxe, i per anar a nedar a una platja no urbanitzada deixant el cotxe aparcat a prop.

També se'ns ha informat que constantment s'hi troben acampadors, sobretot d'una sola nit, que munten les tendes a la posta de sol i se'n van al matí, per evitar ésser represaliats pels vigilants del Parc Natural.

Els impactes ambientals d'aquests usos són molt greus. En primer lloc destaca la destrucció del sistema dunar a costa del creixement de les Casetes dels Capellans i de l'àrea de bany al front dunar, que desestabilitza aquesta formació geomorfològica i la seva cobertura vegetal. La desestabilització d'aquest sistema dunar dóna lloc a la pèrdua d'arena a la platja, que es remeia amb l'aport d'arena del fons marí, mitjançant el seu transport amb vaixells de càrrega i la seva escampada amb paleres, la qual cosa empitjora la situació (SERVERA, 1996). Pel que fa a l'àrea de picnic, el trepitjament massiu del sotabosc l'ha fet desaparèixer, restant una estructura arbòria madura amb el sòl cobert de pinassa. Les tasques de prevenció d'incendis a aquesta àrea contribueixen a aquest procés. En darrer lloc, el trànsit de vianants, bicicletes i cavalls denuda el sòl, aprofundint el solc dels tiranys a l'arena. Aquests tipus de tirany abunda molt i a certs llocs assoleix amplàries desproporcionades degut a la manca de canalització i reglamentació d'aquest trànsit.

El trànsit motoritzat interfereix els usos de picnic, aixecant pols, emetent fums i fent renou. No s'hi han trobat motoristes o genets a les zones de bany i de picnic, però sí s'han trobat ginyes i petjades, que evidencien l'ús i palesen els conflictes.

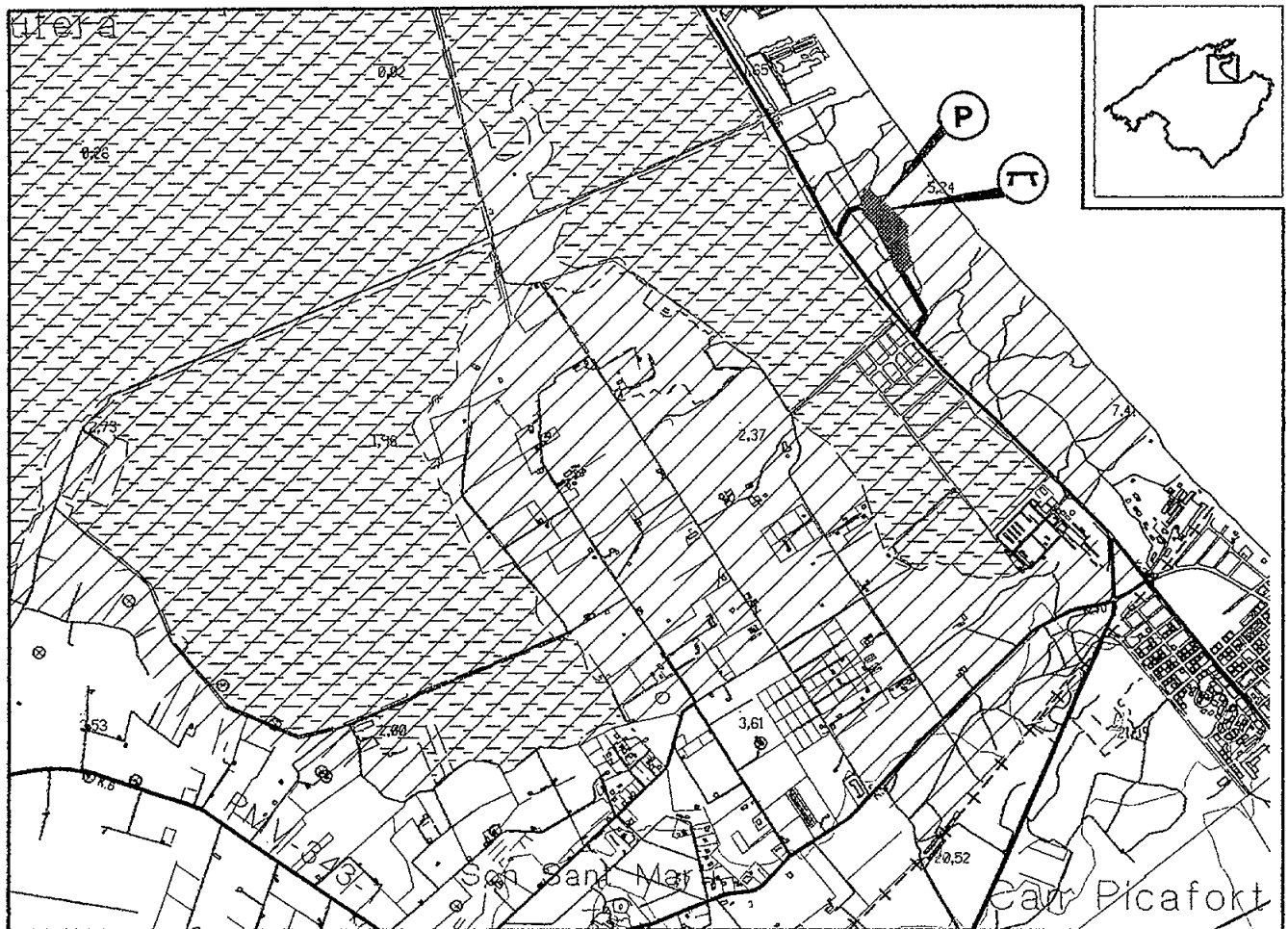
Els propis gestors temen situacions d'alt risc, com és el cas dels incendis forestals que ja han afectat l'àrea, per la manca de plans d'evaüació i l'alta concentració d'usuaris.

Les propostes respecte a la seva gestió futura varien des de propostes de reubicació de l'àrea recreativa de picnic del SECONA, més de cap a l'exterior de l'ENP, per exemple a la vora de les Casetes des Capellans; com propostes de traslladar el carril de bicicletes de la carretera de Can Picafort a Alcúdia dins del Comú, travessant-lo longitudinalment, per eixamplar la carretera en dos carrils, prenent tant terrenys de s'Albufera com des Comú.

Mapa de localització

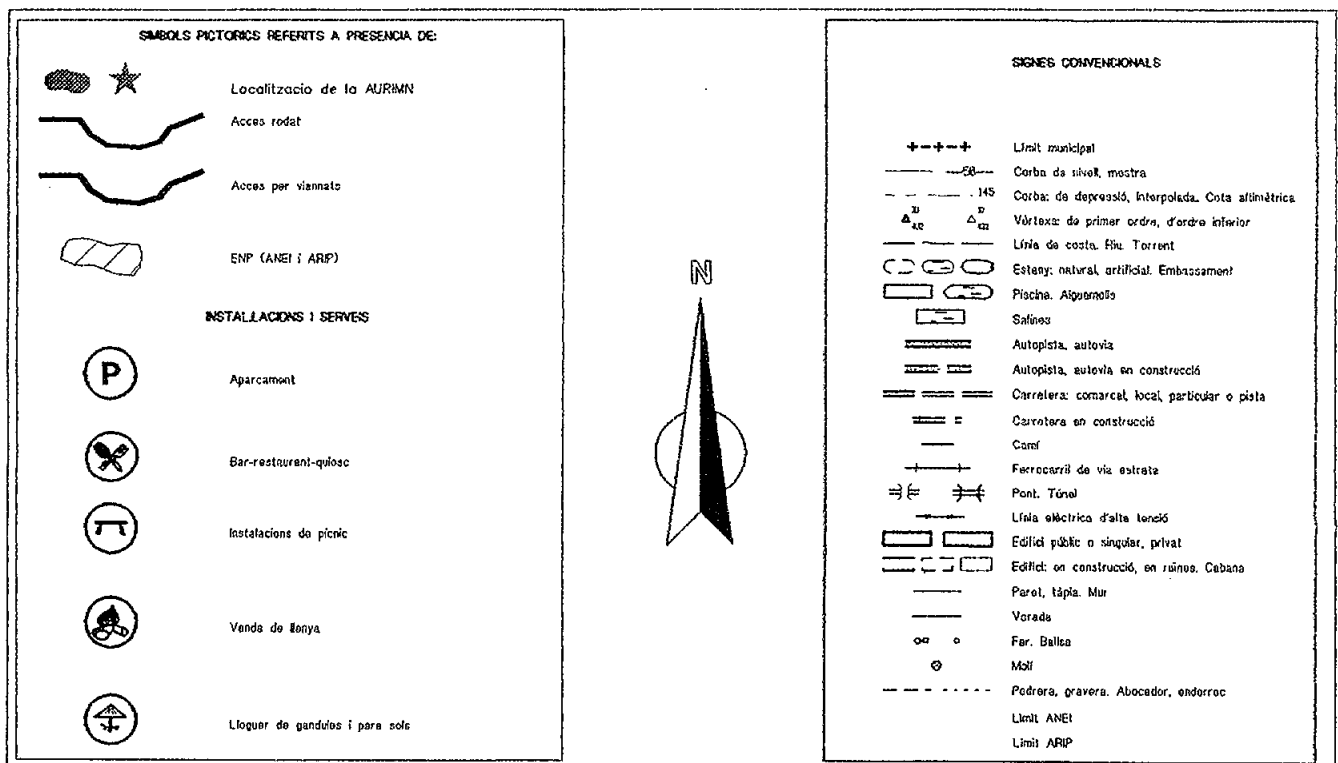
AURIM núm. 7.1.- Es Comú

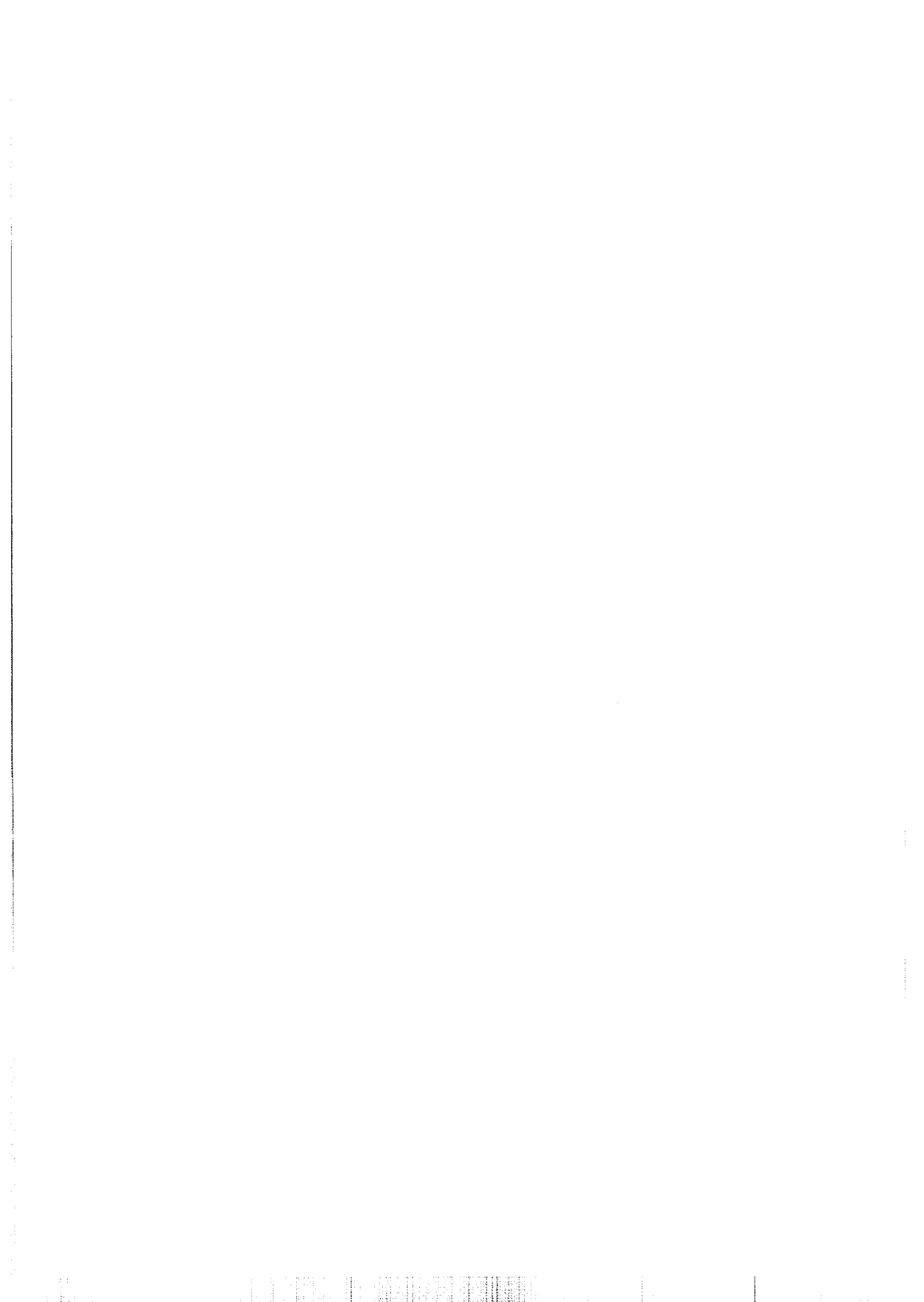
ENP núm. 7.- Parc Natural de S'Albufera



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 7.2, sa Roca al Parc Natural de s'Albufera

Aquest indret, d'ús recreatiu intensiu i elevat valor naturalístic i interpretatiu és tractat per separat, juntament amb els altres Parcs de l'illa a l'apartat 4.1, en base a les dades de freqüentació pròpies dels gestors del Parc.

AURIMN n° 8.1, es Dolç-Torrent de Son Real, Arenal des Casat i Platja de ses Assusenes

Aquesta àrea s'estén des de la colònia d'estiueig de Son Serra de Marina fins a la Punta des Patró. Es tracta d'un tram llarg de litoral no urbanitzat, que encara té continuació a l'AURIMN següent. La seva morfologia és a trams dunar amb costa arenosa i a trams rocosa, alternant-se les bosquines de savines, els pinars, les comunitats de litoral rocós i les comunitats psammòfiles sobre les platges i els sistemes dunars. S'hi accedeix des de Son Serra de Marina, per la vorera de mar, seguint una pista que s'ha obert recentment al tràfic rodat, que acaba a la desembocadura del Torrent de Son Real, on l'aparcament de vehicles ha aplanat un redol, sense cap limitació o partió.

Al marge dels usos recreatius identificats, aquest sistema dunar suporta extraccions d'arena, que han generat una forta controvèrsia en quant a la seva legalitat i l'assumpció de les seves llicències i competències de control entre les autoritats públiques.

Es tracta d'un conjunt de platges, que juntament amb les de Son Bauló i les de sa Canova, constitueixen el darrer reducte natural de la Badia d'Alcúdia.

Els índex d'especialització funcional aplicats als resultats dels nostres recomptes donen graus baixos (1) d'ús ciclista, d'acampada, de trànsit motoritzat i de pesca. En canvi, a l'anàlisi factorial, aquesta àrea no puntua positivament per a cap factor.

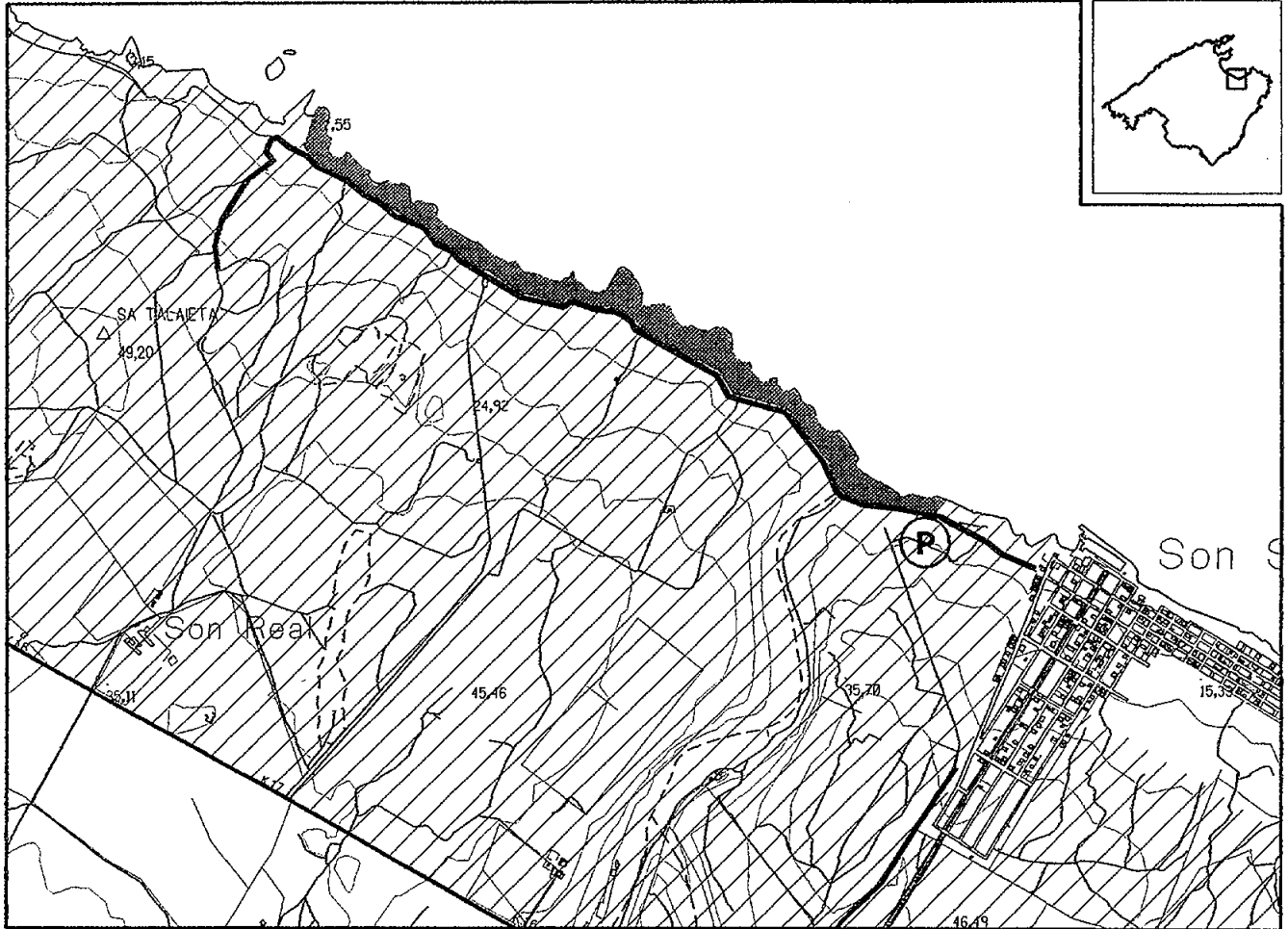
Els cotxes de tot terreny, les motos de trial i els cavalls travessen tota l'àrea, obrint pistes paral·leles i inútils al sistema dunar.

L'ús de càmping enregistrat és molt singular, aprofita una zona accessible vora una pedrera d'arena abandonada i altres amagatalls dins del pinar i, segons se'ns ha informat, és popular i, a temporades augmenta el nombre de tendes.

Les comunitats vegetals d'aquest hàbitat singular es ressenteixen molt del trànsit rodat i hípic, sense cap limitació. Aquests mateixos usos són els que més conflictes generen amb d'altres recreacionistes, pel renou, la polseguera i el risc que suposen.

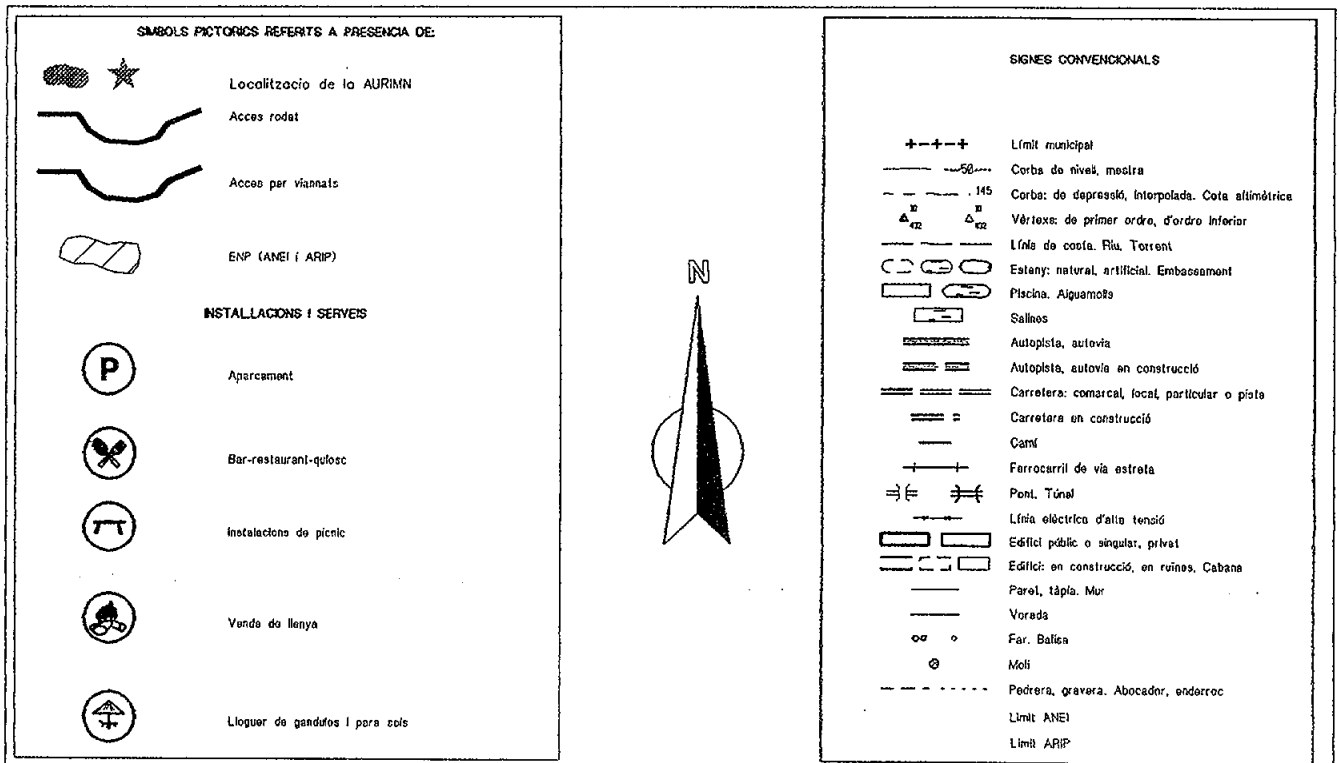
Apèndix.- 46

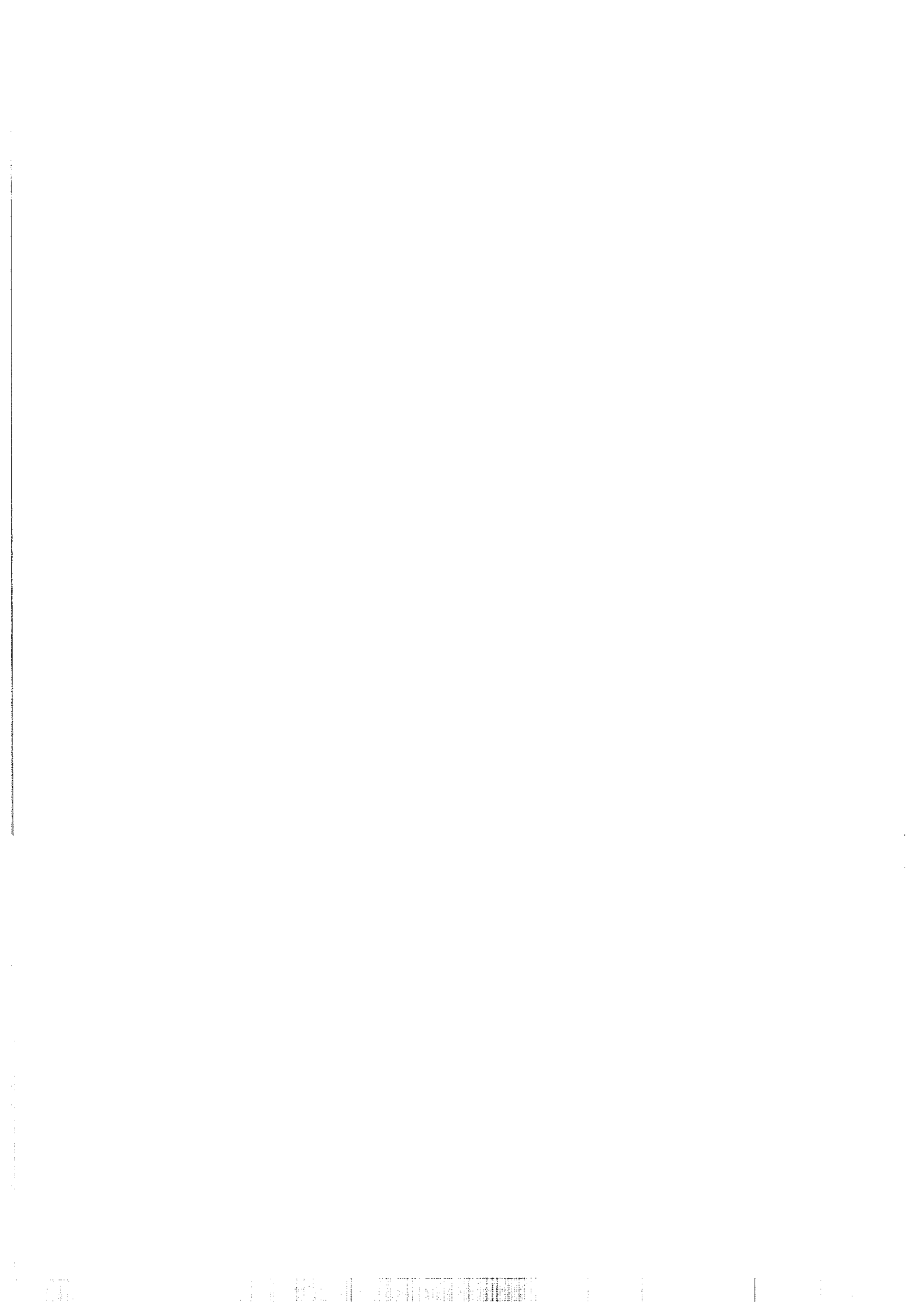
Mapa de localització
AURIMN núm. 8.1.- Es Dolç-Torrent de
 Son Real, Arenal des Cassat i Platja
 ENP núm. 8.- Duna de Son Real.



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 8.2, na Patana-Torrent de Son Bauló i Punta des Fenicis-Punta des Patró

Aquesta àrea comença a la urbanització de Son Bauló i s'ajunta amb l'anterior AURIMN a la Punta des Patró. També es tracta d'un tram de litoral sense urbanitzar, però que té l'accés a peu majoritari per Son Bauló. A l'igual que l'àrea anterior, aquesta es caracteritza per conservar hàbitats de desembocadura de torrent, de litoral rocós i de litoral arenós. Un dels atractius turístics i recreatius d'aquesta àrea és la necròpoli fenícia de l'Illa des Porros, de cap a la qual s'hi adrecen vianants des de Son Bauló. Malgrat el seu interès i el fet que des del nucli turístic s'hi adreci a la gent a visitar-la, no hi ha cap senyalització i la tanca que rodeja el jaciment està feta un manyoc a molts de llocs, de manera que no s'assegura ni la seva conservació, ni el seu ús sostenible.

La platja de Son Bauló, que és el llindar de l'àrea, és explotada vers el turisme massiu de sol i platja, amb la instal·lació d'un bar inicialment desmuntable (J.C., 1995), gandules (que eren aproximadament dos-centes, l'estiu de l'any 1994) i para-sols de lloguer. Sembla que l'intent de construir un restaurant al costat de l'ANEI i de la platja va fracassar. Aquesta situació, per tant, permet l'expansió difusa dels usos recreatius, des de la platja, cap a l'est, per passejar o visitar la necròpolis.

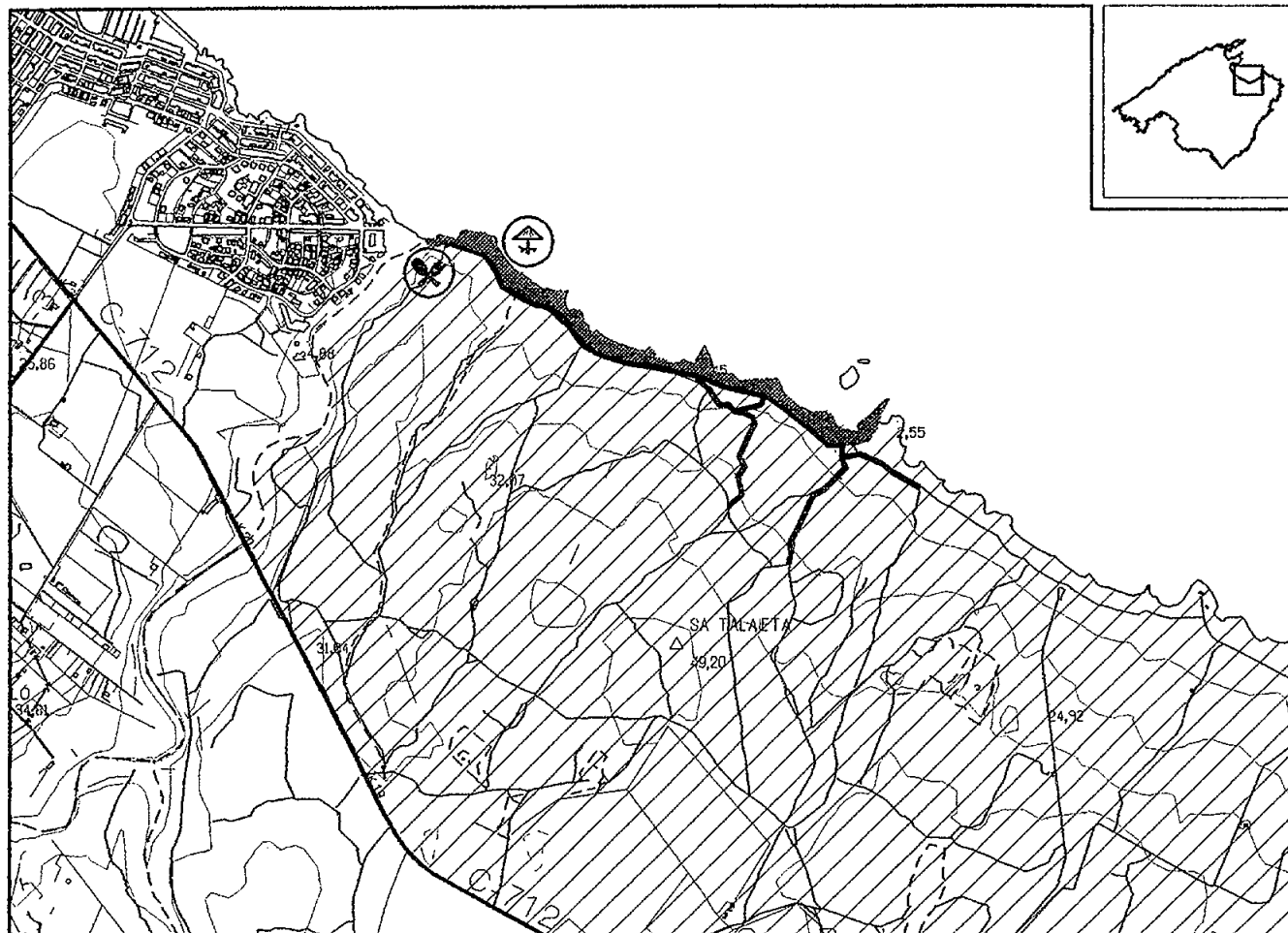
L'anàlisi dels resultats dels nostres recomptes de les puntes d'ús donen a aquesta àrea grau baix (1) per l'ús de bany i per l'hípic, i moderat (2) pel pesquer. L'àrea puntua dins del quart quartil, per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

Malgrat no destacar-hi a l'anàlisi d'especialització funcional, i consegüentment a l'anàlisi factorial, transiten cotxes, motos de trial, bicicletes de muntanya i cavalls per les pistes obertes i per la platja. Encara que el seu nivell quantitatiu de freqüentació no és elevat, s'ha de considerar l'extrema fragilitat d'aquests hàbitats i del patrimoni arqueològic que aquesta àrea acull.

Els impactes ambientals més rellevants són producte de l'obertura de vials i del trànsit rodat i hípic pel litoral. La desembocadura del Torrent de Son Bauló no està protegida ni senyalitzada i el procés de consolidació de les instal·lacions d'ús públic de la platja, com és el cas del bar, fan preveure la seva artificialització, per evitar les variacions naturals del seu curs.

El trànsit motoritzat, rodat i hípic destaca, malgrat la seva baixa intensitat, pels conflictes que provoca amb d'altres recreacionistes.

Mapa de localització
AURIMN núm. 8.2.- Na Patana-Torrent de
 Son Bauló, Punta des Fenicis, P. des Patró
 ENP núm. 8.- Duna de Son Real



Escala 1:25.000

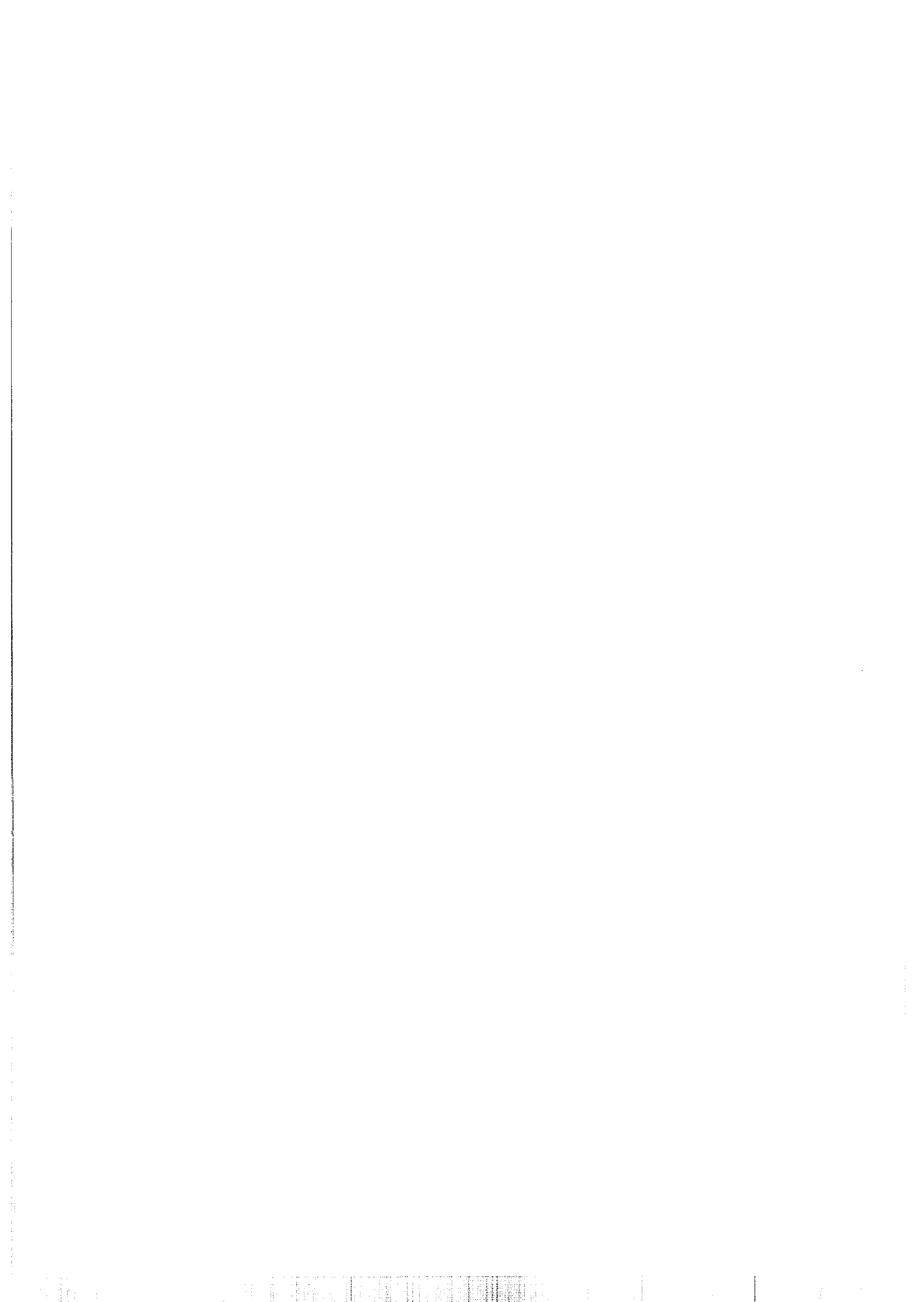
Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per vianants
	ENP (ANEI / ARP)
INSTAL·LACIONS I SERVERS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quiròsc
	Instal·lacions de picnic
	Verds de llenya
	Lloguer de gandules i para cota



SIGNES CONVENCIONALS	
	Limit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértexs de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Alguarnolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carreres: comarcal, local, particular o pista
	Carreres en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàp. Mur
	Voreds
	Far. Beltes
	Molí
	Pedraera, gravera. Abocador, enderroc
	Limit ANEI
	Limit ARP



AURIMN nº 9, es Fons de na Borges-s'Arenal i sa Canova

La seva configuració geogràfica és idèntica a la de les dues àrees precedents, l'àrea consisteix en un tram de costa, des de la desembocadura del Torrent de na Borges, a Son Serra de Marina, fins a la desembocadura del Torrent de s'Estanyol, vora la colònia d'estiueix del mateix nom.

El Torrent de na Borges fa un estanyol a la seva desembocadura, a l'igual que els torrents de Son Real i de Son Bauló, i la platja de sa Canova és el front costaner d'un gran sistema dunar, que va patir un intent d'urbanització els anys vuitanta, de la qual resten algunes edificacions, que en alguns casos es fan servir de quadres, pels cavalls del guarda de la urbanització.

L'anàlisi de les dades de freqüentació dona índex d'especialització funcional baixos (1) per al bany, l'hípica, l'acampada i la pesca. L'anàlisi factorial dona puntuació dins del quart quartil per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

El càmping que hem detectat es realitza a s'Estanyol, malgrat les senyals de prohibició de l'Ajuntament d'Artà. El trànsit hípic i de bicicletes de tot terreny travessa el sistema dunar i la platja, obrint tiranys i pistes paral·leles, que es multipliquen innecessàriament. El trànsit esporàdic de vehicles manté amplàries innecessàries a les dites pistes.

L'erosió del sistema dunar és molt visible per l'exhumació de les seves litificacions. A més, les comunitats vegetals dunars i d'aiguamoll pateixen les conseqüències de l'ús recreatiu.

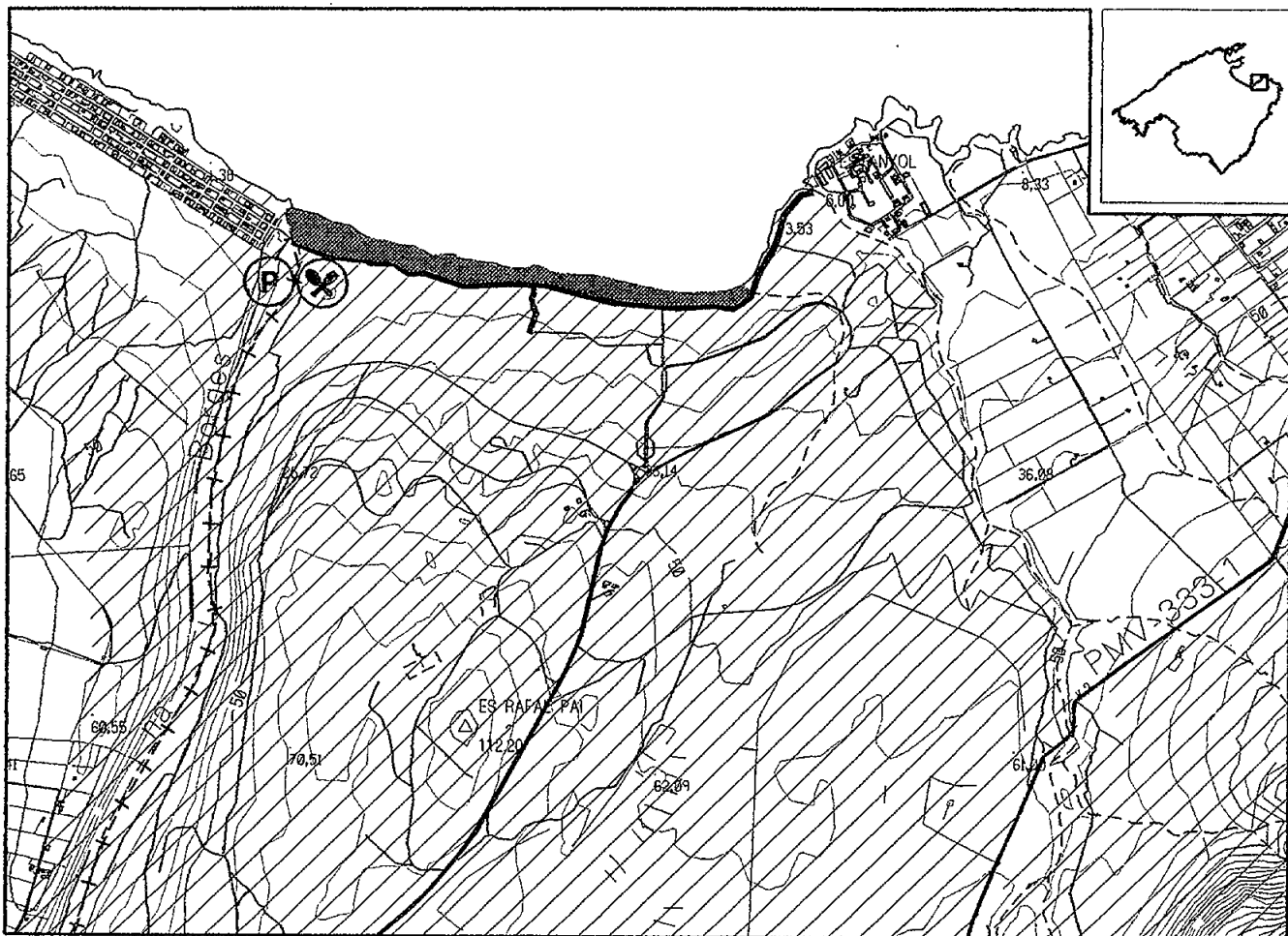
El trànsit de cavalls es fa també damunt de la platja mateixa, coincidint amb l'ús de bany, amb el conseqüent conflicte d'usos.

Apèndix.- 54

Mapa de localització

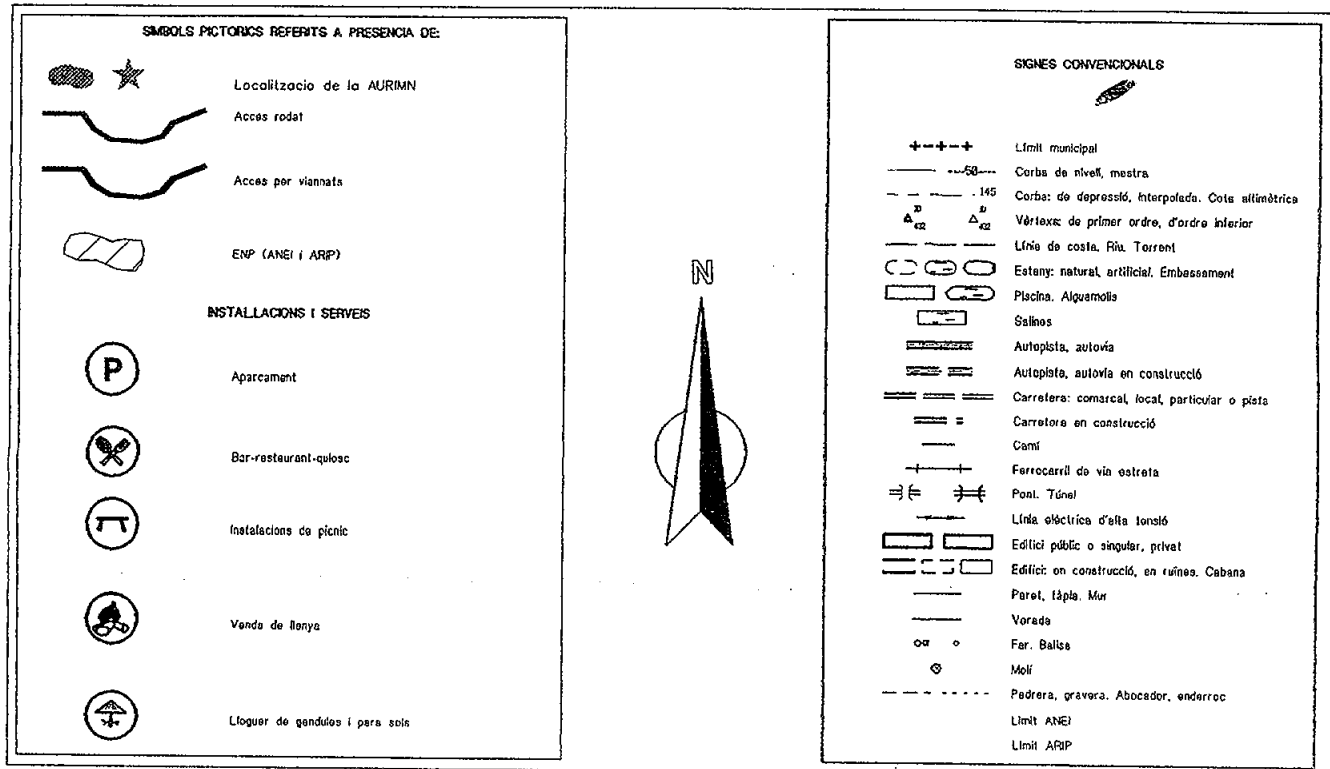
AURIMN núm. 9.-Es Fons de na Borges, s'Arenal i sa Canova

ENP núm. 9.- Sa Canova d'Artà



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN nº 10.1, Son Mascaró, Caloscamps, es Canons i Betlem

En aquest cas, es tracta d'àrees excloses de la protecció urbanística de la Llei d'Espais Naturals 1/91, però que constitueixen retalls intersticials a la costa entre la Colònia de Sant Pere i la urbanització de Betlem, *The Creeck, waterfront village*, a l'altra banda de la qual comença l'ANEI.

Una carretera asfaltada recorre part d'aquesta àrea, mentre la resta es pot travessar, també amb vehicle per pistes, o bé a peu.

Vora aquesta carretera, a la finca de Son Mascaró, hi ha el càmping *Club San Pedro*, que només obre els estius (a partir del maig). Hi han bungallous i s'hi poden muntar tendes i aparcar caravanes.

L'index de Nelson és baix (1) per a les dades de pesca i moderat (2) per a les d'acampada amb caravanes i trànsit motoritzat. El pes del tercer factor, trànsit motoritzat, ciclista i hípic es troba dins la forquilla del quart quartil.

L'acampada lliure és freqüent (segons les informacions dels guardes forestals, de entre dues i tres tendes), amb tendes i caravanes, que fan foganyes, predant llenya. Però també hi ha una zona d'acampada legal a aquest mateix redol, on es fan campaments, com ara els de l'Ajuntament d'Artà, d'ençà de l'estiu de 1995.

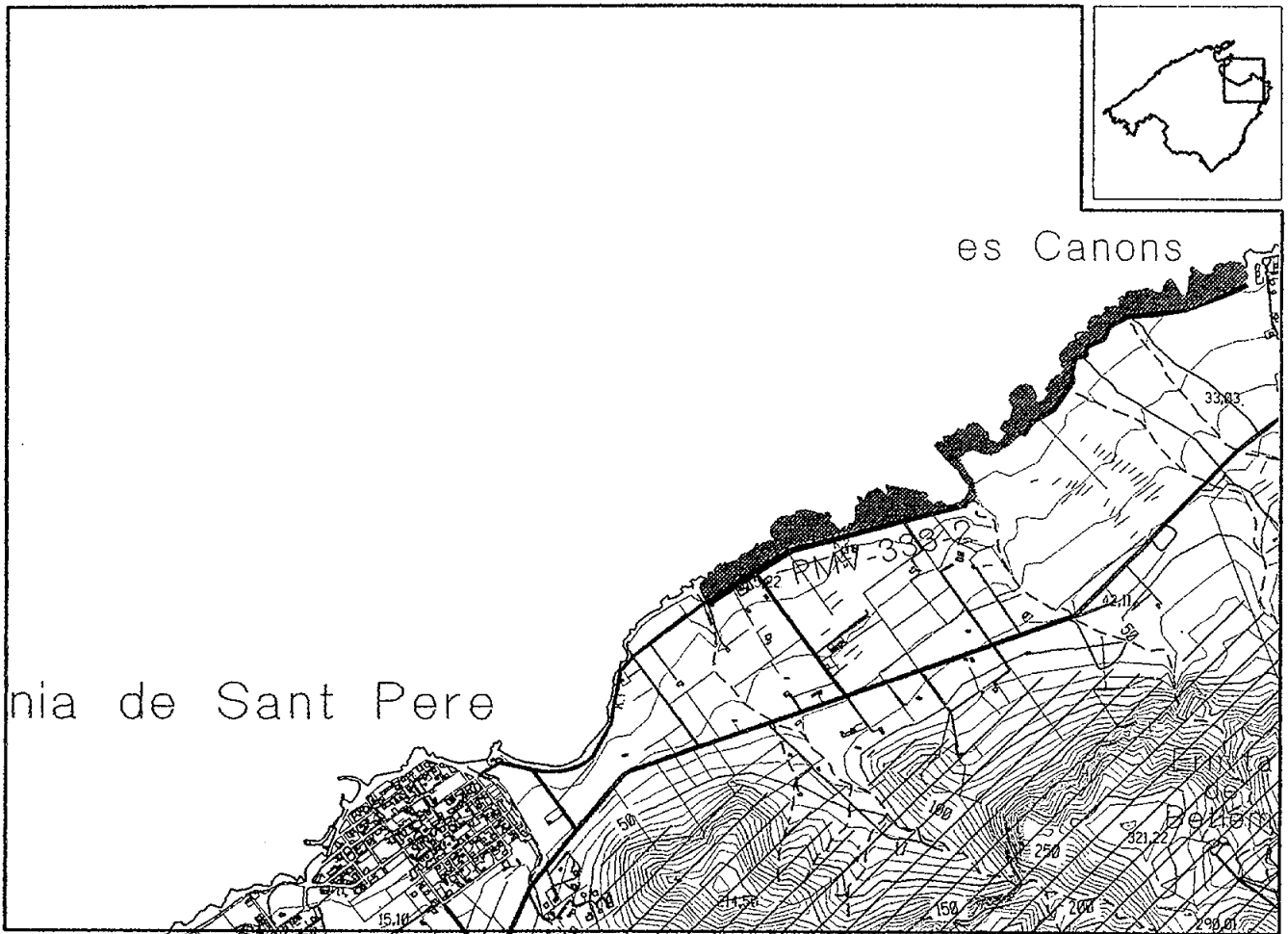
Els usos recreatius escampats, i sense ningú que hi tingui cura, provoquen la degradació accentuada d'aquest tipus d'espais naturals. Aquest fet s'agreuja pel fet que la Guarderia Forestal s'exonera de responsabilitats de vigilància i control, donat que es tracta de sòl urbanitzable.

Abunden els abocaments i l'escampadissa de fems i excrements humans. També es detectaren restes de foganyes d'acampada.

Els conflictes sorgeixen entre els propietaris i els acampadors, així com entre les activitats de bany i les nàutiques.

Apèndix.- 58

Mapa de localització
**AURIMN núm. 10.1.- Son Mascaró, Calo-
 scamps, es Canons i Betlem**
 ENP núm. 10.- Muntanyes d'Artà



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m



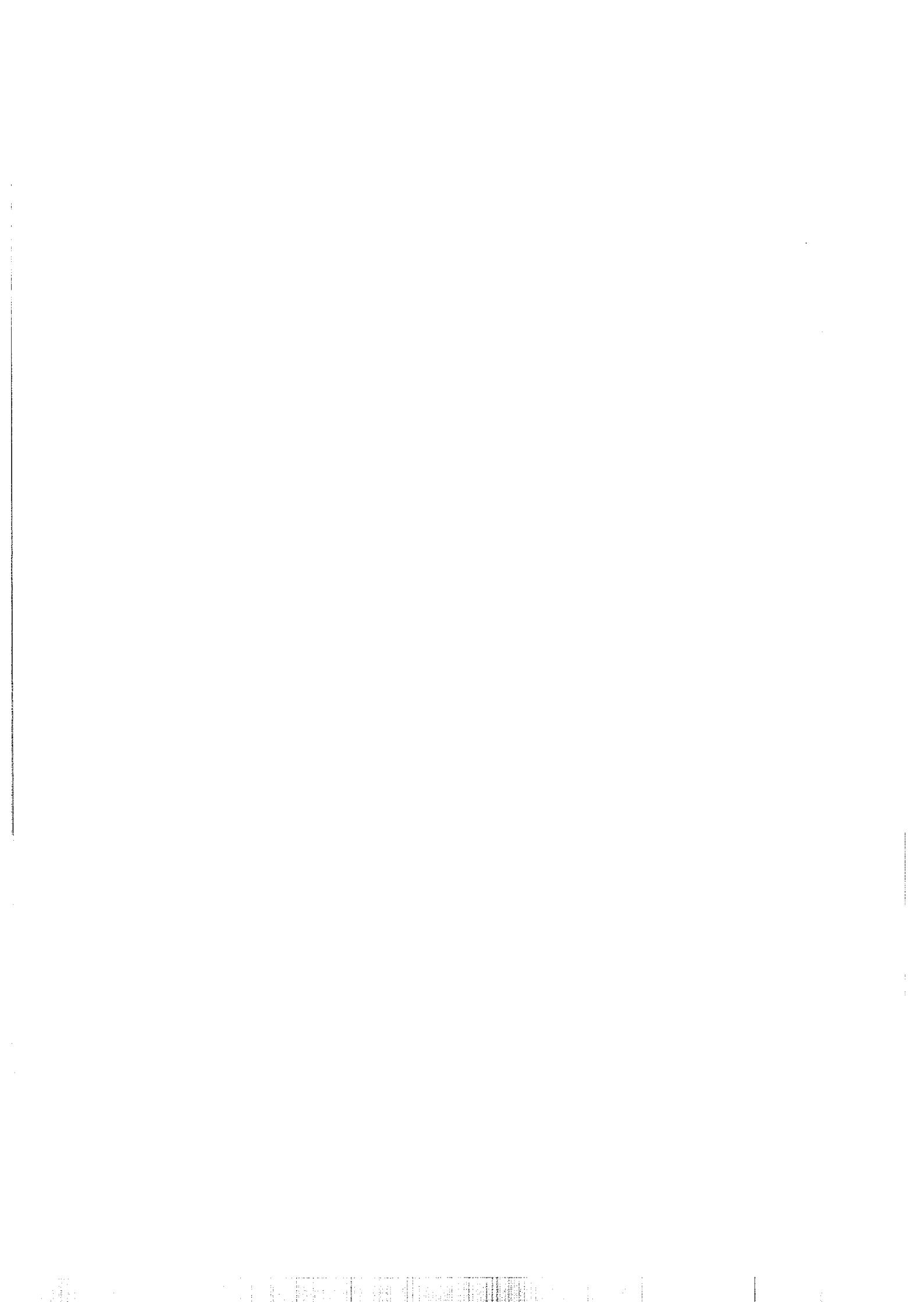
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Acces rodal
	Acces per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quirós
	Instal·lacions de picnic
	Venda de l'anyà
	Lloguer de gandules i para cole



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, meclra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértexs de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial, Embassament
	Piscina, Alguamoïta
	Saïnos
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local particular o pista
	Carretera en construcció
	Cami
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Parot, tàpla. Mur
	Vereda
	Far. Bullsa
	Molí
	Pedraera, gravera. Abocador, enderrac
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN nº 10.2, Cala de s'Estret, s'Aigua Dolça, Cala Mata, es Caló i na Picarandau

Aquest conjunt de platjetes i cales s'exten des de l'urbanització de Betlem fins a es Caló, totes elles dins l'ANEI de les Muntanyes d'Artà. Es tracta d'una costa penya-segada baixa, amb rades i calons de platges de còdols i arena. Una pista recorre tota l'àrea, a una certa distància de la costa. No hi ha cap instal·lació ni habitatge, llevat d'un espigó d'arrecerament i qualque escar a es Caló.

Les dades de freqüentació donen índex d'especialització funcional baixos (1) pel trànsit motoritzat i de navegació de motos aquàtiques, moderat (2) per la pesca i elevat (3) pel fondeig. Les seves puntuacions factorialis són nul·les.

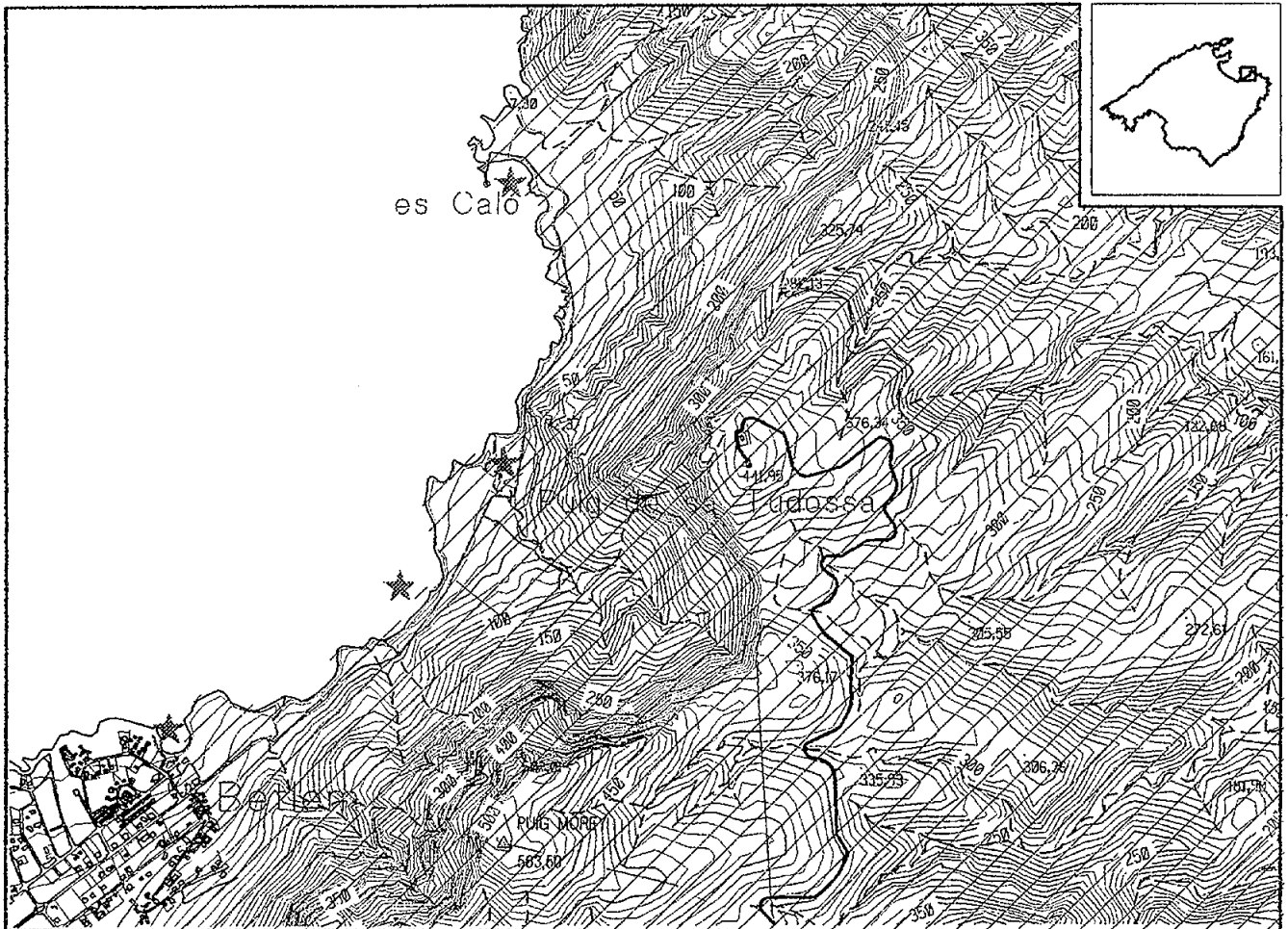
Fa uns anys, l'ús d'acampada a es Caló es va disparar, amb processos de partionament de redols per part dels grups més assidus, amb l'aggravant, respecte al cas de s'Illot, que es tracta d'una propietat privada. Es va haver de fer un desallotjament semblant al de s'Illot, del qual resten cartells prohibint l'acampada. Segons se'ns ha informat, aquests usos continuen presents, encara que en menor mesura.

Els usos esmentats provoquen l'acumulació de fems a es Caló i danys al fons marí per l'ancorament. Als voltants des Caló encara es poden apreciar els efectes de l'ús recreatiu intensiu de fa uns anys.

Les motos nàutiques són el principal agent de conflictes entre banyistes i navegants.

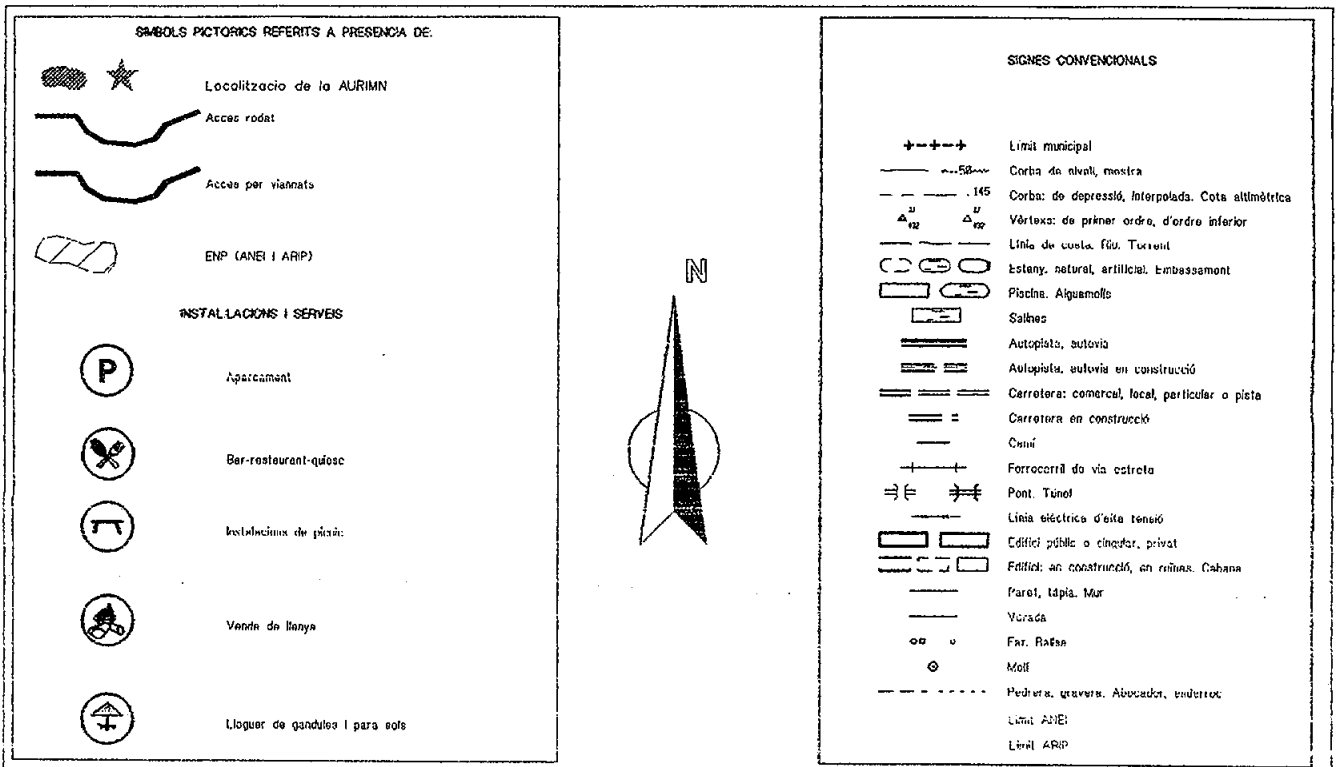
Apèndix.- 62

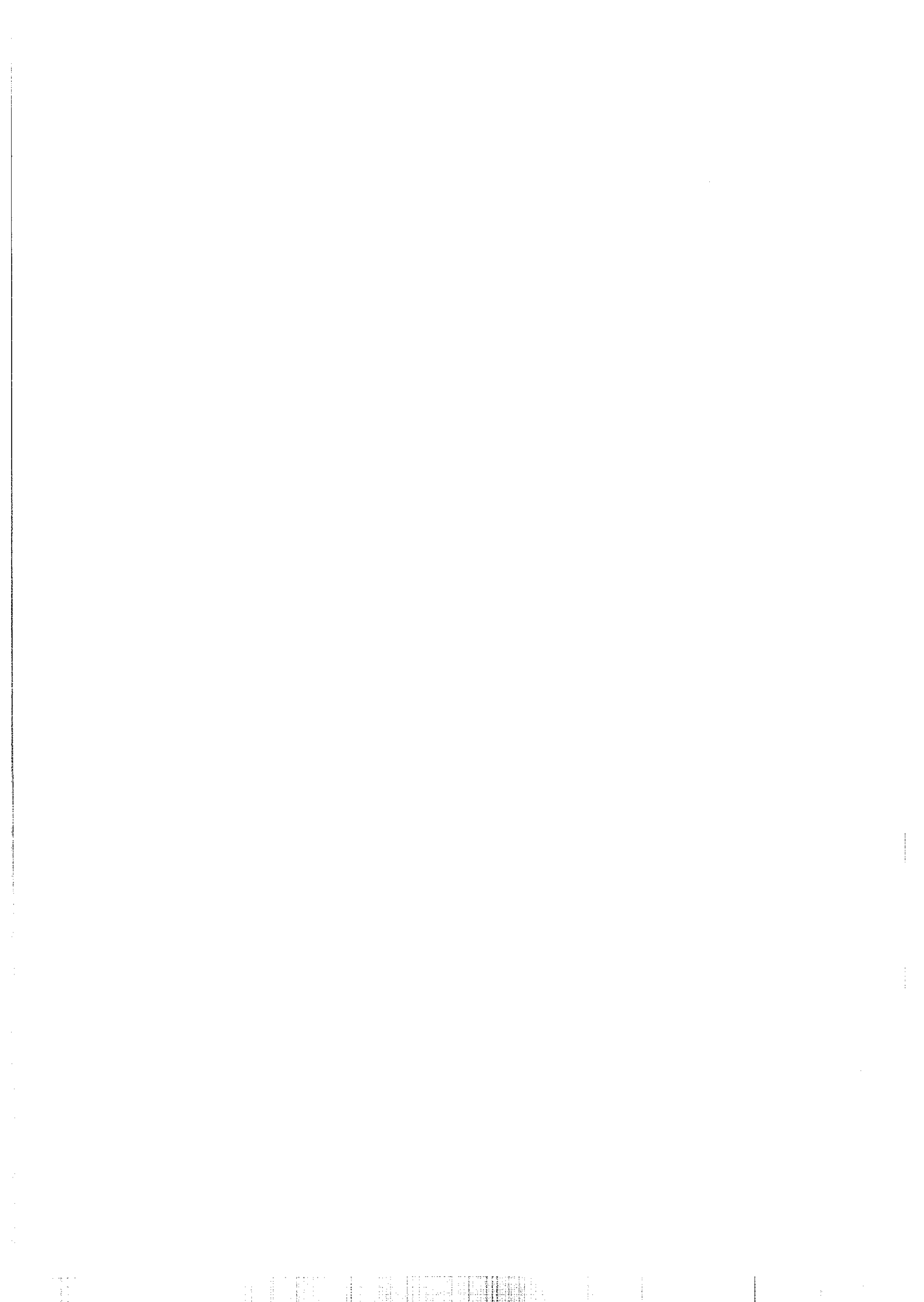
Mapa de localització
AURIMN núm. 10.2.- Cala de s'Estret, s'Aigua
 Dolça, Cala Mata, es Caló i Picarandau
 ENP núm. 10.- Muntanyes d'Artà



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 10.3, s'Arenalet d'Albarca

Aquesta àrea queda enfora de l'accés rodat públic a la costa més proper, a la urbanització frustrada de Cala Torta. Un temps l'amo de la possessió d'Albarca deixava passar els veïnats d'Artà, que hi anaven a passejar en bicicleta, a pescar i a acampar; però des de fa uns anys la possessió ha passat a mans de forans, en aquest cas segons se'ns ha informat gent de Madrid, que tenen donada ordre de no deixar passar ningú. L'accés a peu és possible per la costa, des de Cala Estreta, a la urbanització de Cala Torta, però es tracta d'un litoral accidentat que desincentiva aquest ús. Per tant, al marge dels propietaris, gairebé només accedeixen embarcacions a fondejar.

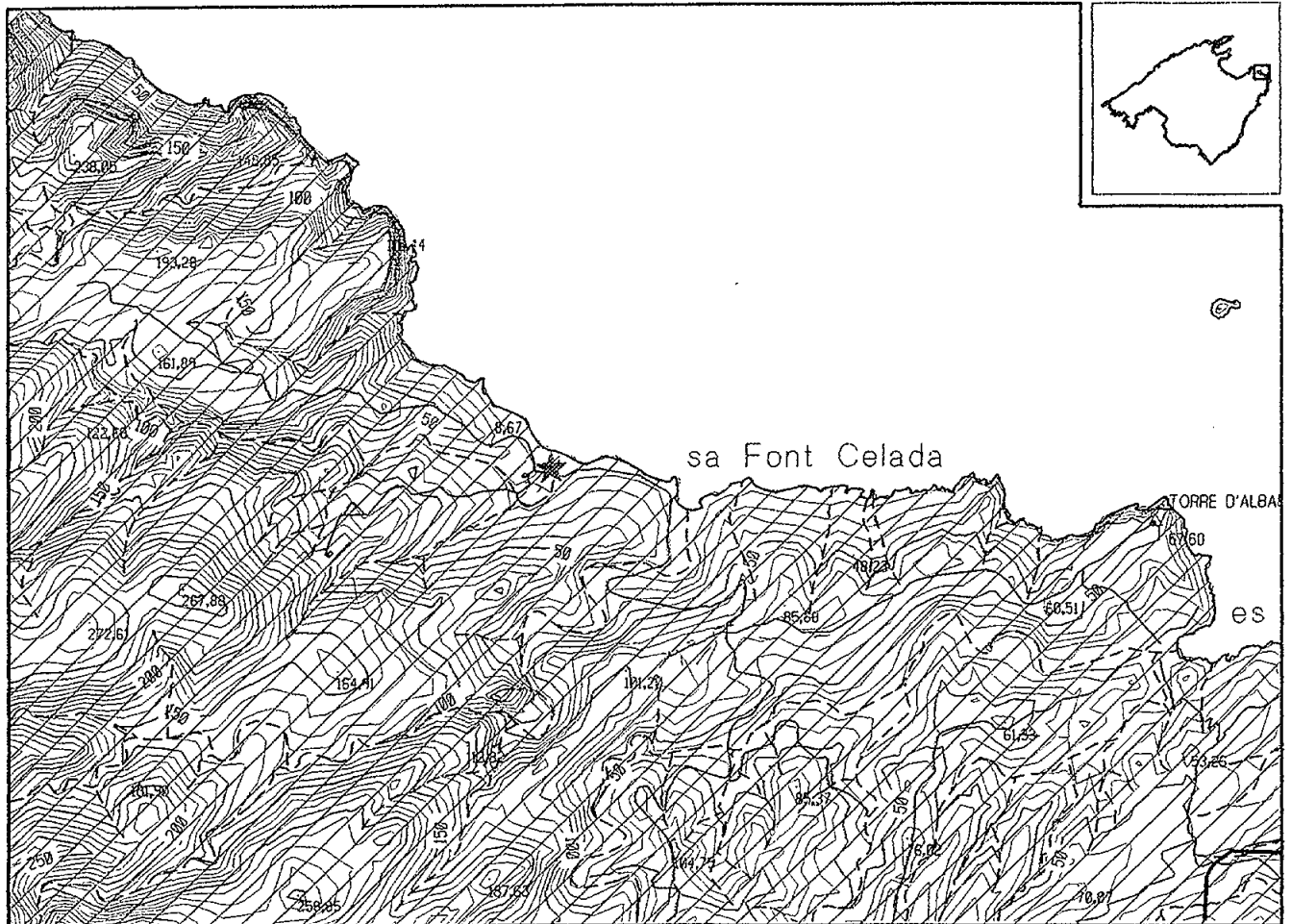
Així es reflecteix les dades d'especialització funcional amb un índex baix (1) per al fondeig. No puntua positivament per a cap factor.

Els impactes detectats són bàsicament sobre la vegetació dunar i al fons marí, degut al fondeig.

Els conflictes que es detecten són entre els banyistes i els navegants, tot i que sovint coincideixen els uns i els altres i, sobretot, entre l'ús públic i el privat, agreujat per la residencialització d'aquesta possessió, a la qual s'han provat de fer tot tipus d'iniciatives estrafolàries, com el tancament per amollar muflons per a fer caça major.

Apèndix.- 66

Mapa de localització
AURIMN núm. 10.3.- S'Arenalet d'Albarca
ENP núm. 10.- Muntanyes d'Artà



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Acces rodat
	Acces per vianants
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quiosc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Picina. Aiguamolls
	Saïnes
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comercial, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Canal
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Fnr. Balisa
	Moll
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 10.4, sa Font Celada

També es tracta d'una petita platja inaccessible per terra, llevat de per la costa. Només es donen usos de fondeig i bany, però sense arribar a superar la mitjana d'usuaris de les puntes d'ús, de manera que no puntua als índex de Nelson i no s'inclou a l'anàlisi factorial.

AURIMN n° 10.5, Cala Matzoc

També es tracta d'una petita platja inaccessible per terra, llevat de per la costa. Només es donen usos de fondeig i bany, però sense arribar a superar la mitjana d'usuaris de les puntes d'ús, de manera que no puntua als índex de Nelson i no s'inclou a l'anàlisi factorial.

Segons se'ns ha informat, hi ha qualche ocupació per part d'acampadors, que hi arriben vorejant la costa.

AURIMN n° 10.6, Cala Estreta

Es tracta d'una petita cala que queda a un extrem de la urbanització frustrada de Cala Torta i Cala Mitjana, que conserva vials asfaltats. Només es donen usos de bany, pesca i busseig molt limitats per la manca d'arena. No arriba a superar la mitjana d'usuaris de les puntes d'ús, de manera que no puntua als índex de Nelson i no s'inclou a l'anàlisi factorial.

AURIMN n° 10.7, Cala Mitjana

Aquesta cala es situa al cor de la costa septentrional de les Muntanyes d'Artà, entre Cala Estreta i Cala Torta, a les quals s'hi pot arribar amb cotxe des d'Artà, per una carretera asfaltada per donar accés a la urbanització frustrada d'aquestes cales.

El fons de la cala és arenós i la rodeja un vial asfaltat. No hi ha cap instal·lació d'ús públic, llevat d'una caseta, que podria ser un bar, però que hem trobat sempre tancat i no se'ns ha informat que es trobi actiu.

Aquesta platja té una especialització funcional baixa de picnic, que es concentra al pinar de dins del comellar que desemboca a la platja, a l'altra banda del vial. No puntua positivament per a cap factor.

La platja s'aprofita per avarar i hivernar botets.

Hi ha una certa escampadissa de fems i s'aprecien els efectes del trànsit al sotabosc.

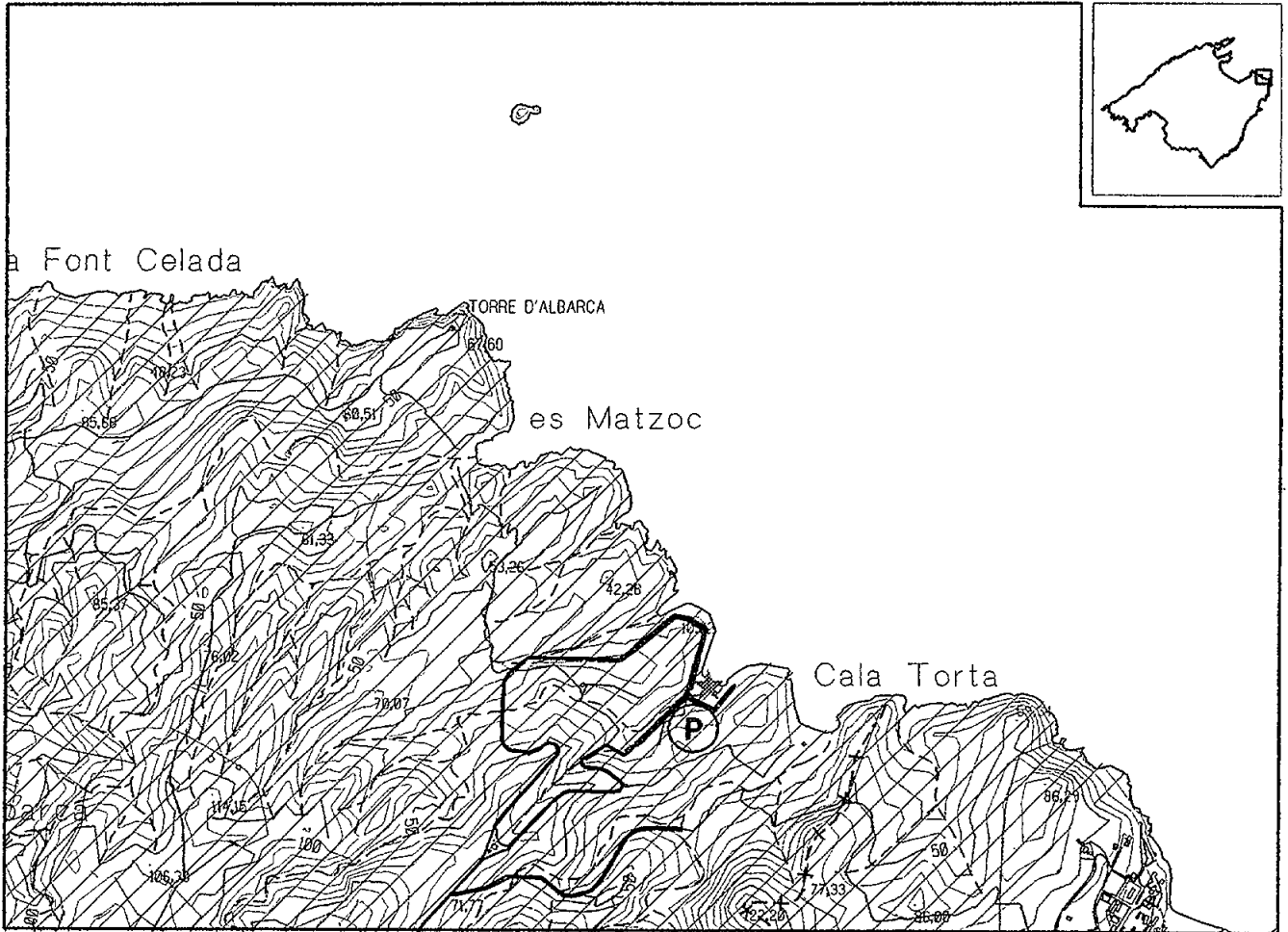
No s'hi han detectat conflictes d'ús.

Apèndix.- 70

Mapa de localització

AURIMN núm. 10.7.- Cala Mitjana

ENP núm. 10.- Muntanyes d'Artà



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



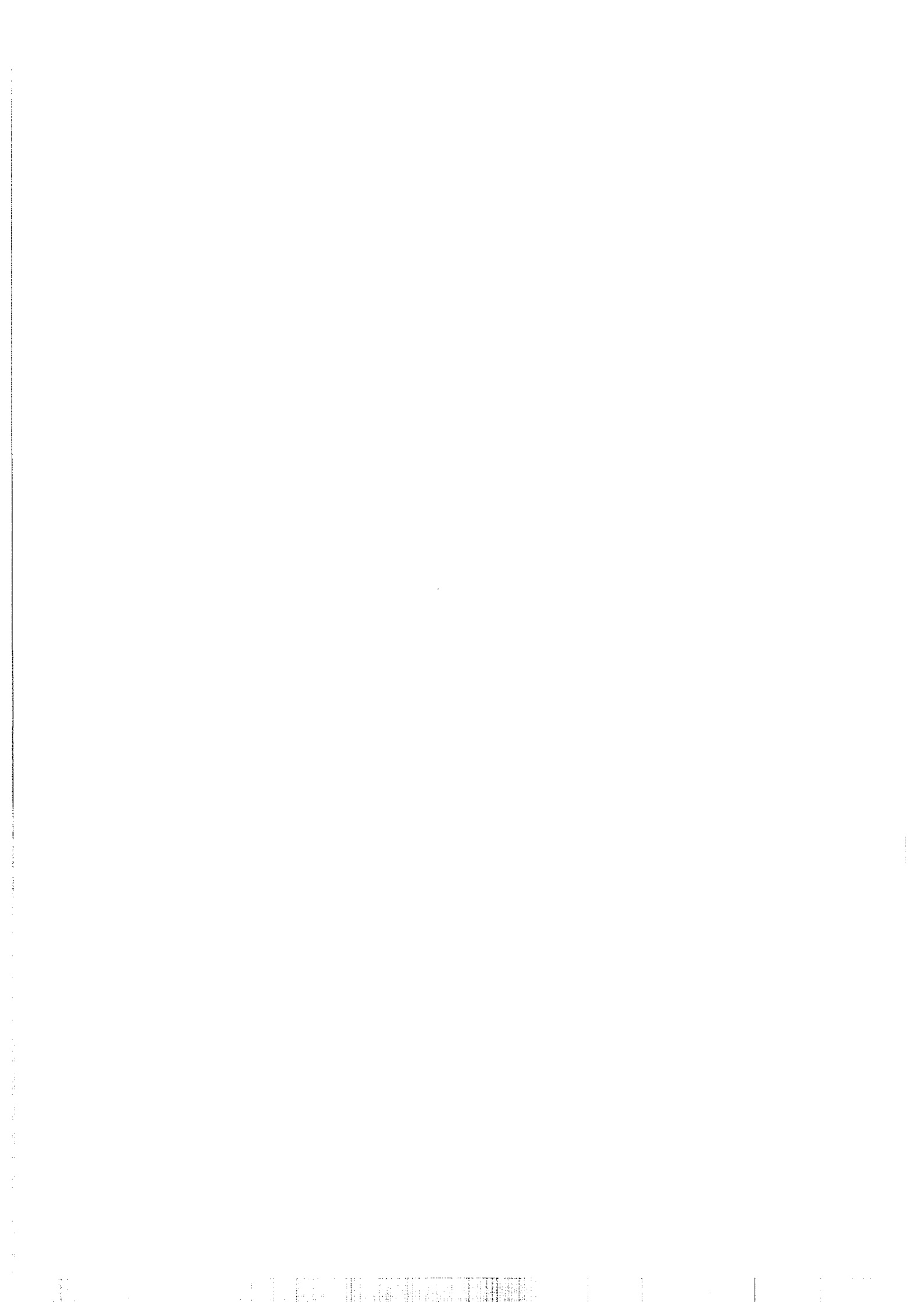
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AJURIMN
	Accés rodal
	Accés per viannals
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quotoc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de lletany
	Lloguer de gandúsos i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba: de depressió, interpolada. Cota alimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Alguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Canal
	Ferrocarril de via estreta
	Penal. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabena
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Fer. Beïssa
	Moll
	Pedrera, grevera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 10.8, Cala Torta

Aquesta cala empara la platja més extensa d'aquest conjunt, constituït per Cala Estreta, Cala Mitjana i la mateixa Cala Torta, que tenen accés públic amb vials asfaltats, encara que en mal estat sobretot al darrer tram d'accés a Cala Torta, que resten d'un intent d'urbanització de l'empresa "Cala Cristal, S.A.", que també són els propietaris de Son Jaumell, on s'hi troba Cala Agulla.

La platja, el llit del torrent i el pinar del costat de ponent, amb menys pendent, fan d'àrea improvisada d'aparcament de vehicles; n'hem comptat fins a 128.

Prop del front de la platja hi ha un bar, que obre a l'estiu i s'encarrega de la recollida dels fems de la platja.

El pinar de ponent de la platja, que s'enfila a un coster amb pendent suau, és accessible en cotxe, per un vial que permet l'aparcament i la instal·lació de tendes de campanya.

L'especialització funcional d'aquesta AURIMN és baixa (1) per al bany, el picnic, l'acampada amb tendes i amb caravanes i moderada (2) per al trànsit motoritzat. Puntua dins del quart quartil per al primer factor, ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions i per al tercer, trànsit motoritzat, ciclista o hípic.

L'ús d'acampada d'aquesta zona ha evolucionat per anar a menys. L'antic garriguer dels propietaris organitzava aquest ús, donant permís als acampadors. L'Ajuntament d'Artà hi feia, anys enrera els seus campaments infantils i juvenils, que d'ençà de l'estiu de 1995 es fan a l'àrea d'acampada legal des Canons. L'aparició de conflictes amb la propietat va exigir, segons se'ns ha informat, la intervenció de la Guàrdia Civil per desallotjar als acampadors.

La proporció d'usuaris estrangers i turistes varia, com a la majoria d'AURIMN, essent més freqüents els turistes entre setmana i els mallorquins els caps de setmana. La platja s'inclou a les guies turístiques alemanyes, qualificant-la de "paradisíaca" (segons informacions i retalls de les revistes proporcionats pel gestor del bar de la platja).

Segons se'ns ha informat, l'Ajuntament de Capdepera inclou aquesta àrea a la seva publicitat turística, adreçant-hi els turistes de Cala Rajada, principalment en cotxes de lloguer.

S'hi realitzen excursions en vehicles de tot terreny, organitzades per l'empresa del propietari de sa Duaia (Travel Tours Europe), que ha arranjat les cases com a restaurant. Aquestes excursions baixen fins a la platja i s'enfilen pel coster de llevant, el més escarpat, seguint un camí de carro en molt mal estat. Sembla que continuen per pistes i camp-travessa fins a la platja de sa Mesquida. Segons se'ns ha informat, els clients són majoritàriament de Cala Millor i acudeixen, sobretot, els dies laborables

durant tot l'any, en grups de fins a dos-cents i tres-cents cotxes. Aquests grups transiten camins en molt mal estat, invadint la finca veïnada des Racó.

El trànsit motoritzat no està limitat i danya greument les dunes i les comunitats vegetals psammòfiles i de matollar dels voltants i les àrees de càmping i picnic. D'altra banda, els gestors del bar de la platja no recullen tots els fems de la cala, trobant-se acumulacions i escampadissa.

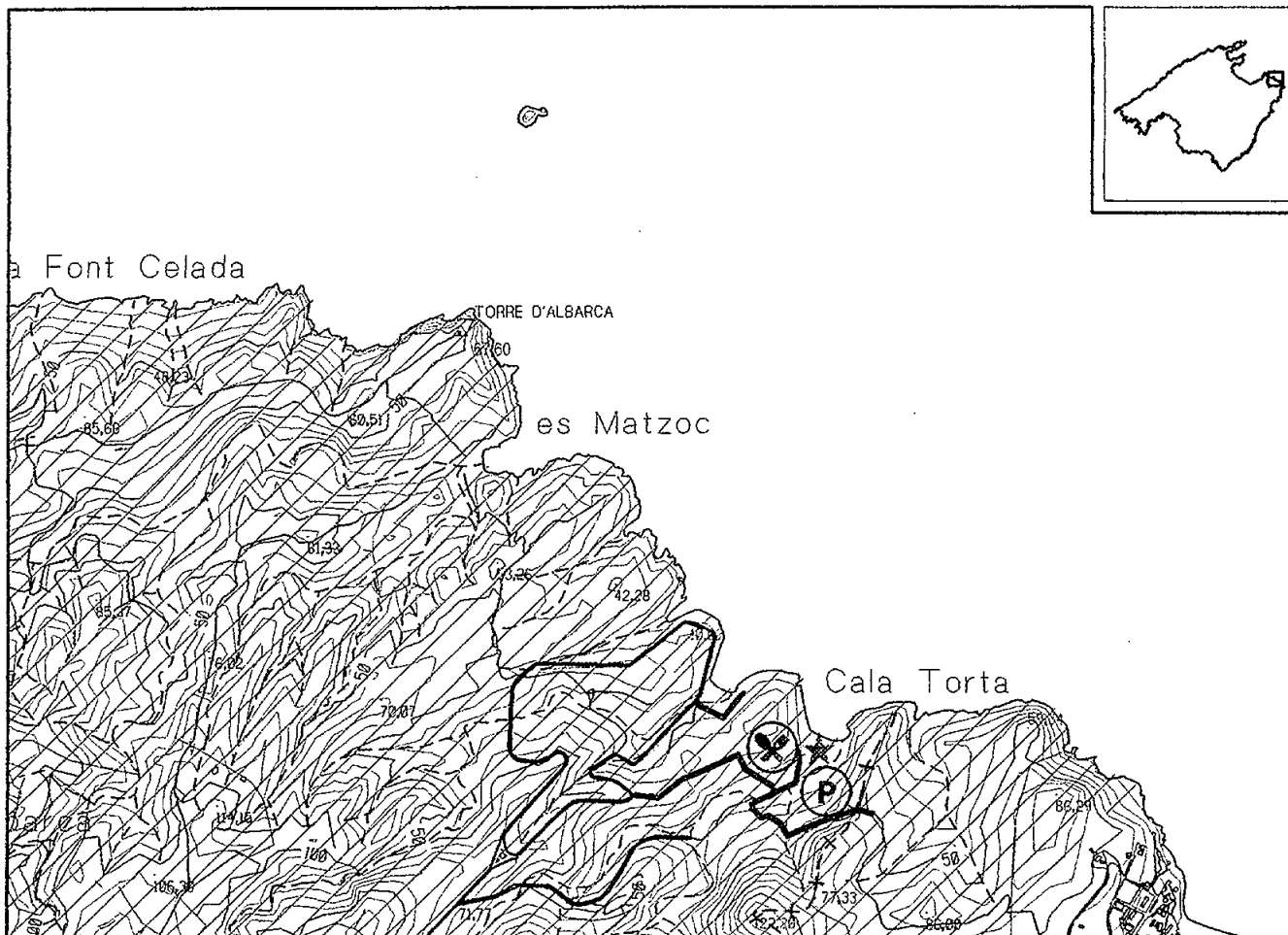
Així com el trànsit motoritzat dels usuaris de la platja i del càmping és respectuós amb els altres usuaris, tot i que s'hauria de canalitzar, el trànsit motoritzat de vehicles de tot terreny és molt conflictiu, donat que del que es tracta és de fer l'ase amb els cotxes.

La facilitat d'accés i la popularitat d'aquesta àrea afavoreixen usos marginals, com ara el de drogoaddictes, que deixen les xeringues a l'arena, provocant l'alarma dels banyistes.

Mapa de localització

AURIMN núm. 10.8.- Cala Torta

ENP núm. 10.- Muntanyes d'Artà

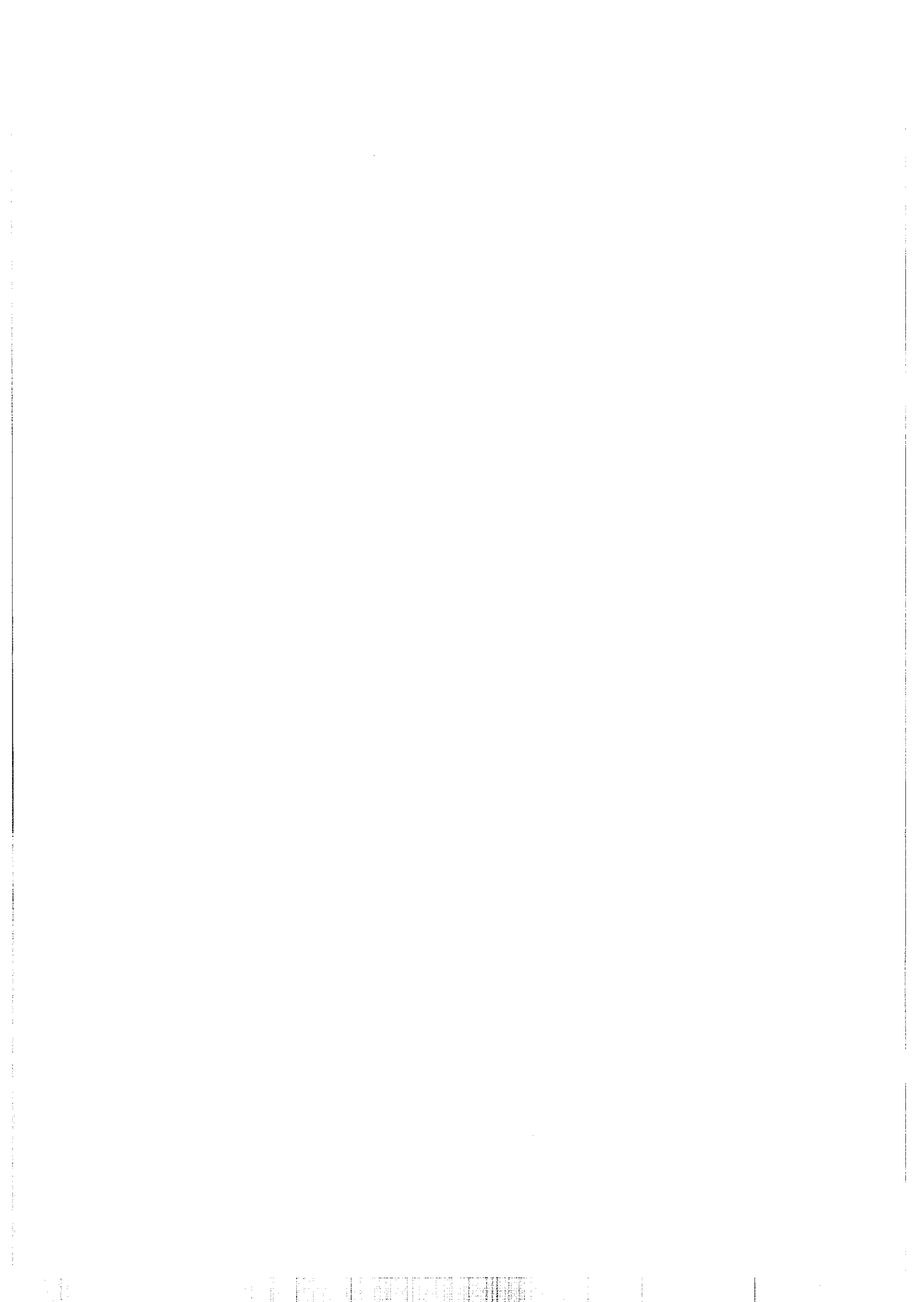


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:		SIGNES CONVENCIONALS	
	Localització de l'AURIMN		Límit municipal
	Accés rodal		Corba de nivell, mestra
	Accés per vianants		Corba de depressió, interpolada Cota altimètrica
	ENP (ANEI i ARIP)		Vèrtex de primer ordre, d'ordre inferior
INSTAL·LACIONS I SERVEIS			Línia de costa. Riv. Torrent
	Aparcament		Estany: natural, artificial. Embassament
	Bar-restaurant-qràfic		Piscine. Alquemolls
	Instal·lacions de pícnic		Salines
	Venda de flors		Autopista, autovia
	Lloguer de gendules i para sols		Autopista, autovia en construcció
			Carretera: comarcal, local, particular o pista
			Carretera en construcció
			Cerri
			Ferrocarril de via estreta
			Pont. Tòmat
			Línia elèctrica d'alta tensió
			Edifici públic o singular, privat
			Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabane
			Parat, tàpla. Mur
			Vorada
			Fer. Bafic
			Molí
			Pedrer, gravara. Abocador, enderrec
			Límit ANEI
			Límit ARIP



AURIMN n° 11.1, Platja de sa Mesquida

L'AURIMN és una petita porció de l'ANEI que protegeix, d'entre d'altres indrets, una formació dunar d'alçada i extensió considerables. La urbanització turística de sa Mesquida, *Club Cala Mesquida*, s'enfila al coster de ponent de la cala, proporcionant accés asfaltat, però sense afectar massa la platja. Només destaca l'edificació d'un bar-restaurant, al costat de la platja, però vora la carretera. Tot i així el sistema dunar ha estat explotat per l'extracció d'arena i la seva dinàmica se'n ressent. També s'hi ha ubicat la depuradora del complex turístic i es tenen cavalls a lliure.

La platja és explotada turísticament amb instal·lacions de lloguer de gandules, patins de pedals (*velomars*), para-sols, un bar desmuntable i d'altres artefactes d'esbarjo nàutic, com ara un cuc inflable on la gent colca, que és arrossegat per una llanxa. Hi ha una caseta de la Creu Roja.

L'anàlisi de les dades de freqüentació a les puntes d'ús dona com a resultat l'especialització d'aquesta àrea amb grau baix (1) pel seu fondeig d'embarcacions, el trànsit de cavalls i el picnic, i moderat (2) pel seu ús de bany. Aquests índex, juntament amb les altres variables incloses a l'anàlisi factorial, li proporcionen puntuació dins del desè decil per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

Els grups de picnic es concentren vora la carretera, aparquant els cotxes i muntant taules sota els pins del sistema dunar.

Segons se'ns ha informat, s'hi han fet acampades de grups d'esplai (dels Ajuntaments de Capdepera i Manacor) al sistema dunar, aprofitant zones d'extracció d'arena. També transita qualche motorista i cotxes de tot-terreny per la zona dunar.

Els impactes ambientals de l'ús massiu de la platja i motoritzat i hípic del sistema dunar són molt greus, per desestabilització del sistema dunar i pèrdua de la cobertura vegetal.

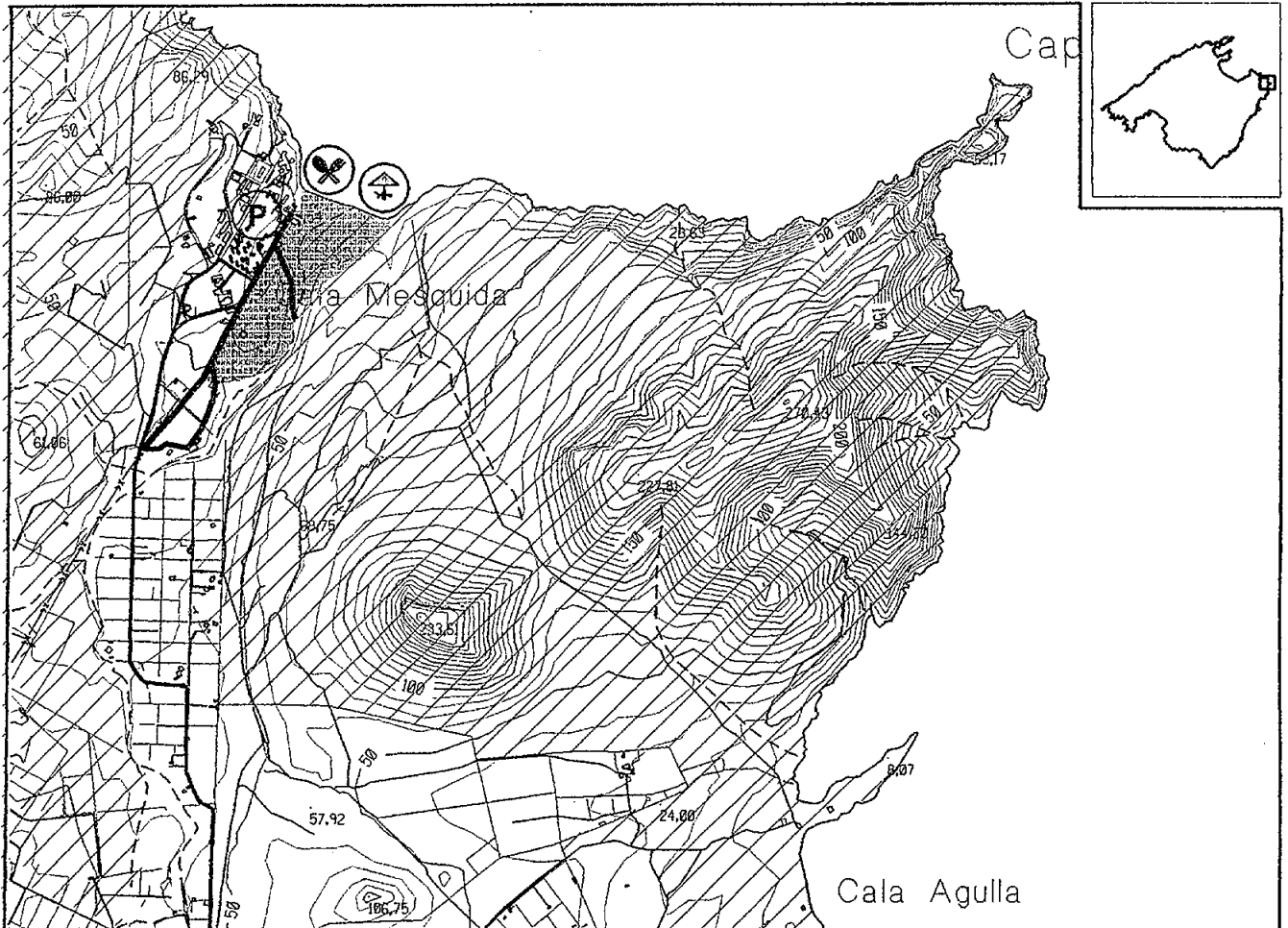
Els conflictes més greus es donen entre els banyistes i els usos nàutics. De tota manera, es tracta d'una platja d'ús majoritari del complex turístic de veïnat i la seva gestió gairebé inclou la de la platja, minimitzant els conflictes.

Apèndix.- 78

Mapa de localització

AURIMN núm. 11.1.- Platja de sa Mesquida

ENP núm. 11.- Cala Mesquida-Cala Agulla



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m



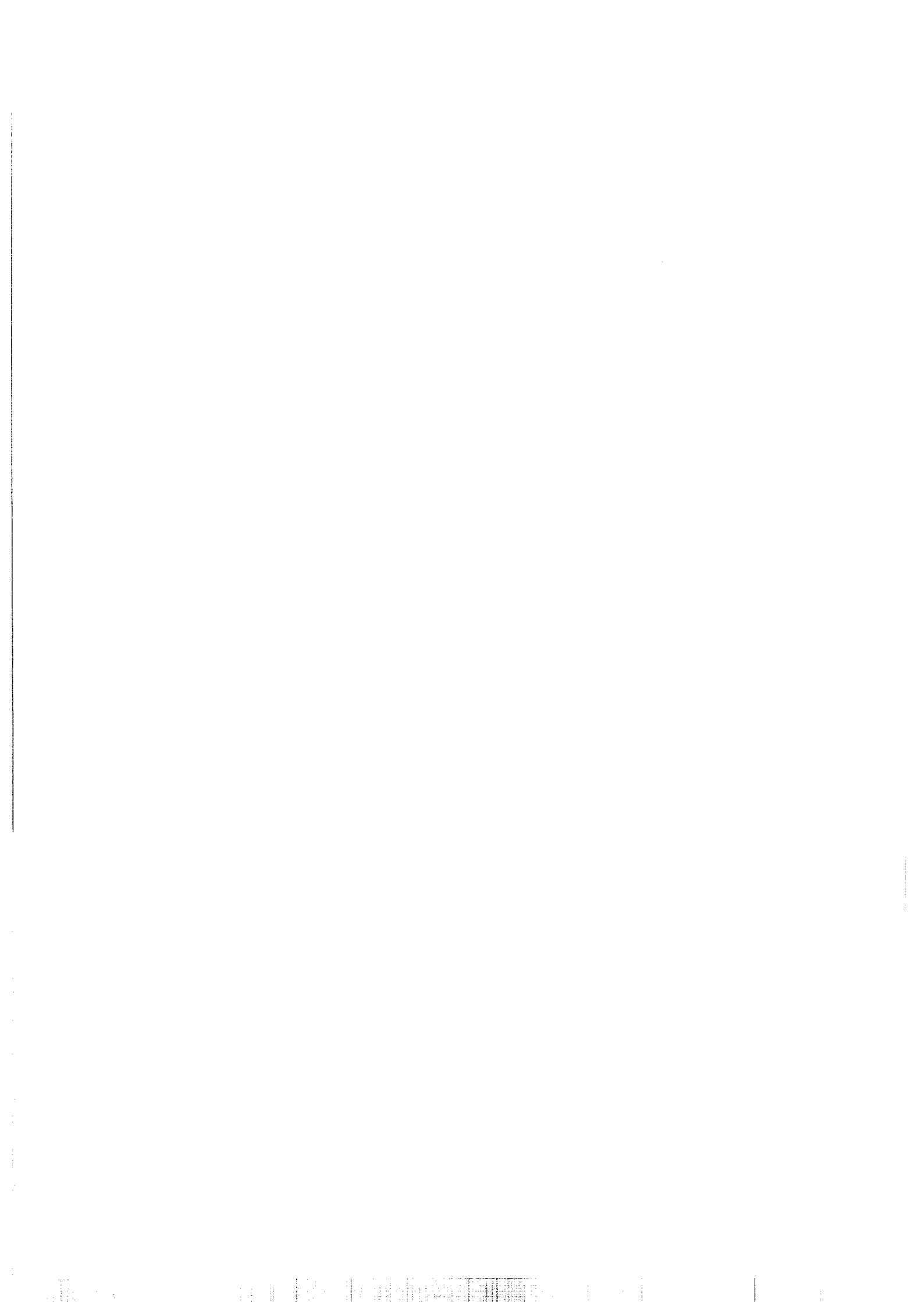
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodal
	Accés per vianants
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quirsc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de l'anya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota allimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Flu. Torrent
	Estany: natural, artificial Embassament
	Piscina. Alguemolls
	Salinos
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Damí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Tínel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o elinqtar, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Parot, tàpia. Mur
	Vorada
	Fat. Balisa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 11.2, Cala Moltó

És una rada amb costa un tant abrupta i poc apta per al bany. Es situa al nord de Cala Agulla, vora el camí que la comunica amb la platja de sa Mesquida. Al marge del seu atractiu marítim, bàsicament per al fondeig i per al busseig, la cala té encant pels turistes que s'allunyen de la tumultuosa i convulsa Cala Agulla.

Els usos d'aquesta àrea li confereixen un grau d'especialització baix (1) de ciclisme, fondeig, pesca i hípica. No puntua de manera rellevant per a cap factor.

Es tracta d'una zona de trànsit, d'excursions a cavall, en bicicleta i a peu, i perifèrica de Cala Agulla, amb la que comparteix l'accés i de la que arriben els excedents d'usuaris, allunyant-se de les multituds. Segons se'ns ha informat, els usos d'excursionisme es perllonguen molt dins les primaveres i, fins i tot, l'hivern.

Segons se'ns ha informat, la tanca de la possessió de Son Jaumell de darrera la cala, on nosaltres registrem activitats de picnic, s'utilitza esporàdicament per a fer acampades, amb permís dels propietaris, fins al punt que la coneixen amb el nom de "*Rincón de la Pacheca*".

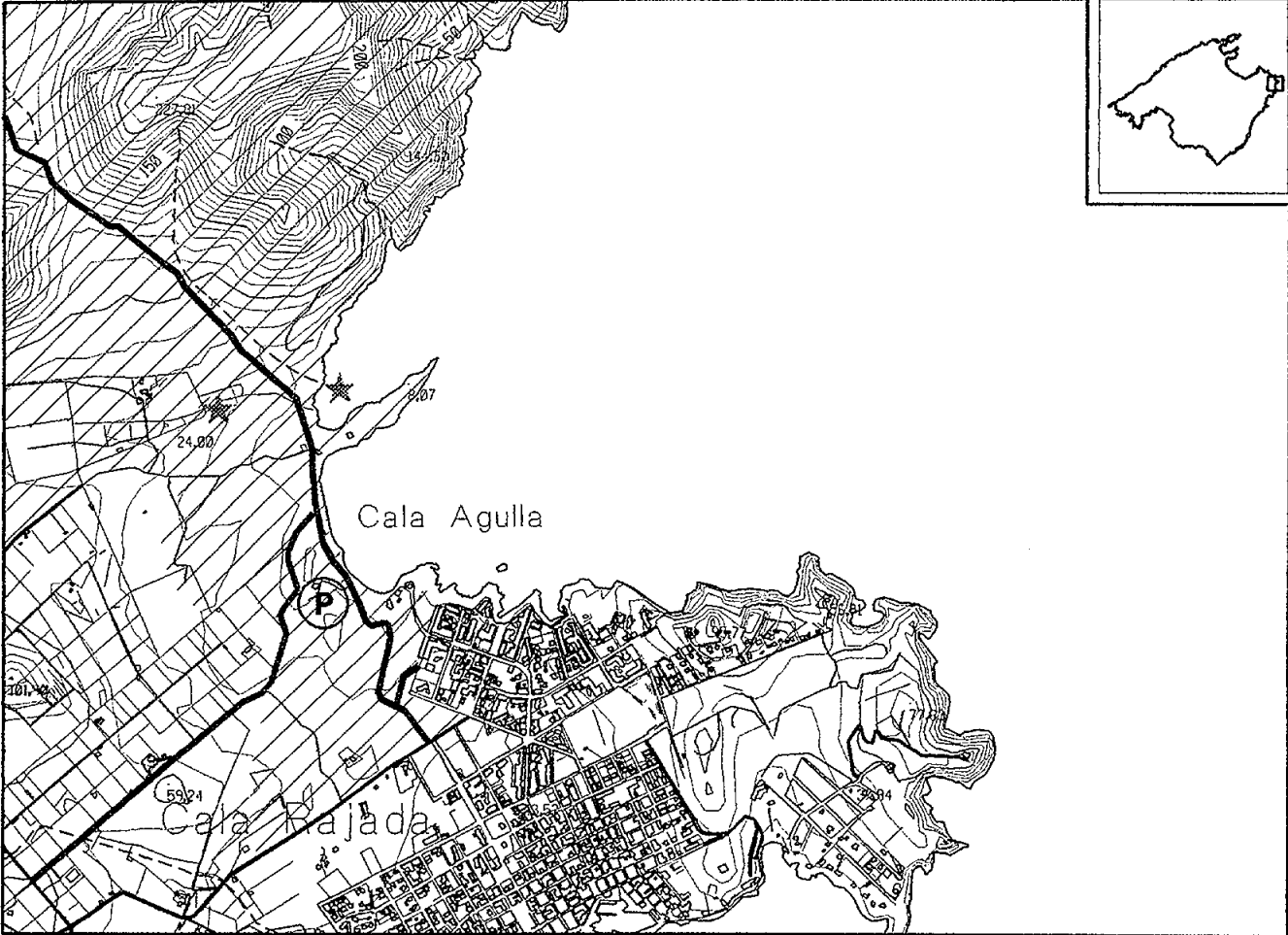
Els impactes més greus són al camí de Cala Agulla a la platja de sa Mesquida, on hi abunden els tiranys i l'eixamplament del camí, provocats pel trànsit de cavalls, vianants i bicicletes, que denuden el sòl, exhumen les arrels i afavoreixen l'erosió. El camí és prou ample per que hi passin cotxes, però no en tenim constància.

Les nules condicions de senyalització del camí, que comunica Cala Agulla amb la platja de sa Mesquida, i l'apariència de deixadesa que provoquen els nombrosos tiranys, l'escampadissa de fems i les males condicions de la vegetació circumdant, fan perdre atractiu i infrautilitza els potencials d'aquest indret.

Mapa de localització

AURIMN núm. 11.2.- Cala Molto

ENP núm. 11.- Cala Mesquida-Cala Agulla

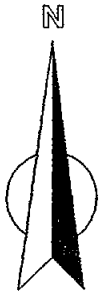


Escala 1:25.000
 Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodal
	Accés per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-gòstic
	Instal·lacions de picnic
	Venda de fluya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vèrtexs de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Placina. Aiguemolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Parot, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Baliaa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderrac
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN nº 11.3, Cala Agulla

Aquesta àrea es caracteritza per estar constituïda per un gran sistema dunar i una platja d'excel·lent atractiu turístic, encara que de tan solament nou-cents metres de llargària, situada vora un complex turístic en expansió, Cala Rajada al municipi de Capdepera, que l'ha fet servir com a reclam a multitud d'il·lustracions de propaganda. L'accés turístic més freqüentat és a peu, a través de la continuació del passeig marítim de Cala Rajada, per la vorera de mar.

La platja ja tenia tradició entre els capdeperencs com a lloc on fer el pancaritat (vegis l'apartat 3.4).

Recentment, s'ha incrementat la seva accessibilitat mitjançant l'habilitament d'un camí que condueix al seu darrera, on s'ha demarcat un aparcament tarifat, que gestiona l'Ajuntament. Segons el vigilant, que cobra els tiquets (de tres-centes pessetes, els anys 1994 i 1995), l'aparcament té una capacitat màxima de dos mil cotxes. Segons la mateixa font, n'hi arriben a entrar set-cents els diumenge d'estiu amb bon temps. Als nostres registres, el màxim fou de tres-cent setanta. El vigilant de l'aparcament treballa de juny a setembre.

També hi han uns excusats al camí de vianants que comunica l'aparcament amb la platja.

El camí també dóna accés a un gran restaurant, denominat "El Paraiso de Barbasses", que es troba al ben mig del sistema dunar. Els explotadors del restaurant organitzen l'ús d'acampada amb caravanes a un sector de les dunes veïnat, caracteritzat pel fort pendent, amb instal·lacions d'escomessa d'aigua i energia (que es genera per a tot el complex amb un grup electrogen), i una edificació pels serveis. El seu propietari és l'ex-batlle i ex-tinent de batlle de Capdepera, el Sr. Joan Bonnin.

A més d'aquestes instal·lacions de la rereduna, la part frontal de la platja acull quatre bars de platja, inicialment desmuntables (propietat, pel que se'ns ha informat, dels mateixos propietaris de l'àrea de l'aparcament), un altra bar d'obra, a l'extrem més proper a la urbanització de Cala Rajada, lloguer de patins de pedals, surfs de vela, gandules (aproximadament mil sis-centes, l'estiu de l'any 1995) i para-sols, i una caseta de primers auxiliis de la Creu Roja. Així mateix, s'organitzen altres activitats nàutiques, molt al gust dels turistes, com ara una llanxa que arrossega un cuc inflable o un paracaigudista.

Segons se'ns ha informat, la neteja del sistema dunar la duen a terme obrers a sou dels concessionaris dels bars de la platja.

Els índex d'especialització funcional producte dels nostres recomptes li donen graus baixos (1) de fondeig i pesca, elevat (3) d'hípica, alt (4) de picnic i màxims (5) de bany i d'acampada en caravanes. Les seves puntuacions factorials situen aquesta

AURIMN als valors del desè decil per al primer i tercer factors, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions, i de trànsit motoritzat, ciclista i hípic, respectivament.

Segons informacions dels sanitaris de la Creu Roja, aquesta és la segona platja de Mallorca en nombre de cures realitzades, després de la de s'Arenal.

També se'ns va informar que s'hi podien llogar fins a mil dos-centes gandules en un dia i que el nombre màxim de banyistes podia rondar els deu mil (als nostres recomptes n'hem registrat un màxim total de 3.292 usuaris).

A la perifèria del complex turístic de Cala Rajada confrontant amb Cala Mesquida hem trobat quatre ranxos de lloguer de cavalls: l'Eddy's, el Bonanza, el Cala Rajada i l'Esser Safari. Aquests comerços organitzen excursions a cavall que recorren el sistema dunar i s'adrecen a la platja de sa Mesquida, a través de la finca de Son Jaumell. Depenent del temps, poden arribar a fer-se quatre excursions al dia, d'aproximadament vint cavalls cadascuna. Així mateix, se'ns va insinuar que els propietaris de Son Jaumell reben una compensació dels propietaris dels ranxos, a canvi de l'accés a la seva finca.

A la Punta de s'Agulló, que separa Cala Agulla de Cala Moltó, hi ha un parell d'edificacions residencials humils. Als seus voltants i a l'espai que la comunica amb l'aparcament de rereduna, és on es concentren els usuaris residents per fer picnic, aprofitant la minva de densitat de banyistes estrangers i l'ombra del pinar.

Tot el sistema dunar està recorregut per tiranys, camins i pistes, per on transiten cotxes, cavalls, vianants i ciclistes. Tot i que el lloguer de gandules es concentra a la platja i que hi ha senyalitzat el límit fins allà on són permeses, és comú trobar grups reduïts de turistes que traslladen les seves gandules d'alt de les dunes, a recer del vent o a l'ombra dels pins. La vegetació dunar està fortament alterada per l'ús recreatiu massiu i, estranyament, la platja mostra trams on afloren roques.

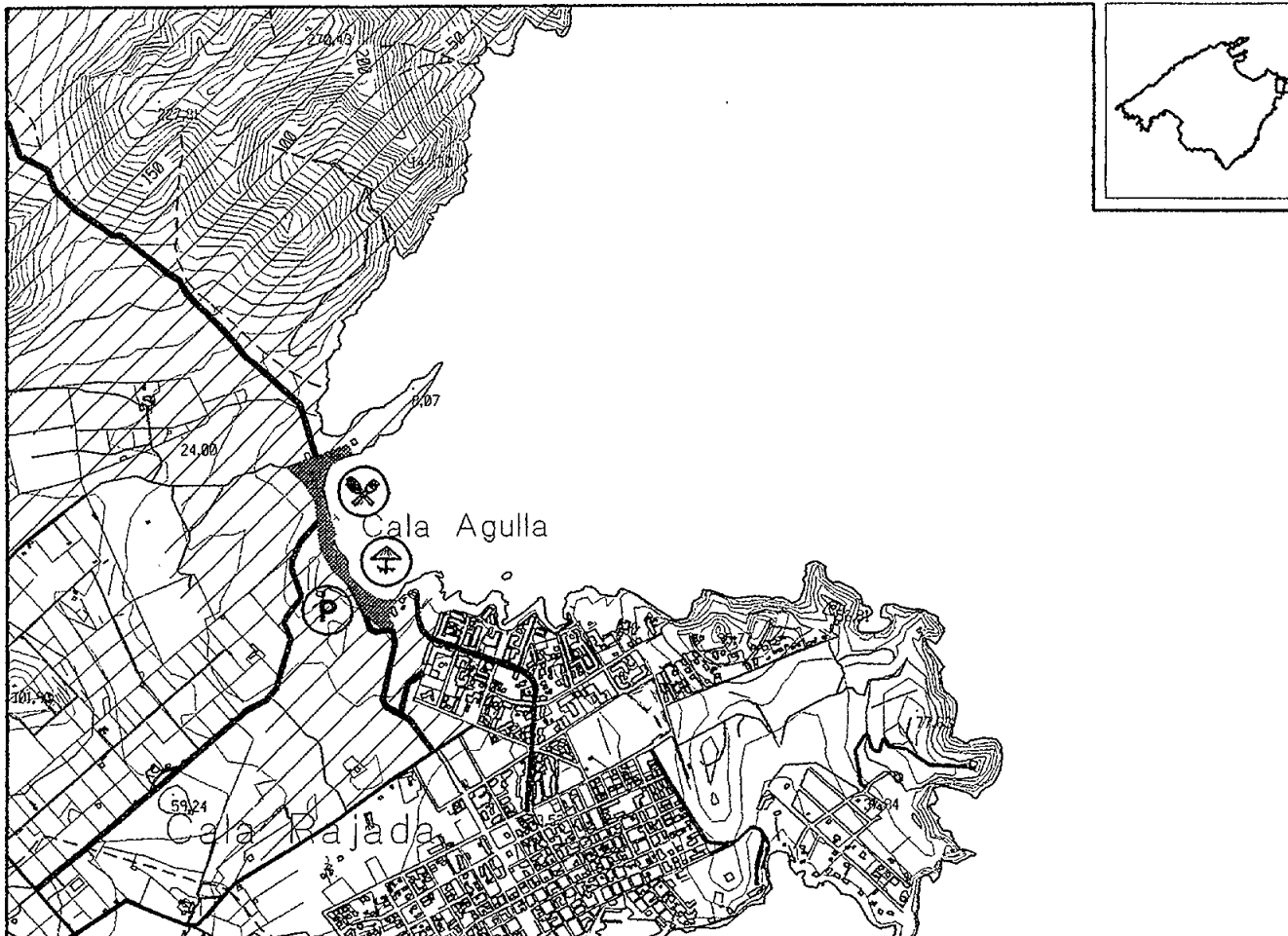
El sector del sistema dunar adjacent a la urbanització de Cala Rajada rep abocaments d'enderrocs, algues i fems.

L'ús recreatiu d'aquesta àrea és dels més intensius de totes les àrees estudiades. Tot i així, el seu atractiu turístic general no sembla minvar. La seva sobreexplotació és molt palesa als impactes ambientals sobre el sistema dunar, però l'ordenació dels seus usos evitaria els conflictes provocats pels abocaments periurbans i la degradació paisatgística dels camins, així com la minva del seu rendiment degut a l'aparent inseguretats i deixadesa del conjunt.

A diferència del que s'ha fet al cas des Trenc, a aquesta àrea no s'han entrevistat els usuaris per identificar els conflictes d'usos que es donen. Sembla evident, però, la minva de qualitat del recurs degut a la inseguretats i a la coexistència d'usos de bany,

nàutics, de picnic i d'acampada, sense cap limitació.

Mapa de localització
AURIMN núm. 11.3.- Cala Agulla
ENP núm. 11.- Cala Mesquida-Cala Agulla



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viannata
	ENP (ANEI i ARP)

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

	Aparcament
	Bar-restaurant-quiòsc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial Embassament
	Piscina. Aiguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comercial, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Ballsa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARP



AURIMN n° 12, Far de Cala Rajada

L'ANEI de la Punta de Cala Rajada està coronada per un far costaner al qual s'hi arribat per una carretera asfaltada en molt bon estat. Els voltants del far són penya-segats amb excel·lents vistes sobre la mar i, els dies clars, del perfil de Menorca.

Tota la Punta està envoltada pels eixamples turístics de l'antiga colònia d'estiueig i port pesquer de Cala Rajada.

Aquest veïnatge turístic, juntament amb la qualitat de l'accés i la seva bona senyalització, donen un ús recreatiu moderat de passeig motoritzat, en bicicletes o a peu al far. Aquesta aflluència es circumscriu molt a la carretera asfaltada i per aquesta raó no es comptabilitza a la nostra anàlisi, al menys pel que fa al trànsit rodat.

Els nivells màxims d'aflluència enregistrats no superen la mitjana per a cap ús i, per tant, no assoleixen graus ressenyables d'especialització funcional i no s'inclouen a l'anàlisi factorial.

L'ús de passeig d'aquest indret és moderat però continu, amb taxes de renovació dels usuaris molt altes. Aquestes característiques són les menys propícies per a esperar resultats inequívocs dels nostres mètodes d'anàlisi.

L'abundància de tiranys dalt dels penya-segats, als voltants del far, denoten el trànsit de vianants i rodat continuat, especialment greu sobre aquestes formacions vegetals de roquissar costaner amb sòls pobres.

La manca d'espai d'aparcament al cul-de-sac de la carretera provoca situacions de congestió del tràfic rodat, així com la invasió dels terrenys circumdants.

AURIMN n° 13, Puig Saguer

Aquest espai natural va ser protegit com àrea natural d'especial interès per la LEN, pels seus valors naturalístics i paisatgístics i per la seva funció d'esponjament, com espai natural intersticial del seu context urbà, entre Cala Rajada i Capdepera. Però no és una àrea especialment atractiva per a la realització d'activitats de lleure, donat que es tracta d'un turó cònic sense cap accés a peu o rodat rellevant.

Per tant, la seva nul·la puntuació a l'anàlisi d'usuaris la caracteritza com a espai natural d'usos recreatius no intensius.

AURIMN n° 14, s'Heretat i Cala dels Tamarells

S'Heretat és una extensa serra que separa Capdepera de la mar i que constitueix el rerefons paisatgístic de les urbanitzacions residencials i turístiques de la costa que separa Cala Rajada, Son Fangós, sa Pedruscada, sa Taconera, Puig den Rabassó i Font de sa Cala, on troba continuació amb el següent espai natural del Cap Vermell. Aquestes dues ANEI estan tan sols separades pel camp de golf de Canyamel i per la

Coma de Tortuga, rera la Font de sa Cala, on trobam explotacions agrícoles, que, tanmateix, es converteixen paulatinament a la seva residenciabilització.

Els seus usos són residencials i rurals, sense haver-se identificat cap àrea d'ús recreatiu intensiu.

La Cala des Tamarells i es Carregador són l'únic tram costaner d'aquesta ANEI, que tenen accés a través d'un vial d'una urbanització veïnada. Aquest retall de litoral rocós, que es conserva entre les urbanitzacions des Carregador i el Puig den Rabassó, acull poblacions d'espècies endèmiques del gènere *Limonium* que tenen un elevat valor patrimonial.

Els usos detectats no són intensius, de bany, fondeig i passeig. Així mateix, s'ha identificat una zona d'acampada i/o de picnic esporàdic al tamarellar que dona nom a la cala, on s'hi acumulen bastants de fems que ningú s'encarrega de recollir, així com excrements.

Els nivells d'ús identificats no assoleixen nivells que els facin mereixedors de cap grau d'especialització funcional, ni, per tant, d'ésser inclòs a l'anàlisi factorial.

El bosc d'aquest tram de litoral, que trenca el continu urbà dels seus voltants, és esponerós i d'alt valor botànic.

Apart de les acumulacions de fems puntuals, no s'han detectat d'altres impactes greus.

AURIMN n° 15, Cova dels Vellsmarins al Cap Vermell

L'ANEI del Cap Vermell separa les urbanitzacions turístiques de Font de sa Cala i de Canyamel al terme de Capdepera. La seva orografia és abrupta, però s'hi pot accedir a una petita cala des del vial més alt de la urbanització de Font de sa Cala, a la qual ens referim en base al topònim més proper que ens és conegut, la cova dels Vellsmarins. Una pista comunica la cala amb el vial, on s'hi troba un cartell que anuncia *private* i un de vedat de caça de Son Cavila.

Hem enregistrat usos recreatius de passeig a peu i de fondeig d'embarcacions, però sense assolir qualificacions intensesives a l'anàlisi estadística, ni presentar conflictes o impactes greus.

AURIMN n° 16, Torrent de Canyamel

L'ANEI del Torrent de Canyamel és un dels espais naturals protegit per la LEN de menor extensió de Mallorca, amb només 32,33 ha, que acull el seu llit, que està permanentment inundat, i les seves voreres, excloent la seva desembocadura, que coincideix amb una platja d'explotació turística. La vegetació de ribera del torrent té un gran interès naturalístic i un gran potencial recreatiu, tot i que respectant sumament la

seva integritat ecològica, que tanmateix no es respecta a l'actualitat. Les principals agressions que es donen a l'actualitat són l'abocament de residus i enderrocs, així com el rebliment per a construir *greens* del camp de golf i vials de la urbanització.

No s'hi han detectat usos recreatius intensius.

AURIMN nº 17, àrea recreativa de Canyamel a la Serra de Son Jordi

Aquesta instal·lació de picnic, amb sis conjunts de taules, bancs i fogons de torrada, es troba a les fal·des de la Serra de Son Jordi, vora la carretera de Canyamel. El terreny on s'ha construït és de propietat privada, però està conveniat amb la Conselleria d'Agricultura (vegis l'apartat 7.3.2).

El seu ús és molt baix i no li proporciona cap grau d'especialització funcional.

Aquest és un bon exemple d'àrea institucional de picnic mal ubicada, a "esquerramà" per als principals focus de demanda recreativa.

AURIMN nº 18, sa Punta de n'Amer

Sa Punta de n'Amer és un espai natural protegit situat entre els complexos turístics de sa Coma i de Cala Millor. Es tracta d'un cap rocós de costa espadada baixa, que està cobert, a la seva part interior, per un sistema dunar, on es conserva un bosc amb savines. La major part de l'ENP ha estat conrat fins a un temps recent i ara conforma un paisatge agrari, de tanques i bardisses. La possessió de sa Coma, que es troba dins l'ENP, va ésser convertida en una fàbrica de llet condensada a començaments de segle ("La Lechera"), a més d'ésser el centre neuràlgic de les activitats agrícoles. A l'actualitat les tanques que es mantenen conrades fan pastures per als cavalls de lloguer i una guarda d'ovelles i per afavorir la caça.

El seu accés tradicional es troba al darrera de l'ENP i comunica la possessió amb la carretera. Però l'afluència actual massiva de recreacionistes i turistes es dona per la línia de costa, des d'ambdós costats, a través de pistes que travessen els boscos, les dunes i els sementers, amb amplàries variables, d'un a vint metres.

És molt de destacar l'existència d'una torre de vigilància, del segle XVII, al ben mig de l'ENP, a la vora del seu punt més alt i proper a la línia de costa. L'edificació és singular, de línies marcadament militars. Malgrat no constituir un gran volum, fa un cub de vuitanta un metres de planta i deu d'alçada, i està envoltada d'un fossat excavat a la roca, el seu atractiu arquitectònic li ha fet guanyar-se l'apelatiu d'"es Castell". La torre va ésser utilitzada com a punt de vigilància anti-aèria durant la guerra civil i encara es poden apreciar alguns dibuixos de referència d'avions, a les seves parets interiors.

Una caseta, situada a uns trenta metres de la torre, utilitzada antigament per a l'hospedatge dels vigilants, va ésser convertida en un bar-restaurant, als anys setanta. El seu arranjament ha estat progressiu, consolidant ampliacions i millorant la qualitat dels acabats, com és per exemple el cas dels excusats, que passaren recentment de dependre d'un pou negre, a tenir una fosa asèptica. Aquest bar, que ja és gran a l'interior, té una gran superfície a l'exterior arranjada com a terrassa. La seva oferta té una enorme acceptació, tant durant el dia com a la nit, en part gràcies al seu isolament, al ben mig d'aquest espai natural i, en part, per l'oferta de sangria, carn a la brasa, paelles i tots els additaments que puguin atreure als turistes alemanys, que són els majoritaris a la zona. Un bon exemple d'aquesta adaptació de l'oferta als requeriments i als estereotips dels turistes és la presència d'un guacamai, a l'estil de "L'illa del Tresor" i la intenció, manifestada per un dels fills de l'amo, d'explicar una història de pirates moros assetjant "el Castell" per segrestar una princesa cristiana, que voldrien representar amb uns plafons d'"interpretació" del "patrimoni arquitectònic i històric".

Aquest cas fonamenta, una vegada més, la nostra hipòtesi referida a la infrautilització dels vertaders valors patrimonials dels ENP, que és causa i

conseqüència a la vegada del seu menyspreu. Sa Punta de n'Amer acull gran quantitat d'elements patrimonials dignes d'atenció: començant per la seva flora i fauna, el talaiot de na Pol, la Cova de ses Crestes, les antigues pedreres de marés, el fet que aquest indret fos triat com a punt de desembarcament de les tropes republicanes del Capità Báyo l'any 1936, etc.

D'altra banda, l'actual manca de senyalització d'informació, orientació i interpretació afavoreix la sensació d'inseguretat que descoratja molts d'usuaris potencial de visitar l'ENP.

Un dels ranxos de cavalls que més actuen a l'ENP de sa Punta té unes quadres devora de l'accés de sa Coma, de la qual agafa el nom. N'hi ha un altre a Cala Millor ("Rancho Sebastián") que també actua sobre aquest ENP.

Tot l'ENP funciona com a AURIMN amb major o menor intensitat. Els usos que li confereixen graus d'especialització funcional són el d'acampada amb caravanes de grau baix (1), els de passeig i pesca de grau moderat (2) i els de ciclisme, hípica i trànsit motoritzat de grau màxim (5). Aquesta unitat d'anàlisi ens ha puntuat dins del quart quartil per al primer factor, d'ús massiu, amb presència d'instal·lacions i dins del desè decil per al tercer, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

Aquesta va ésser una de les tres AURIMN incloses al nostre estudi pilot previ (BLÁZQUEZ, 1993a) i l'entrevista amb bona part del personal de vigilància i gestió ens va proporcionar una útil imatge de conjunt, que en gran part ja ha quedat expressada a la caracterització geogràfica.

L'ús recreatiu massiu es concentra al camí, abans esmentat, que uneix els dos accessos, als extrems de l'àrea, vora Cala Millor, al nord, i sa Coma, al sud, amb la torre i el restaurant d"el Castell". Hi transiten cotxes, motos de trial, ciclomotors, vianants, bicicletes, tàndems, camions d'abastament, cavalls, carretons tirats per someres i qualsevol altre tipus de mitjà de locomoció imaginable, amb molta freqüència i intensitat.

La procedència majoritària dels usuaris de sa Punta és Alemanya.

Pel que definirem al nostre estudi pilot, l'afluència estival de recreacionistes sembla respondre a dos factors principals:

D'una banda al temps atmosfèric, degut a que el passeig dins sa Punta és una oferta recreativa complementària a anar a la platja, per als dies de mala mar o de cel ennuvolat. Aquest mateix comportament de l'afluència turística a ENP periurbans turístics s'ha identificat al Parc Natural de s'Albufera (vegis apartat 4.1.1, així com BLÁZQUEZ i PERELLÓ, 1994).

Als dies festius i de cap de setmana, que és quan més afluència hi ha de recreacionistes residents, per a fer picnic, acampada, bany o dinars al restaurant.

En termes generals i segons se'ns ha informat, els usuaris augmenten a les primaveres i a l'estiu, encara que el bar-restaurant des Castell roman obert tot l'any.

D'altra banda, el litoral d'aquest ENP també reb un cert ús recreatiu i turístic intensiu. És el cas del darrer tram de platja de sa Coma, que s'inclou a l'ENP, que té continuació amb costa de nip i per un pinar esponerós, però accessible cap a l'interior. A aquest indret, on s'hi troben el Clot de na Fai, a l'interior, i la Caseta den Moix, a la línia de costa, s'hi concentren els usos d'acampada i de picnic, vora els cotxes aparcats sota els pins, amb taules i cadires de picnic, per part de residents, tot i que no assoleixi la mitjana d'usuaris, mínim per a donar el grau baix d'especialització funcional. En canvi, a l'extrem septentrional, que és el punt d'alimentació litoral del sistema dunar de sa Punta, s'hi han edificat recentment quatre blocs d'apartaments, que impossibiliten cap ús recreatiu intensiu, així com el manteniment de la dinàmica dunar.

Tota la costa espadada, però accessible, dóna un altíssim atractiu pesquer a aquesta AURIMN, arribant-se a organitzar competicions (com és el cas del Club de Pesca "Els Serrans" de Manacor), per a les quals, fins i tot, s'han numerat les pesqueres amb pintura a terra. També s'hi troba gent recol·lectant tot tipus de fruits i productes silvestres, com ara, molsa, pegellides i caragols o espàrrecs.

En darrer lloc, el bosc esponerós que cobreix el sistema dunar, a l'interior de sa Punta, és freqüentat pels grups de genets, amb cavalls de lloguer, procedents dels ranxos de l'entorn, que, generalment, duen un guia. Els seus itineraris no estan en absolut delimitats, transitant per les pistes d'accés a la torre i tots els tiranys del bosc i del litoral.

L'extraordinari valor naturalístic d'aquest ENP està greument amenaçat per la seva sobrefreqüentació, tant pel que fa a la seva intensitat, com a la seva extensió. Els principals impactes detectats són deguts al trànsit de cavalls dins del sistema dunar, que denuden el sòl i exhumen les arrels de la vegetació. Els camins oberts pels cavalls poden arribar a assolir amplàries de fins a cinc metres.

Les comunitats vegetals del litoral rocós pateixen, per la seva banda, els efectes del trànsit motoritzat, ciclista i a peu, amb pèrdua de sòls i d'índex de cobertura vegetal. Als trams que recorren els sementers de la finca, les pistes que tenen trànsit motoritzat assoleixen amplàries de fins a vint metres.

Però, el risc d'incendi ha demostrat ésser la principal amenaça per aquest conjunt natural (com van demostrar els focs dels anys 1985, 1990 i 1994, en que es prengué foc simultàniament a tres llocs). Les seves causes sembla que han estat sempre intencionades i no podem descartar la hipòtesi que hagin estat els propis beneficiaris de l'àrea, per tal de dissuadir sobre les intencions excessivament proteccionistes, en un intent més de perpetuar l'statu quo.

El trànsit conjunt de recreacionistes a peu, a cavall i amb vehicles motoritzats és la principal font de conflictes d'usos, degut a l'aixecament de pols, el perill d'atropellament i els renous que produeixen els vehicles motoritzats.

Els actuals gestors de sa Punta de n'Amer, la família de l'amo Sebastià Pasqual, es senten molt gelosos de la seva propietat i del seu dret a fer el que trobin per a treurer-li el màxim profit. Aquesta actitud els fa totalment contraris a qualsevol col·laboració amb l'administració, ni que sigui per restaurar la torre, en paraules de l'amo "Si hi posen un duro, després tindran dret de venir-lo a veure en voler.". La vigilància, la senyalització i la neteja dels fems es du a terme pels mateixos propietaris i gestors. Ells mateixos decideixen on s'ha de restringir el trànsit de cotxes, cosa que intenten, sense gaire èxit, amb munts de terra als accessos de les pistes.

Segons se'ns ha informat, els ranxos que hi duen els cavalls a fer excursions a sa Punta de n'Amer paguen als gestors de la finca per l'ús que en fan, amb una quantitat aproximada de dos-cents mil pessetes l'any.

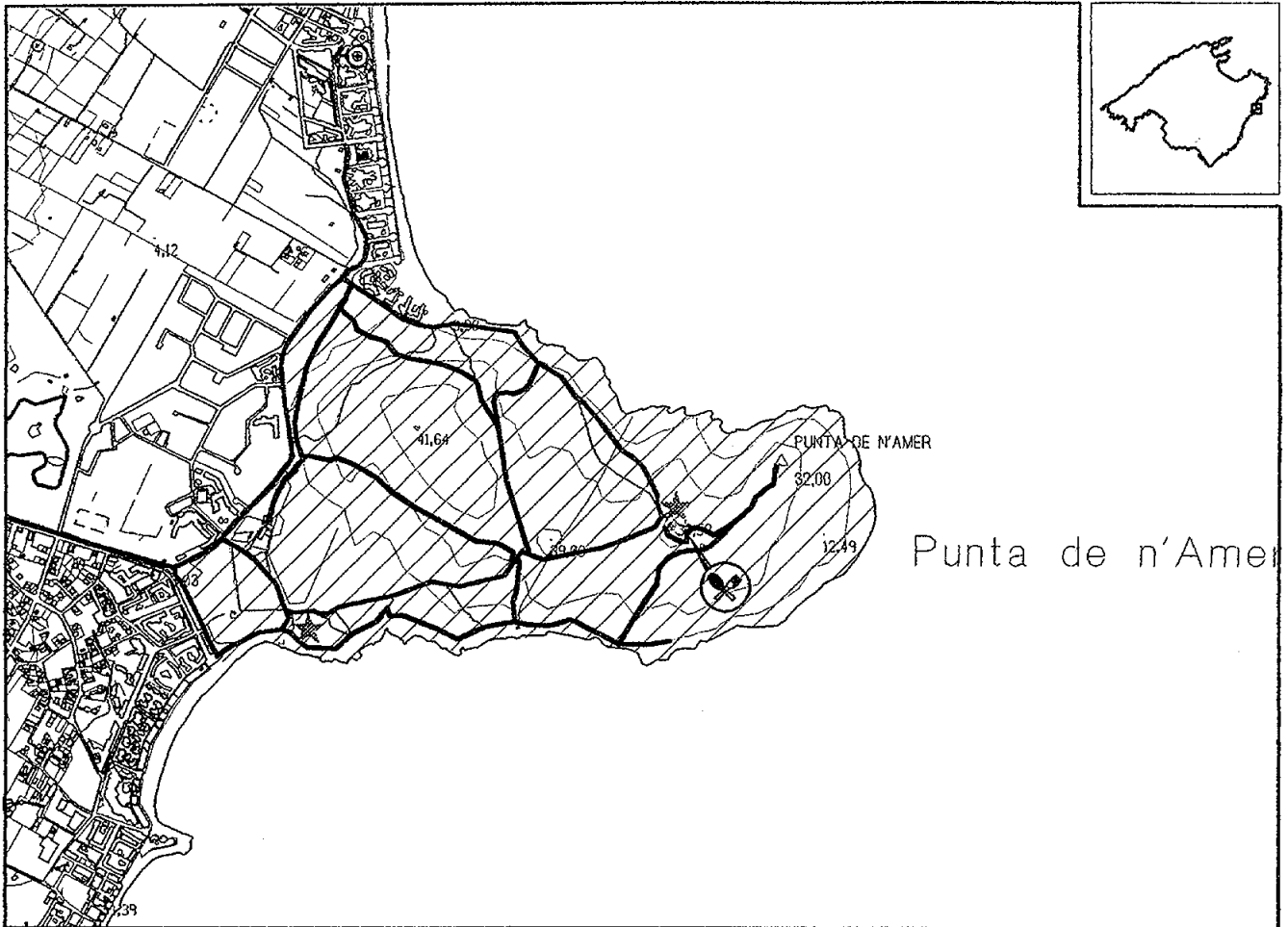
Els hotelers de l'entorn tenen consciència dels beneficis que els proporciona l'ús turístic i recreatiu de sa Punta de n'Amer, segons ens ha expressat n'Ignasi Humbert, que és el gerent de l'Associació d'Hotelers de Cala Millor, Cala Bona i Costa dels Pins. Ells reclamen la intervenció de l'administració pública per la millora de l'oferta turística d'aquest espai natural, amb la neteja dels fems, la prevenció dels incendis i el disseny d'itineraris guiats, demarcats i controlats.

Paralelament, els propietaris de l'ENP, germans Caldentey Alzina, tenen presentat un recurs d'indemnització, per valor de cinc mil milions de pessetes, que podria ésser d'inconstitucionalitat contra les lleis que el protegiren (JAUME, 1995).

Mapa de localització

AURIMN núm.18 Punta de n'Amer

ENP NÉM. 18.- Punta de n'Amer



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quiosc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vòrtex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Aiguamolls
	Sàlines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Parot, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Balisa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN nº 19.1, Cala Falcó

Amb aquesta petita cala, que només proporciona una rada pel fondeig, s'inicia l'ENP de les Cales de Manacor, que constitueix el conjunt litoral més complex sense urbanitzar, de la costa del Llevant de Mallorca; dites cales es situen entre s'Estany den Mas, que té com a nom turístic del complex que l'ocupa *Playa Romántica*, i la urbanització de *Calas de Mallorca*.

Com ja hem esmentat el seu ús és baix, de fondeig i de pesca, i no assoleix les mitjanes d'usuaris, i per tant els graus d'especialització funcional segons l'índex de Nelson, per a cap ús.

AURIMN nº 19.2, Caló Blanc i Cala Barques

Aquest conjunt costaner, que té el seu punt de màxima atracció a Cala Barques, és accessible a peu des de l'interior, travessant una finca de propietat privada. Els seus usuaris que accedeixen a ella per l'interior aparquen els seus cotxes als costats d'un camí d'accés a una propietat privada, dita de Can Frasquet, que fa cul-de-sac, i travessen una barrera, per recorre menys d'un quilòmetre, per un tirany, fins a la cala.

A la platja també s'hi adrecen nombroses embarcacions particulars, per a fer picnic nàutic o pernoctar fondejats a recer, dins la cala.

Hores d'ara, no hi cap tipus d'instal·lació d'ús públic, ni aparcament a l'accés, ni bar a la platja.

Segons els nostres recomptes, aquesta àrea té una especialització funcional de grau baix (1) d'acampada i de pesca i moderada (2) de fondeig. Però no puntua positivament per a cap factor de l'anàlisi factorial.

L'acampada es realitza sota un pinar al rerefons de Cala Barques.

Aquest ús intensiu identificat genera molts conflictes amb la propietat de la finca. Els incidents de més gravetat han acabat amb la crema intencionada de vehicles aparcats al cul-de-sac.

L'administració socialista de l'anterior consistori de l'Ajuntament de Manacor i la Demarcació de Costes iniciaren expedients d'expropiació forçosa del camí per vianants que dona accés a la platja. Però aquesta iniciativa no ha arribat a quallar i, mentrestant, els propietaris han negociat amb el nou consistori, del Partit Popular, la permuta del camí d'accés, que passaria a ésser públic, a canvi de la construcció d'un aparcament tarifat pels vehicles que hi puguin accedir per terra i d'un balneari d'ús públic pels banyistes, que darrerament s'ha reduït en grandària fins a l'autorització, per part de l'Ajuntament, de l'instal·lació d'un "*...quiosco de madera para vender refrescos...*" (JULVE, 1994b, pp.26; i vegis també JULVE, 1994a). Aquestes iniciatives no s'havien dut a terme a la nostra darrera visita de camp (22-8-95), ni se'ns

ha informat al respecte per part dels membres de la Guarderia Forestal entrevistats posteriorment.

Aquest exemple de demanda per part dels propietaris dels terrenys, de qualque tipus de compensació a canvi de l'accés públic a la platja, a través de la seva propietat, és la moneda de canvi usual al cas dels ENP de Menorca. D'ençà de fa uns anys (PONS, 1993), molts d'accesos a ENP d'aquella illa han estat tancats al pas de vehicles, exigint els propietaris el pagament de tarifes als usuaris que ho volen continuar fent. Aquesta controvèrsia s'ha aguditzat als casos en que és més evident l'aprofitament econòmic directe per part dels intermediaris, ja sigui guies o agències de viatge. Els perjudicats són, llavors, els residents, per als quals es comença a plantejar que els ajuntaments assumeixin el cost de les seves entrades als ENP als quals els propietaris cobrin per l'accés (MONCLOA, 1996).

Els usos intensius de la platja i la manca de normativa i senyalització provoquen l'acumulació de fems, amuntegat sobre un bidó de ferro, a la platja. També s'han identificat escampadisses d'excrements a tot els seus voltants. Es detecten processos de degradació de les condicions de la vegetació dunar i del bosc i la garriga dels voltants de la cala i del camí d'accés, que tanmateix es desdobra innecessàriament, amb creació de nombroses dreceres. Els impactes del fondeig d'embarcacions a la cala és conegut, però no s'ha analitzat en detall. Segons se'ns ha informat, els propietaris cremen els fems damunt la mateixa platja, dins del bidó on els amunteguen.

Els conflictes d'usos són evidents, sobretot pel que fa a la inseguretat de l'aparcament a i la congestió del tràfic rodat al cul-de-sac. Els cotxes s'aparquen un costat del camí, atracats a la paret de pedra seca, fins a una distància considerable, de quasi dos-cents metres, de la porta d'accés. Hom diria que s'assoleix el llimitar de la capacitat de càrrega espacial de l'espai disponible per aparcar.

Tanmateix, també convé qüestionar la capacitat de càrrega, no només ecològica, sinó espacial i recreativa d'aquesta cala. Si s'acaba construint un aparcament i un quiosc de platja, l'atractiu i l'accessibilitat augmentaran i, fàcilment, s'assolirà la saturació física i recreativa d'aquest espai. La solució més coherent sembla ser limitar la grandària de l'aparcament a un cert nombre de vehicles, comptant amb el nombre màxim d'embarcacions que, tanmateix, també contribueixen a la saturació de la platja. Els propietaris que prenen l'iniciativa en aquest cas tendiran, lògicament, a l'explotació màxima, amb l'afavoriment de l'afluència d'usuaris amb cotxes, autocars, embarcacions particulars i comercials. Si es permet l'ús recreatiu massiu d'aquesta cala, s'hauria d'assegurar la limitació de l'afluència d'usuaris, per tal de preservar els seus valors patrimonials i de mantenir la diversitat d'oferta recreativa de qualitat.

Mapa de localització

AURIMN núm. 19.2.- Caló Blanc i Cala Barques

ENP núm. 19.- Cala de Manacor



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Accés rodal
	Accés per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcamont
	Bar-restaurent-quinoc
	instal·lacions de picnic
	Venda de lletya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mastra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vàrtexs: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina, Alguernolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont, Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes, Cabana
	Paret, tàpia, Mur
	Vorada
	Far, Balsa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderrec
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 19.3, Cala Sequer i Cala Enganapastor

Es tracta d'algunes altres caletes d'accés i atractiu gairebé exclusivament marítim, que no denoten cap grau d'especialització funcional. L'únic ús detectat és el de fondeig d'embarcacions particulars.

AURIMN n° 19.4, Cala Magraner i Cala Pilota

És una mica superior en grandària a l'àrea anterior i a més s'hi pot accedir per terra, a través dels vials abandonats i sense asfaltar de l'extensió frustrada de la urbanització de *Calas de Mallorca*.

A l'igual que a d'altres cales d'aquesta mateixa zona, l'atractiu de l'àrea es deu a l'accessibilitat de la costa, la presència d'una petita platja al fons de la cala i l'abrupta orografia del barranc de la desembocadura del torrent, que en aquest cas li confereix un especial atractiu per a la pràctica de l'escalada.

Els índex d'especialització funcional li confereixen grau baix (1) de fondeig i d'escalada, compresa dins dels usos denominats "altres". Tot plegat no puntua positivament per a cap factor dels tres que se'ns defineixen mitjançant l'anàlisi factorial.

Segons se'ns ha informat, els grups que hi van a fer ràpel a les parets del barranc i que hi acampen són molt usuals. També s'hi fan excursions hípiques.

Anys enrera, l'afluència d'usuaris per terra era superior, fins que els propietaris decidiren tancar-la a l'accés rodat.

No es detecten impactes ni conflictes greus, llevat de una certa escampadissa de fems a la platja, que han estat en part duts pels temporals de la mar.

Mapa de localització

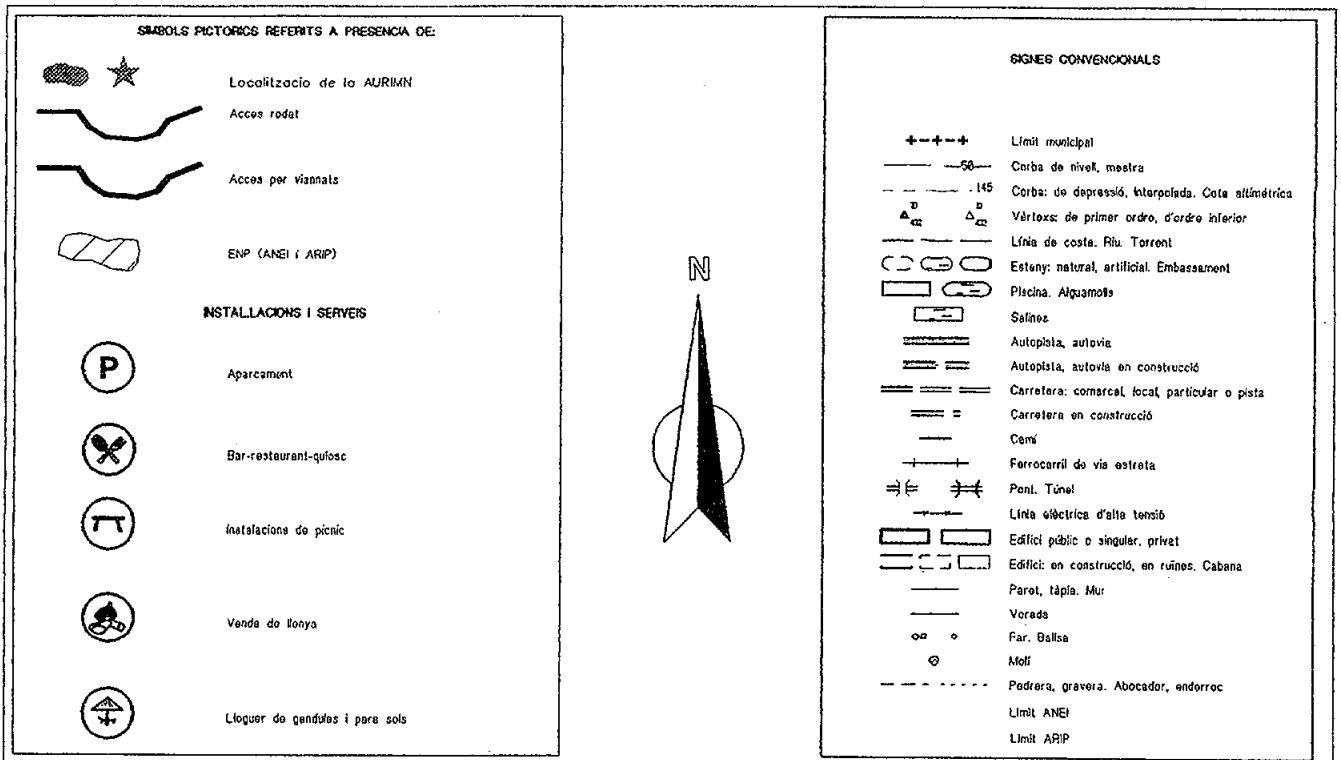
AURIMN núm. 19.4.- Cala Magraner i Cala Pilota

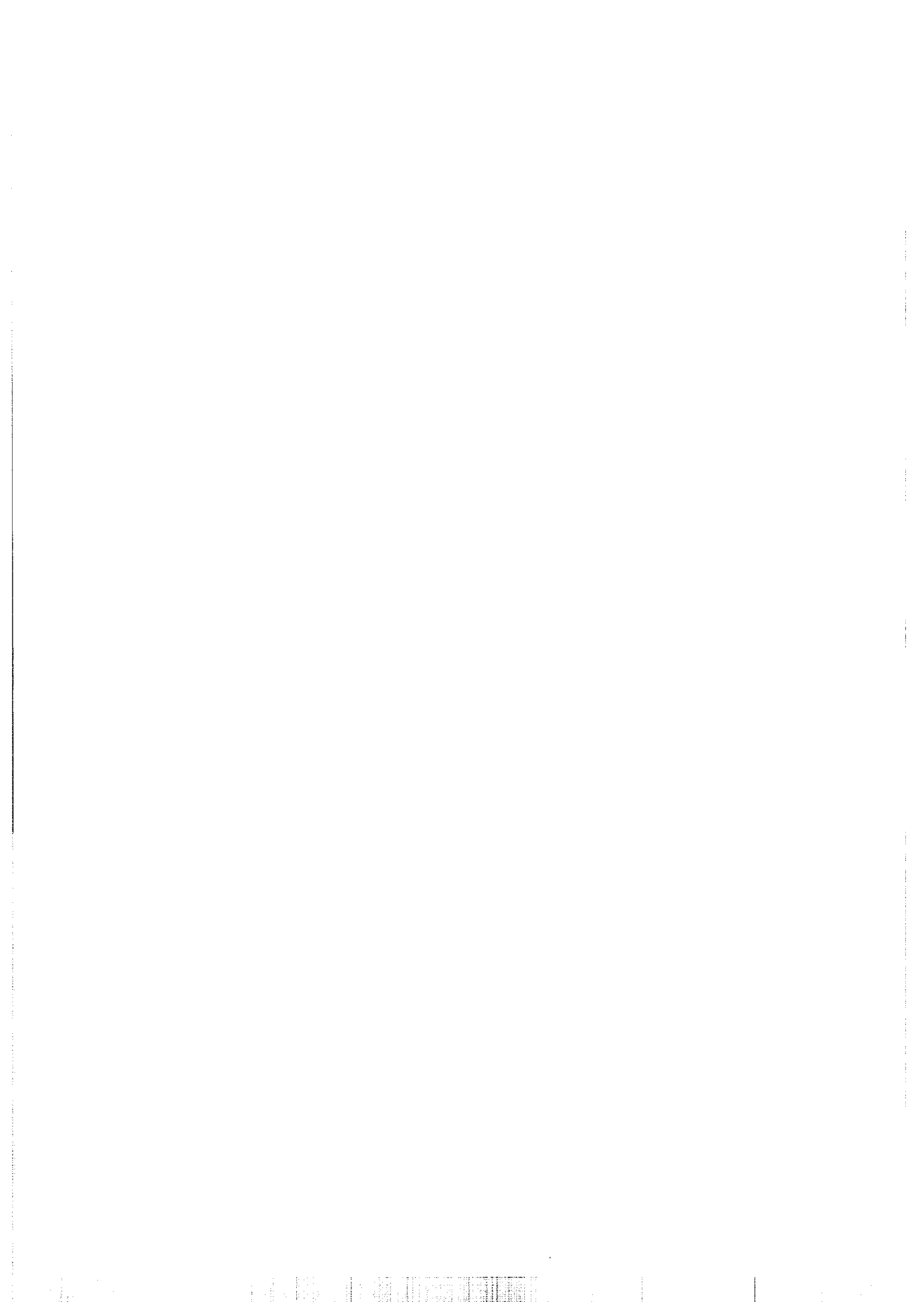
ENP núm. 19.- Cala de Manacor



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN nº 19.5, Cala Virgili

Els accessos a aquesta platja són per terra, pels vials de l'extensió de la urbanització frustrada de *Calas de Mallorca* i per mar. Els usos identificats, que només assoleixen un grau baix (1) per a la pesca, són majoritàriament de bany i fondeig, amb els impactes i conflictes usuals, rebaixats degut a la baixa intensitat d'ús. No puntua de manera rellevant per a cap dels tres factors.

Segons se'ns ha informat, es realitzen acampades de grups d'esplai, a l'estiu, vora la frontera exterior de l'ENP.

Apèndix.- 110

Mapa de localització

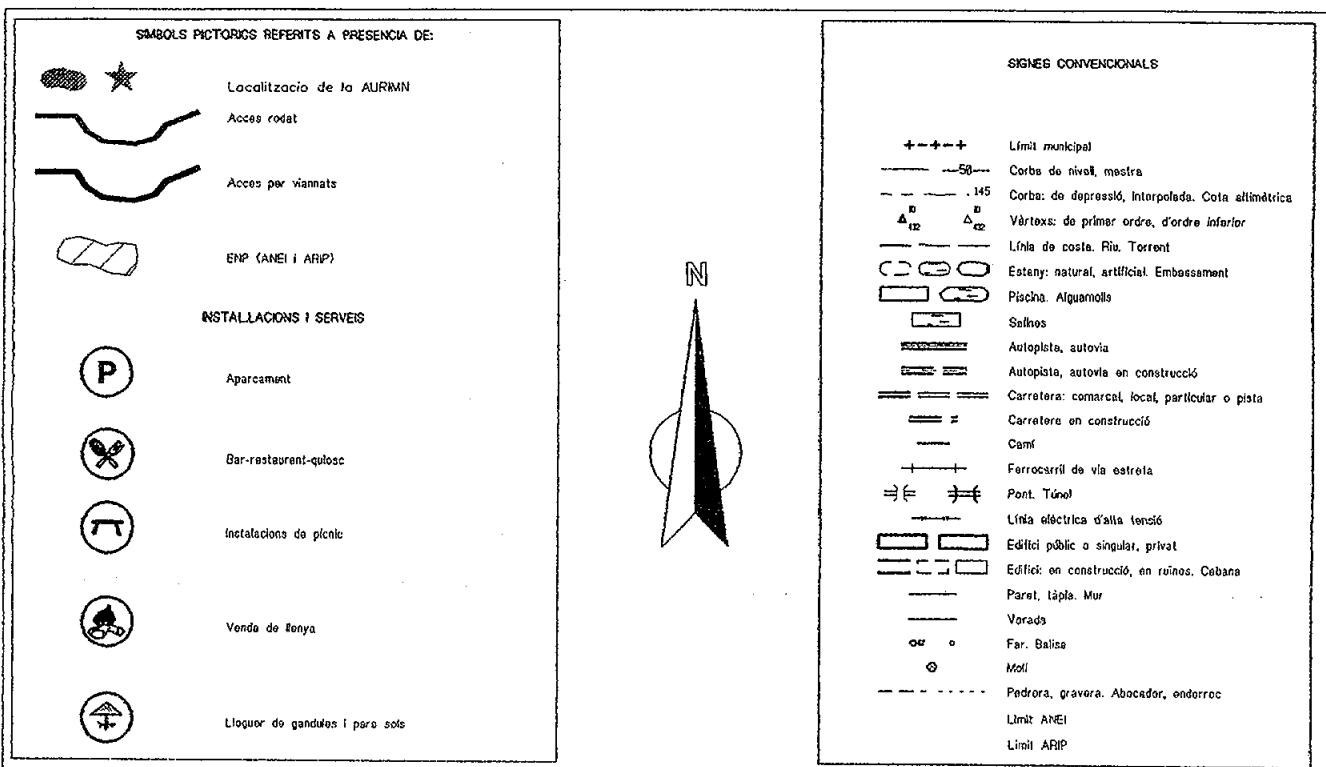
AURIMN núm. 19.5.- Cala Virgili

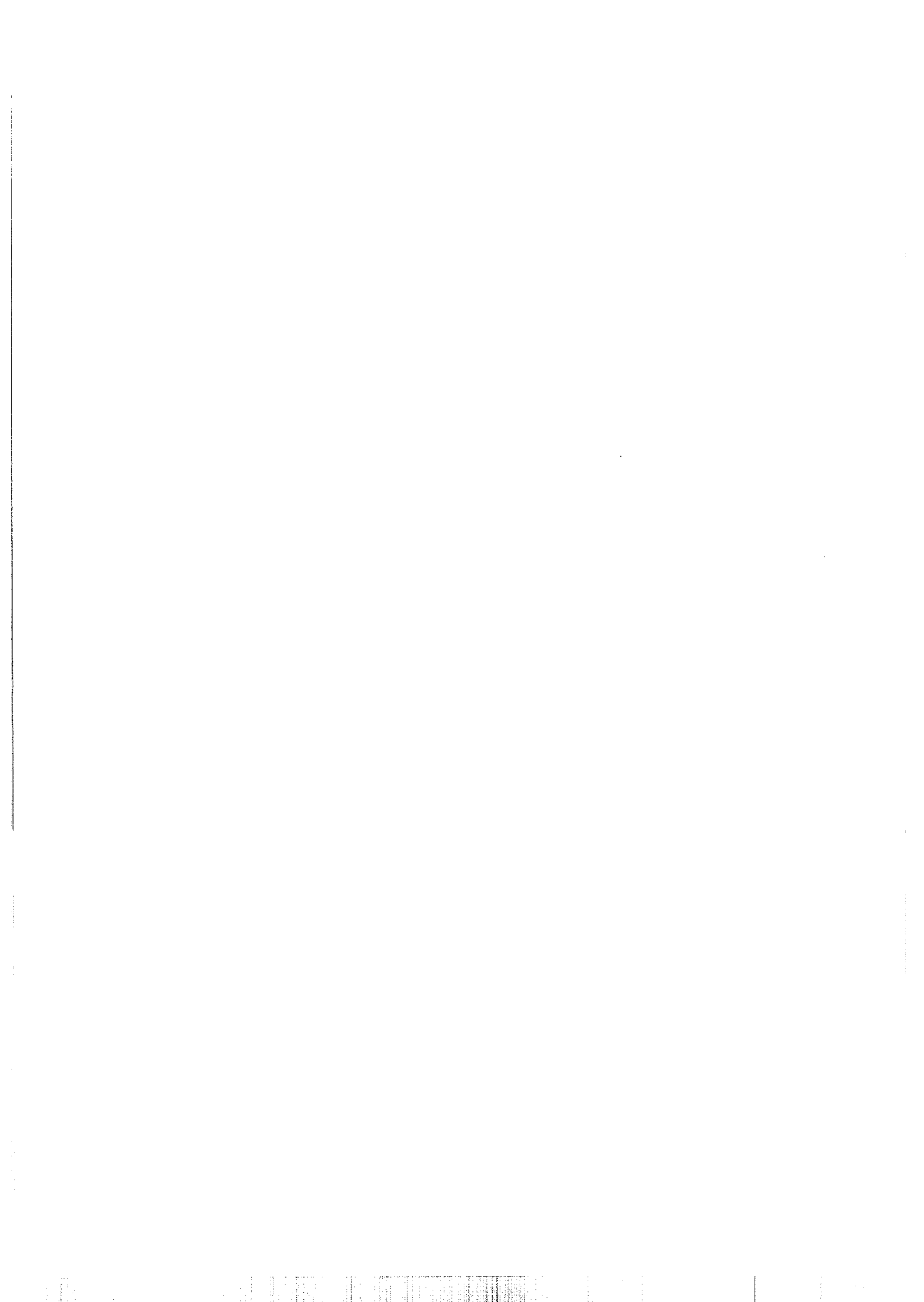
ENP núm. 19.- Cala de Manacor



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 19.6, Cala Bóta

Els accessos a aquesta platja són, de nou, per terra, pels vials de l'extensió de la urbanització frustrada de *Calas de Mallorca* i per mar. Els usos identificats són majoritàriament de bany i fondeig, amb els impactes i conflictes usuals, rebaixats degut a la baixa intensitat d'ús, que no assoleix els mínims per a denotar l'especialització funcional de l'àrea.

AURIMN n° 19.7, Ansa des Setrí

Aquesta àrea es defineix, en base al nom d'una petita rada penya-segada, però identifica l'extensió de terreny que confronta amb Cala Antena, que és l'extrem de la urbanització de *Calas de Mallorca*. Aquesta localització li proporciona un cert grau de freqüentació de turistes que passejen pels tiranys dalt dels penya-segats, i molts potencials recreatius difusos, en cas d'aprofitar-se els seus valors reals i respectar-se la seva integritat paisatgística.

Els seus usos actuals, tot i ésser continuats, no són massius i no li proporcionen cap grau d'especialització funcional.

AURIMN n° 20, s'Algar

Aquesta petita platja, que com el seu nom indica sol estar coberta de restes d'alga (*Posidonia oceanica*) morta, és un lloc de lleure tradicional del Port de Felanitx, amb el que delimita pel sud (la Punta, que és la primera part del nom que se li donà a l'ENP, tanca el Port de Felanitx i està urbanitzada en bona part).

L'àrea va voler ésser urbanitzada anys enrera, però l'oposició popular ho evità.

L'accés terrestre es fa per una pista sense asfaltar que arriba fins dalt de la platja, on transiten i s'aparquen els vehicles, sense cap restricció.

Aquest fet li confereix el grau màxim d'especialització funcional (5) de trànsit motoritzat, donat que es transita a camp-travessa, per pistes sense asfaltar. D'altra banda, denota graus baixos (1) de bany, ciclisme i pesca. Les seves puntuacions factorials el situen als valors del desè decil del tercer factor, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

L'ús d'aquesta àrea no és només estival, ni de bany, també s'hi va de passeig o per fer-hi festes, concerts i eixides juvenils, i a les primaveres.

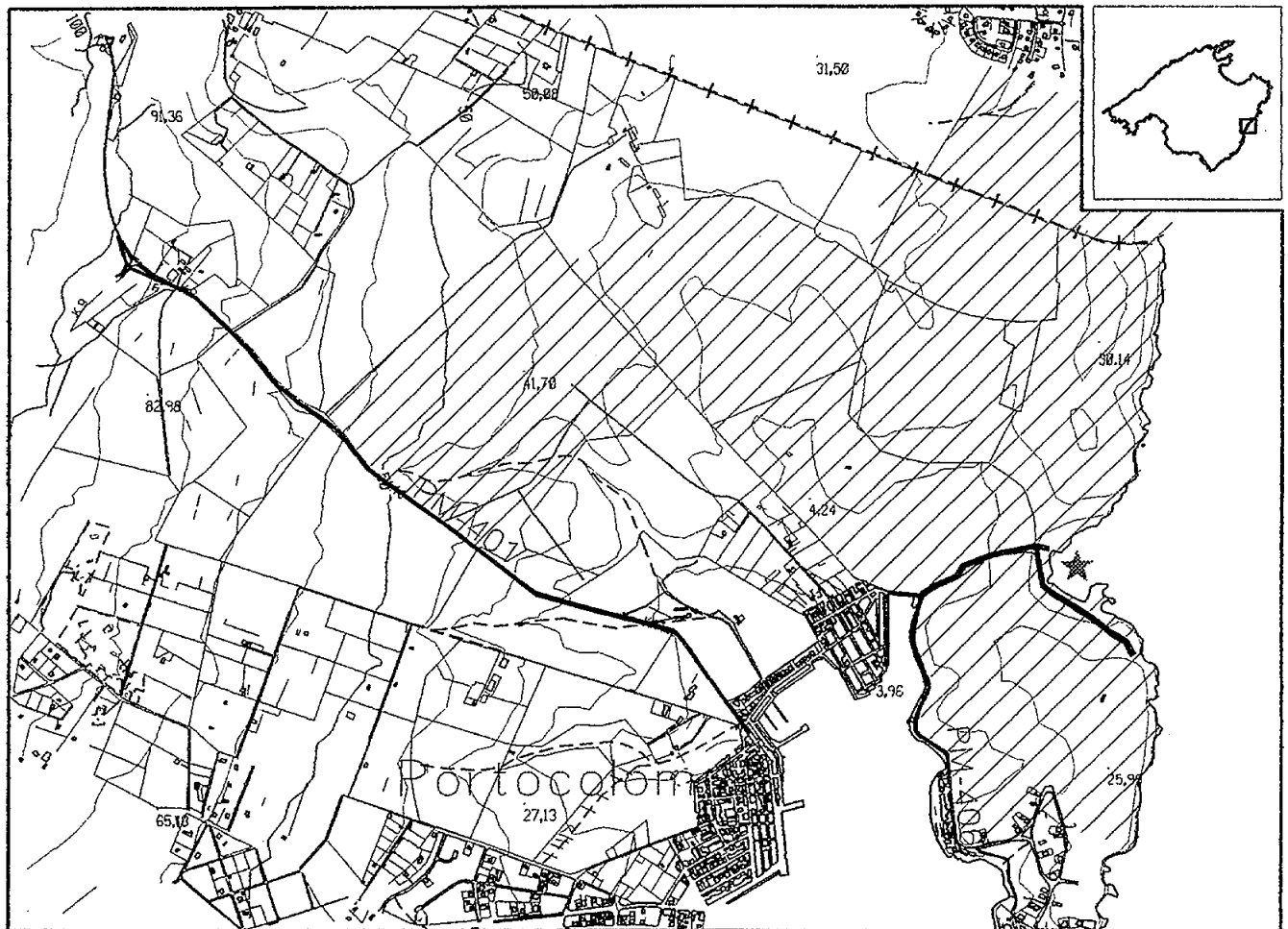
Des del punt de vista ambiental, l'ús massiu d'aquesta platja provoca la degradació de la vegetació de litoral rocós de dalt del penya-segat i la platja, pel trànsit i l'aparcament extensiu de vehicles. També l'ancoratge d'embarcacions provoca la degradació dels fons marins.

No es detecten acumulacions o escampadissa de fems.

No s'hi donen conflictes d'ús, donat que aquesta platja és d'ús majoritàriament veïnal i no turístic. El seu atractiu no és excessiu, segons els paràmetres d'imatge turística "tropicalitzada", i això fa que els felanitxers gaudeixin del seu racó, sense que hi apareguin conflictes greus.

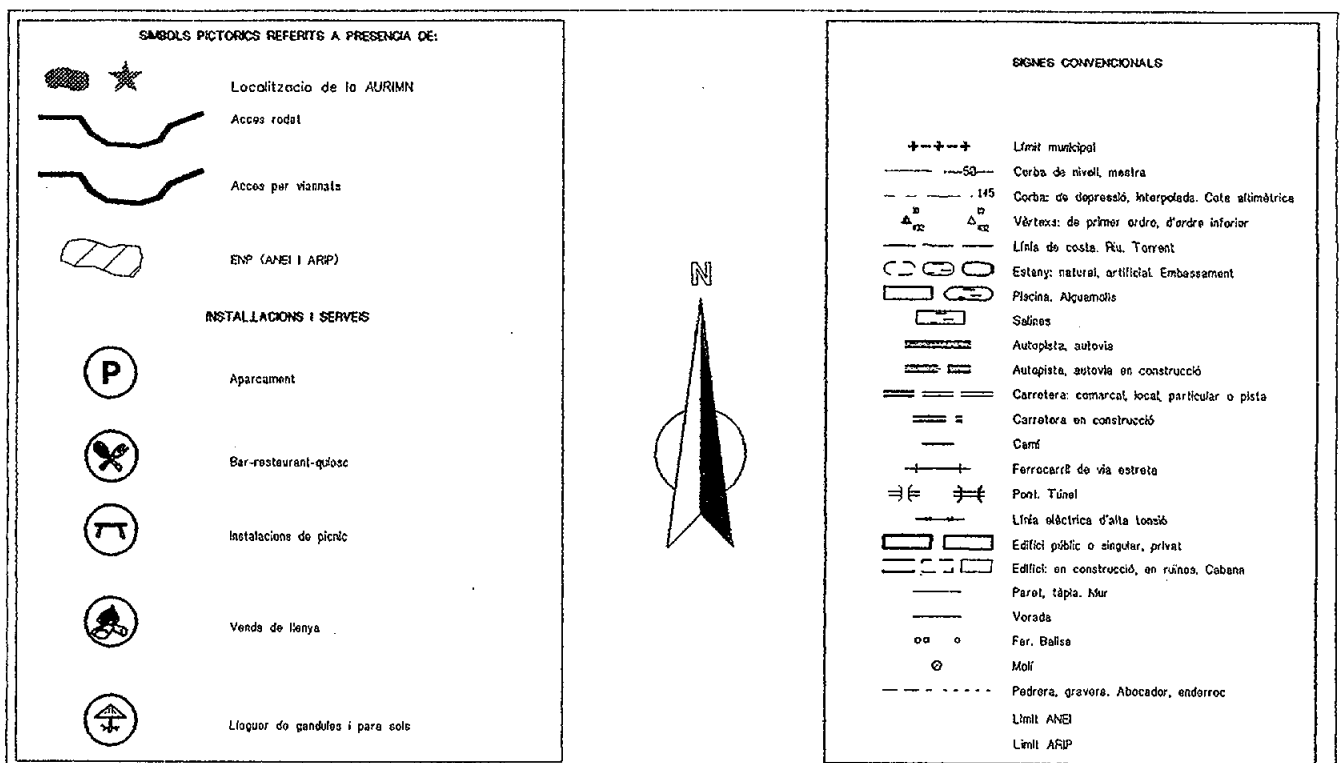
Anys enrera, els propietaris volgueren tancar l'accés, cosa que no aconseguiren per l'oposició popular.

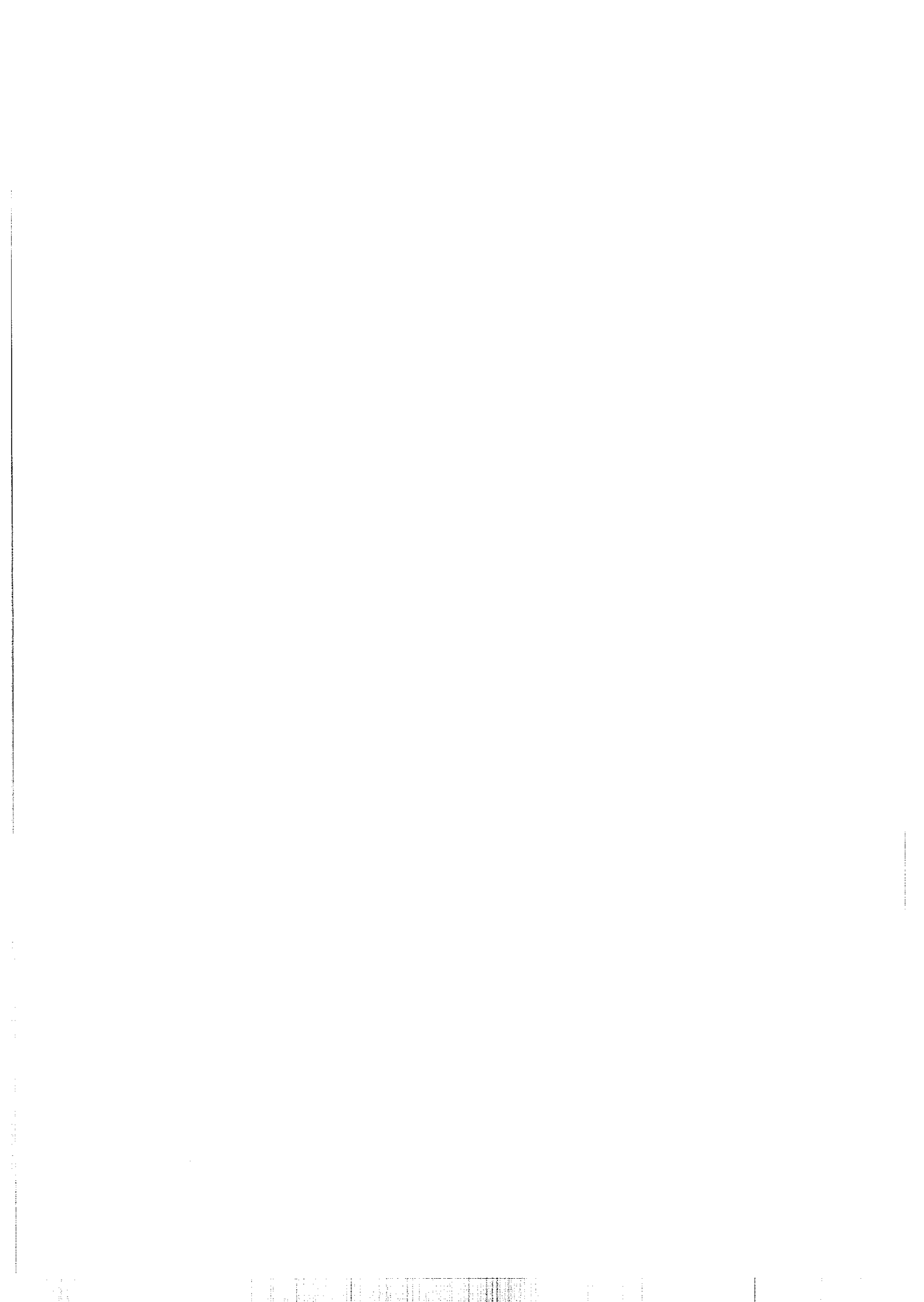
Mapa de localització
AURIMN núm. 20.- S'Algar
 ENP núm. 20.- Sa Punta i s'Algar



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 21.1, Cala Brafi

Cala Brafi és la primera cala sense urbanitzar, del conjunt que conforma l'ENP de Punta Negra-Cala Mitjana, situades al sud del Port de Felanitx i de Cala Marçal, al terme municipal de Felanitx.

L'accés terrestre a aquesta platja és per vianants, a partir dels vials d'una zona residencial costanera.

La platjeta, de minses dimensions, no compta amb cap tipus d'instal·lacions, llevat d'un escar abandonat, i els usuaris més freqüents són veïnats del Port i de Cala Marçal.

El planejament urbanístic del terme municipal de Felanitx, un PGOU que data de l'any 1969, classifica els terrenys contigus a la Cala com urbanitzables i, segons notícies recents, es preveu la construcció d'un complex hotel·ler consistent en un hotel de cinc estrelles, amb capacitat per setanta places, i una clínica de rehabilitació, amb d'altres tres-centes places, que és qualificat com "*...de calidad y respetuoso con el medioambiente.*" (BARCELÓ, 1996).

L'àrea no mostra cap grau d'especialització, però hem detectat que forma part dels itineraris realitzats per grups de genets i per grups de turistes que recorren la costa a peu, de cap a les altres cales del conjunt: Cala Estreta, Cala Mitjana i Cala sa Nau. També hem trobat una zona d'acampada propera a la platja, dins d'una finca privada.

No s'han identificat impactes o conflictes greus.

AURIMN n° 21.2, Cala Estreta

Tal com el seu nom indica, el fons de la cala dóna poc marge d'ocupació turística o recreativa. El seu principal atractiu és la seva costa, de nip i el seus fons marins que són aprofitats per a pescar i recol·lectar pegellides i caragols de mar.

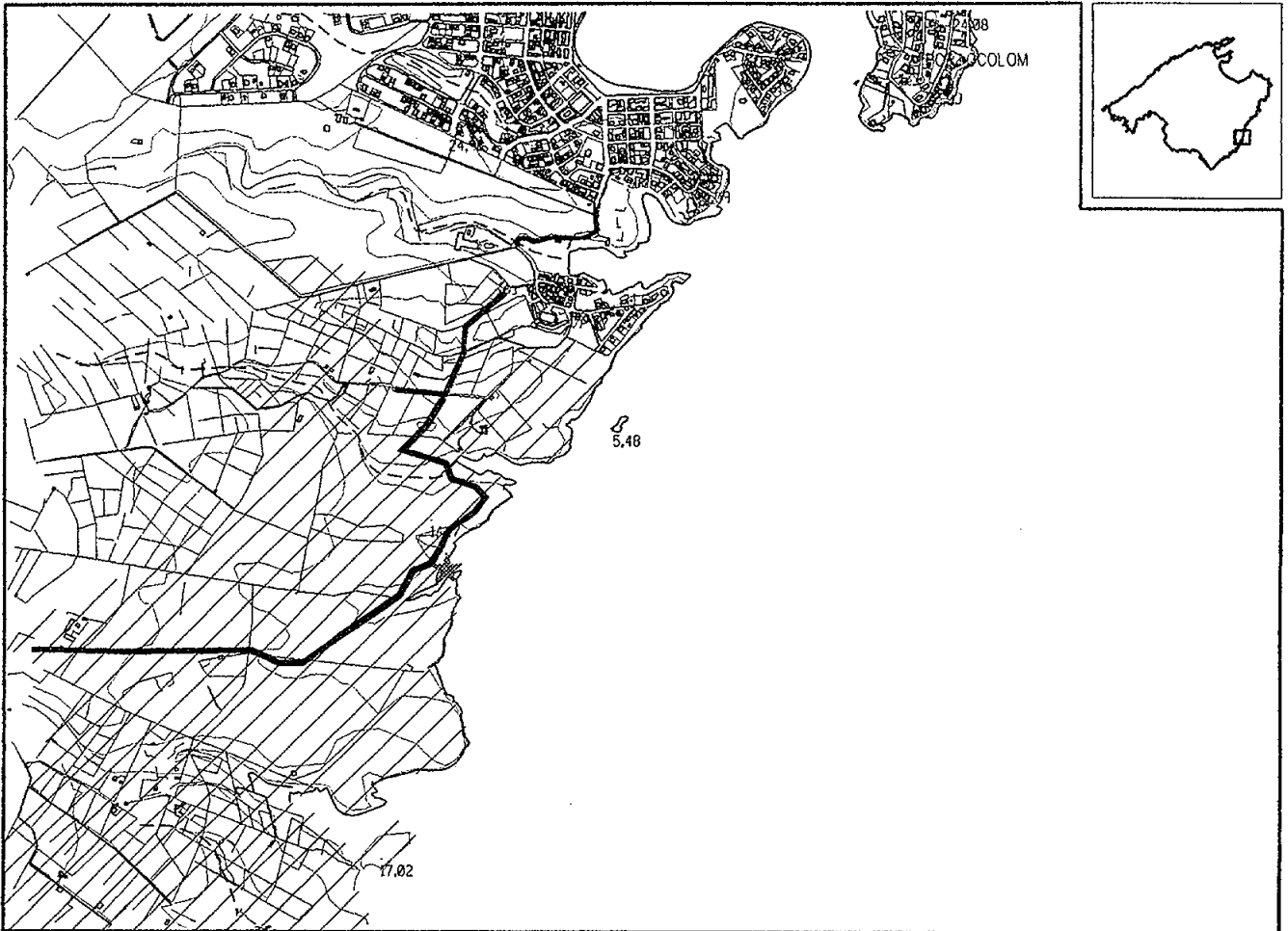
El fet que hi trobasim navegants amb motos d'aigua de passeig per les seves aigües ha fet que presenti un grau d'especialització funcional baix (1) per a aquest ús, inclòs al d'"altres"; però no puntua positivament per a cap dels tres factors.

No es detecten impactes o conflictes greus.

Mapa de localització

AURIMN núm.21.2.- Cala Estreta

ENP núm. 21.- Punta Negra-Cala Mitjana



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viannats
	ENP (ANEI / ARP)
INSTALLACIONS I SERVERS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-guisc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Alguamolle
	Salinos
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carrereta: comercial, local, particular o pista
	Carrereta en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes, Cabana
	Paret, làp·la. Mur
	Vorada
	Far. Balisa
	Molí
	Pedrara, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARP



AURIMN n° 21.3, Cala Mitjana

La finca de Cala Mitjana va ésser adquirida fa ja uns anys per un magnat madrileny, que gairebé hi va privatitzar el seu accés per terra (a més de canviar el nom de la possessió pel de Cala Fe, que és el nom del metall que simbolitza el llinatge del seu propietari, el Sr. Fierro). La costa està tota jardinada o edificada i l'apariència és de tal privadesa que els navegants que hi fondegen no desembarquen. La zona de bany de la platja està tancada amb balises i aquesta restricció a la navegació és respectada com no succeeix a quasi cap altra platja de les estudiades.

La majoria dels usuaris arriba, doncs, per mar, amb vaixells privats, i hi van a fondejar, nedar i fer picnic nàutic. Aquests usos li confereixen el grau baix (1) d'especialització funcional de fondeig i de navegació amb motos d'aigua, és a dir "altres". Tanmateix, no puntua positivament per a cap dels tres factors de massificació o conflictes.

L'ús residencial de la cala ha suposat l'artificialització de tota la seva franja costanera, per mor de l'edificació i de l'ajardinament, amb gespa fins a la platja i amb crassulàcies, d'entre d'altres espècies subespontànies, dalt dels penya-segats. També cal esmentar l'impacte del fondeig massiu sobre el fons marí de la cala.

Els conflictes entre la privatització del domini públic marítim i terrestre i el seu ús públic legítim són evidents. No s'hi va trobar cap mastí fent guàrdia a la platja, però no és qüestió d'arriscar-se!

Apèndix.- 122

Mapa de localització

AURIMN núm. 21.3.- Cala Mitjana

ENP núm. 21.- Punta Negra-Cala Mitjana



Escala 1:25.000

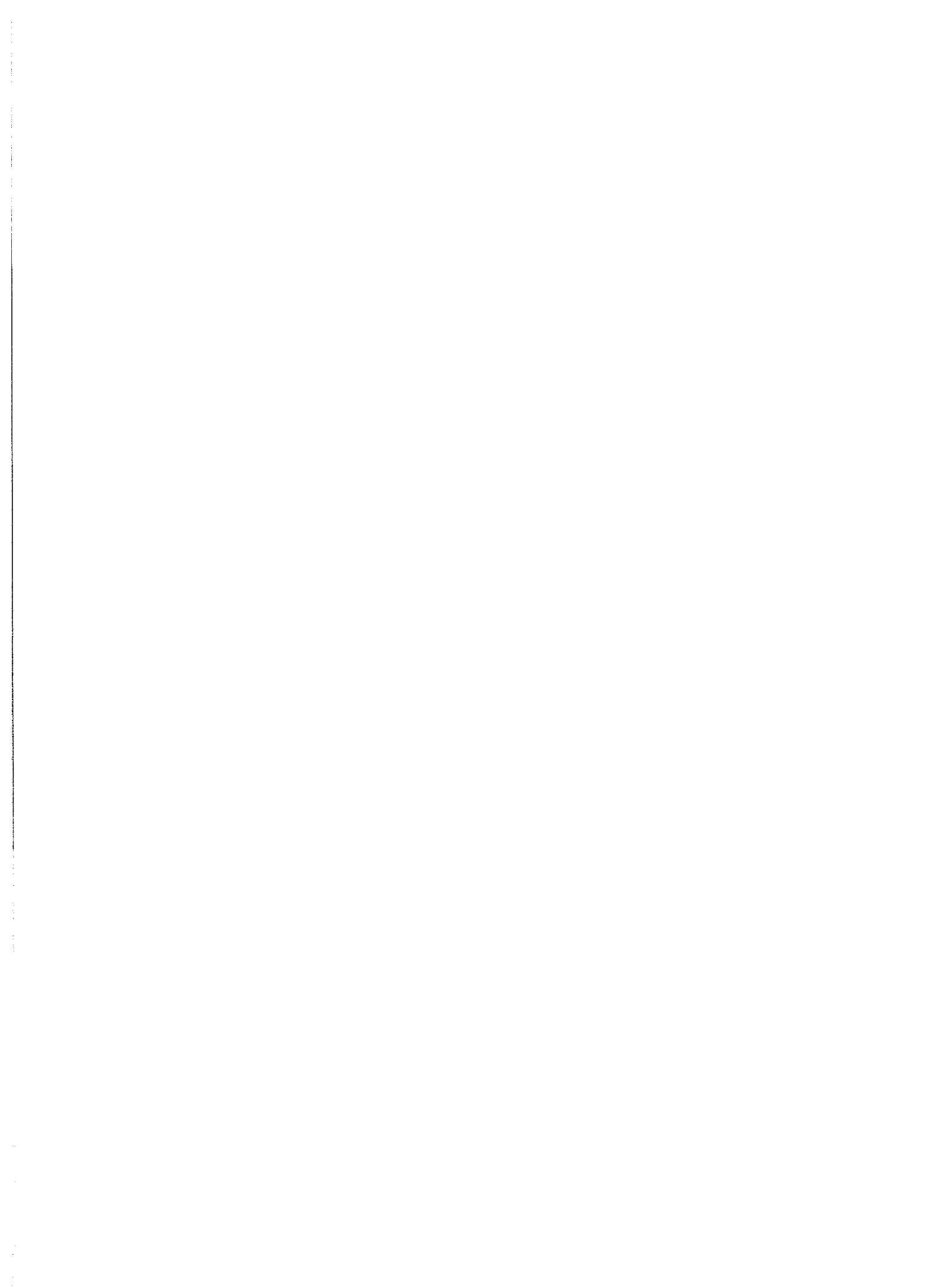
Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Acces rodat
	Acces per viannals
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quiresc
	Instal·lacions de pícnic
	Venda de llouça
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cola alimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa, Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial, Embassament
	Platja, Alguerons
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Canal
	Ferrocarril de via estreta
	Pont, Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia, Mur
	Vorada
	Far, Balisa
	Moll
	Padrera, gravera, Abocador, endarrer
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 21.4, Cala sa Nau

Cala sa Nau es troba confrontant amb Cala Ferrera, a l'extrem meridional de l'ENP de Punta Negra-Cala Mitjana, i s'Horta, des d'on hi mena una carretera asfaltada, la qual li dóna accés per terra. El típic cul-de-sac al cap d'aquest tipus de vials s'ha resolt invadint una tanca de garriga per aparcar-hi els vehicles. Tanmateix hi ha un accés que baixa fins a la platja, però es limita el seu ús per a l'abastament del quiosc de platja i per alguna que altra motocicleta.

El bar explota la platja amb gandules i para-sols. La zona de navegació i fondeig està marcada amb una línia de balises.

Els nostres recomptes ens denoten graus baixos (1) d'ús de bany i de pesca i moderats (2) de fondeig. Tot plegat, l'àrea puntua dins dels valors del quart quartil del primer factor, d'ús massiu, majoritàriament estival, amb presència d'instal·lacions.

Al marge dels usos que hem pogut constatar i mostrejar, tenim constància de l'ús esporàdic d'acampada amb foganyes nocturnes (d'entre sis i deu tendes), així com de la realització de concentracions i festes a la platja. Un exemple d'aquest tipus d'ús esporàdic el trobam a la celebració d'una marató de música rock (ADROVER, 1995b).

Els impactes més greus són producte de l'artificialització de la platja per a l'ús turístic massiu, per aplanament de l'arena, per a la instal·lació de gandules i para-sols, i per a la construcció del bar.

Aquest és un lloc preferit per molts usuaris per escapar de la massificació de les platges veïnades d'urbanitzacions, a la recerca d'un entorn més natural. Però, tanmateix, s'ha identificat un cert desencís en trobar l'indret tan freqüentat, fins i tot saturat. Aquesta impressió s'agruja per la reduïda extensió d'arena disponible i per la quantitat de vaixells que ancoren a la cala.

Apèndix.- 126

Mapa de localització

AURIMN núm. 21.4.- Cala sa Nau

ENP núm. 21.- Punta Negra-Cala Mitjana



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quisosc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassement
	Piscina. Alguamolls
	Señales
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia, Mur
	Vorada
	Far. Balies
	Molí
	Pedraera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 22.1, Caló des Burgit

Aquesta àrea, juntament amb les platges de les Fonts de n'Alis i s'Amarador, forma part del Parc Natural de Mondragó. Malgrat incloure aquest Parc al capítol d'anàlisi de les experiències de gestió a Mallorca (vegis l'apartat 4.1), hem inclòs aquestes àrees a l'anàlisi d'AURIMN per la seva caracterització singular de platges d'ús recreatiu intensiu, de característiques semblants a d'altres unitats d'anàlisi, a l'igual que passa amb l'AURIMN des Comú de Muro que, per la seva banda pertany al Parc Natural de s'Albufera. Aquestes anàlisis complementàries ens permetran comprovar l'equiparació entre espais naturals protegits i d'altres de gestionats, pel que fa a la seva caracterització per especialització funcional, per les puntuacions a l'anàlisi factorial i per l'identificació i avaluació d'impactes ambientals i conflictes entre els usos. D'altra banda, també es complementarà la seva caracterització amb les dades oficials de freqüentació del Parc, les quals, però, només es corresponen als visitants que acudeixen a l'oficina d'informació.

El Caló des Burgit és la cala més petita de les tres AURIMN de la costa del Parc de Mondragó. S'hi accedeix a peu, des del complex turístic de sa Barca Trencada, amb el qual limita, o des de la seva carretera d'accés, on no hi ha condicionat cap aparcament, però els seus usuaris aparquen al pinar.

La superfície de la platja és molt reduïda, però els usos recreatius s'estenen dins del comellar de la cala, ocupant antigues marjades de conreu.

Aquesta àrea interior és precisament el lloc on es concentra l'ús que li proporciona el grau d'especialització funcional baix (1) de picnic. També s'hi fa bany i fondeig dins la cala, però sense excedir les mitjanes d'usuaris del total de les cent vint AURIMN.

Aquesta àrea no puntua positivament per a cap dels tres factors.

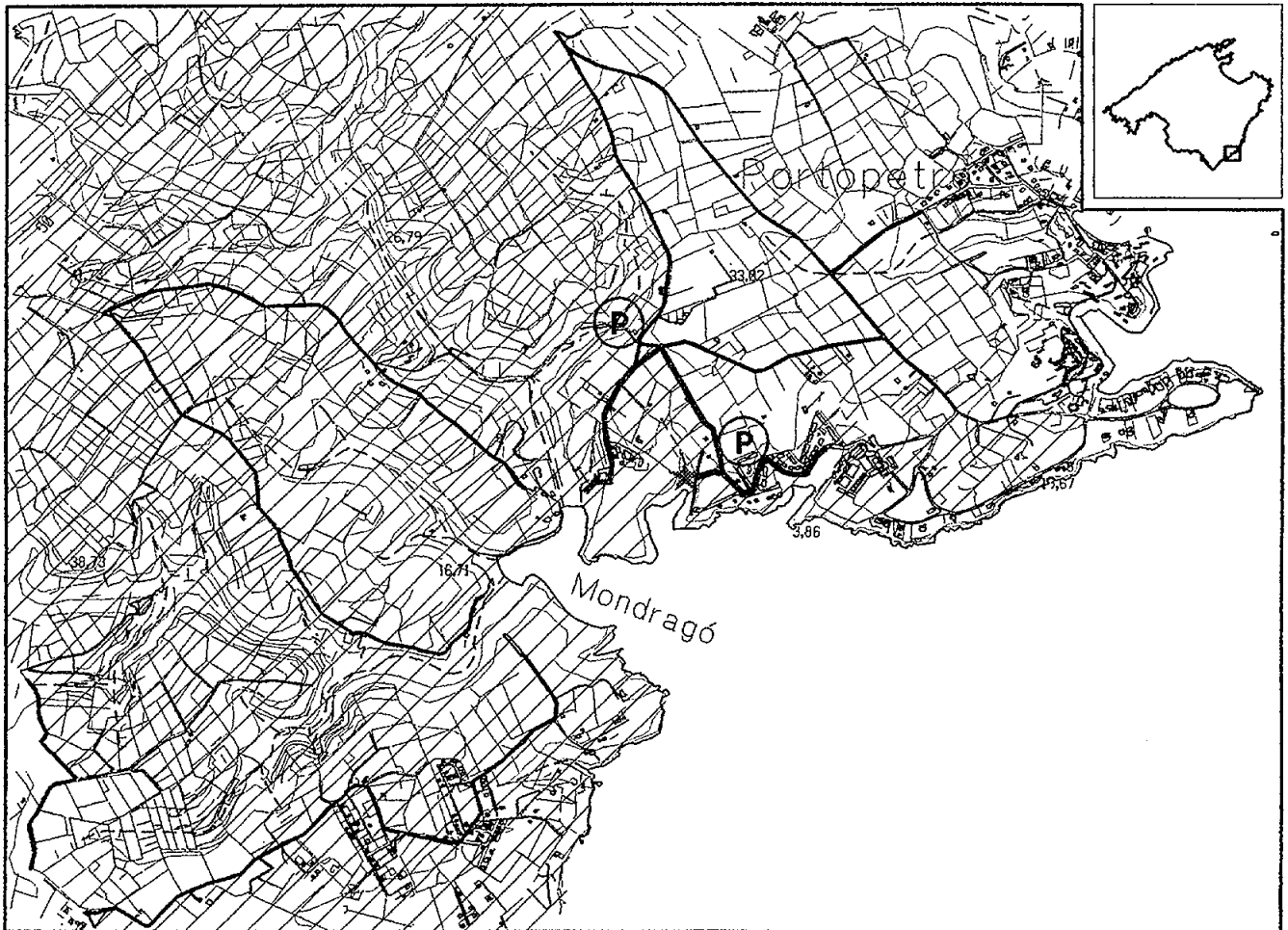
Al marge de la denudació del sòl i la pèrdua de cobertura vegetal provocada per l'aparcament desordenat vora la carretera, no s'han detectat impactes ambientals o conflictes d'usos greus.

Apèndix.- 130

Mapa de localització

AURIMN núm. 22.1.- Caló de Burgit

ENP núm. 22.- Parc Natural de Mondragó

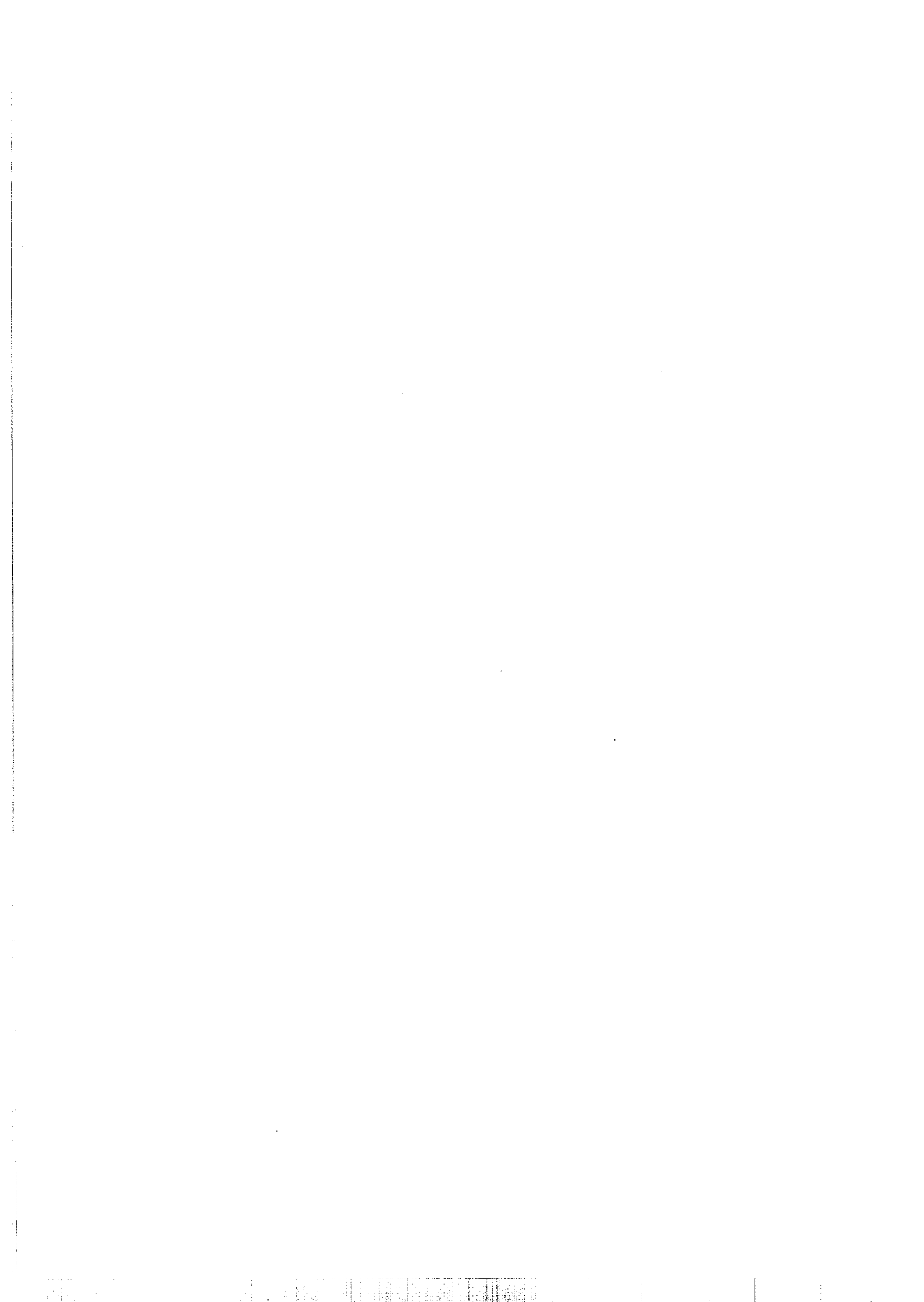


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	N	SIGNES CONVENCIONALS
Localització de la AURIMN Accés rodal Accés per via marítima ENP (ANEI i ARIP)		<p style="text-align: right; margin: 0;">Límit municipal</p> <p style="margin: 0;">Corba de nivell, mestre</p> <p style="margin: 0;">Corba: de depressió, interpolada. Cota altimètrica</p> <p style="margin: 0;">Vèrtexs: de primer ordre, d'ordre inferior</p> <p style="margin: 0;">Línia de costa. Riu. Torrent</p> <p style="margin: 0;">Estany: natural, artificial. Embassament</p> <p style="margin: 0;">Piscina. Aiguamolls</p> <p style="margin: 0;">Salines</p> <p style="margin: 0;">Autopista, autovia</p> <p style="margin: 0;">Autopista, autovia en construcció</p> <p style="margin: 0;">Carretera: comarcal, local, particular o pista</p> <p style="margin: 0;">Carretera en construcció</p> <p style="margin: 0;">Camí</p> <p style="margin: 0;">Ferrocarril de via estreta</p> <p style="margin: 0;">Pont. Túnel</p> <p style="margin: 0;">Línia elèctrica d'alta tensió</p> <p style="margin: 0;">Edifici públic o singular, privat</p> <p style="margin: 0;">Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana</p> <p style="margin: 0;">Paret, tàpia. Mur</p> <p style="margin: 0;">Vereda</p> <p style="margin: 0;">Far. Balisa</p> <p style="margin: 0;">Moll</p> <p style="margin: 0;">Podrera, gravera. Abocador, enderroc</p> <p style="margin: 0;">Límit ANEI</p> <p style="margin: 0;">Límit ARIP</p>
<p style="text-align: center; margin: 0;">INSTAL·LACIONS I SERVEIS</p> <p style="margin: 0;"> Aparcament</p> <p style="margin: 0;"> Bar-restaurant-quíosc</p> <p style="margin: 0;"> Instal·lacions de picnic</p> <p style="margin: 0;"> Venda de fonya</p> <p style="margin: 0;"> Lloguer de gandúes i para sols</p>		



AURIMN n° 22.2, Fonts de n'Alis

Aquesta àrea és l'epicentre del Parc Natural de Mondragó. A aquest indret s'hi concentren la major part de les seves edificacions d'ús recreatiu intensiu i de les instal·lacions d'informació i interpretació del Parc. Hi ha un hotel petit, un edifici d'apartaments i un restaurant de grans dimensions, amb terrassa, cuines i dutxes pels banyistes. Les instal·lacions del Parc són un quiosc de fusta, situat a la vora de la carretera d'accés, a uns tres-cents metres de la platja i dues edificacions pre-existents on s'hi exposen plafons d'interpretació. A la platja també s'hi lloguen gandules, parasols, patins de pedals i hi desembarca una embarcació turística.

La declaració i la gestió del Parc ha rebut molta oposició dels veïnats i explotadors actuals d'aquestes platges. Bona part del conflicte social va ésser provocat per la pròpia administració autonòmica, presidida llavors pel Sr. Cañellas, que va comprar 95,2 ha de terreny urbanitzable a un promotor suís per una quantitat exorbitant (propera als tres mil cinc-cents milions de pessetes), amb la segona intenció, al nostre entendre, de dissuadir als ciutadans de crear nous Parcs, volent evidenciar el seu elevadíssim cost. Un més dels efectes secundaris, probablement previst per dita administració, va ser el desig dels altres propietaris de terres incloses al Parc Natural, que en total acull 782,58 ha, de treure-hi qualche profit, venent les seves propietats a l'administració o edificant-hi (ADROVER, 1995b), la qual cosa no és possible segons la normativa del Parc i de la LEN. Des d'aquesta perspectiva, encara es pot filar més prim i afirmar que la ubicació de la caseta d'informació del Parc no fa altra cosa que ridiculitzar i buidar de contingut aquesta figura, donat que no ocupa un lloc preeminent i rarament els usuaris majoritaris de les platges del Parc en tindran consciència de la categoria que se li atribueix al lloc que visiten. Un important banquer i promotor urbanístic mallorquí recolza aquesta lectura, de l'experiència negativa d'aquest Parc, afirmant a una entrevista per un diari local que Cala Mondragó estaria millor urbanitzada.

Tot i així, gràcies al Parc s'ha limitat l'accés rodat a l'àrea de darrera de la platja, on s'hi ha instal·lat, de moment, una exposició itinerant; també s'ha construït un aparcament intentant dissuadir als usuaris de la platja d'aparcar a la carretera d'accés, que tanmateix continua oberta al tràfic.

L'accés a aquesta àrea es veu molt afavorit per tot tipus de transport col·lectiu i privat. Hi ha línies regulars d'autobusos, d'entre els quals destaca un amb aparença de petit tren turístic, des dels complexos turístics propers (Cala Serena, Cala Ferrera, Cala Figuera, Porto Cari, Cala Egos, Porto Petro i Cala d'Or, vegis l'apartat 4.1.2) i un creuer del tipus "golondrina" que desembarca el seu passatge vora aquesta àrea, per organitzar un picnic col·lectiu sota el pinar, animat per la tripulació del creuer que vesteix

additaments piràtics, com s'escau per satisfer l'estereotip turístic "tropicalitzat". Aquesta és una prova més que aquest espai s'explota sense adreçar als seus usuaris als seus valors patrimonials i naturalístics.

L'anàlisi de les dades de freqüentació resultat dels nostres recomptes dona, a aquesta àrea, graus d'especialització funcional baixos (1) per als usos de bany, ciclisme, picnic i fondeig i moderat (2) per al d'hípica. D'altra banda, les seves puntuacions factorials es situen al desè decil per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions, i al quart quartil per al tercer factor, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

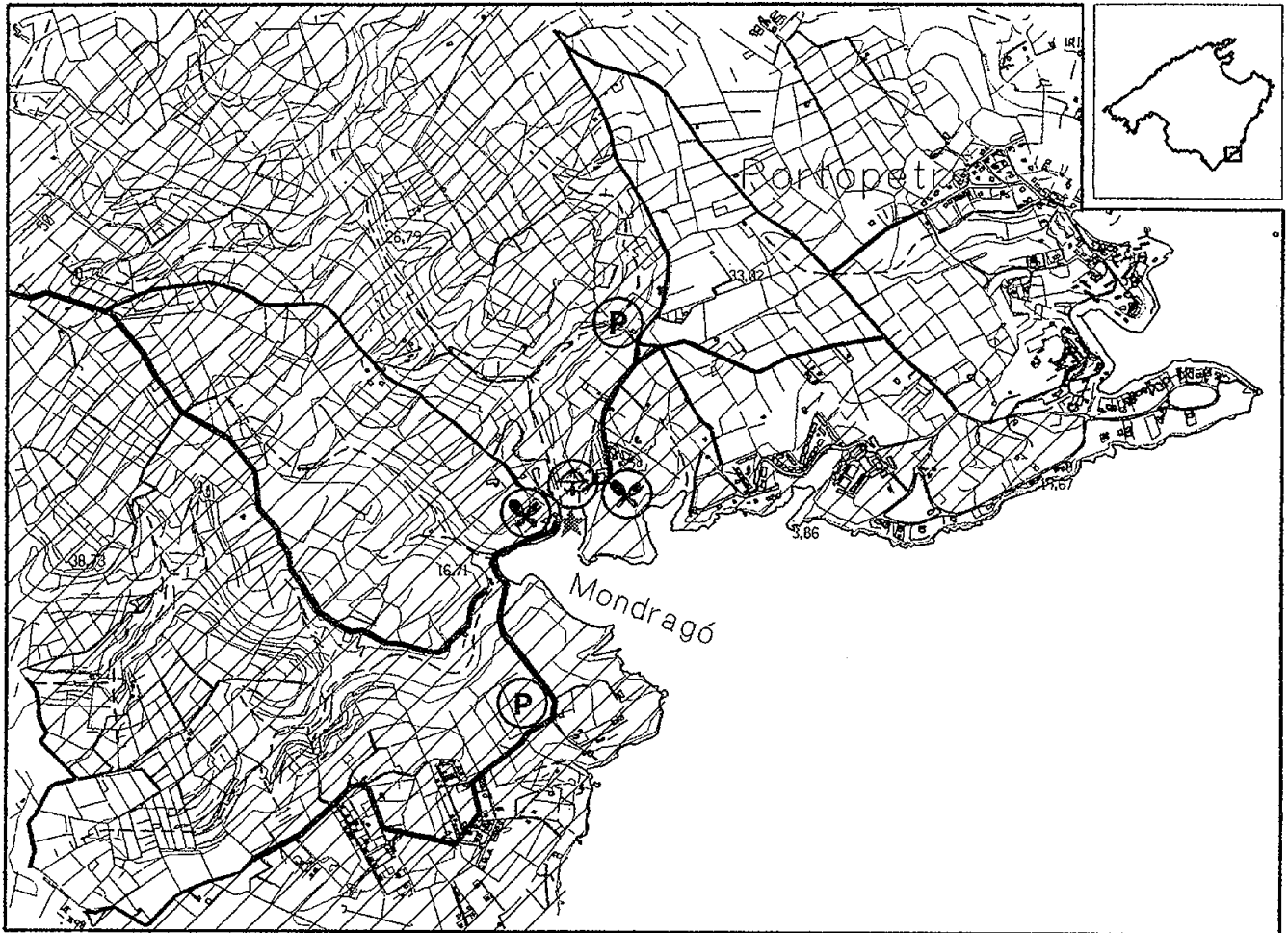
L'itinerari dels genets transcorre, majoritàriament, per camins i pistes. Al marge dels usos ja esmentats, esporàdicament es registra algun cas d'acampada.

El desembarcament de turistes amb creuers del tipus "golondrina" per fer picnic i paelles al pinar d'entre les Fonts de n'Alis i el Caló des Burgit és, segons ens han informat, diari.

Els impactes ambientals més greus de les activitats analitzades són la pèrdua de sòls i de cobertura vegetal, sobretot als estrats arbustiu i herbaci, al pinar del costat de ponent de la platja, que és on s'hi realitzen les activitats de picnic. La vegetació psammòfila de la platja de les Fonts de n'Alis pràcticament ha desaparegut degut a la presència del bar-restaurant i de les altres instal·lacions que ocupen el lloc abans alterat pel trànsit de vehicles. La manca de protagonisme que es dona a la zona humida de les Fonts de n'Alis, que s'endinsa pel comellar que desemboca a la platja, fa que no es tingui gaire cura del seu estat.

Els conflictes d'usos són els propis de les zones de bany amb coincidència de fondeig d'embarcacions, que no tenen prou delimitada la seva àrea d'activitat amb boies; a més dels ja esmentats conflictes amb els gestors de les instal·lacions turístiques, els altres propietaris de terrenys i els gestors del Parc.

Mapa de localització
AURIMN núm. 22.2.- Font de n'Alis
ENP núm. 22.- Parc Natural de Mondragó



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



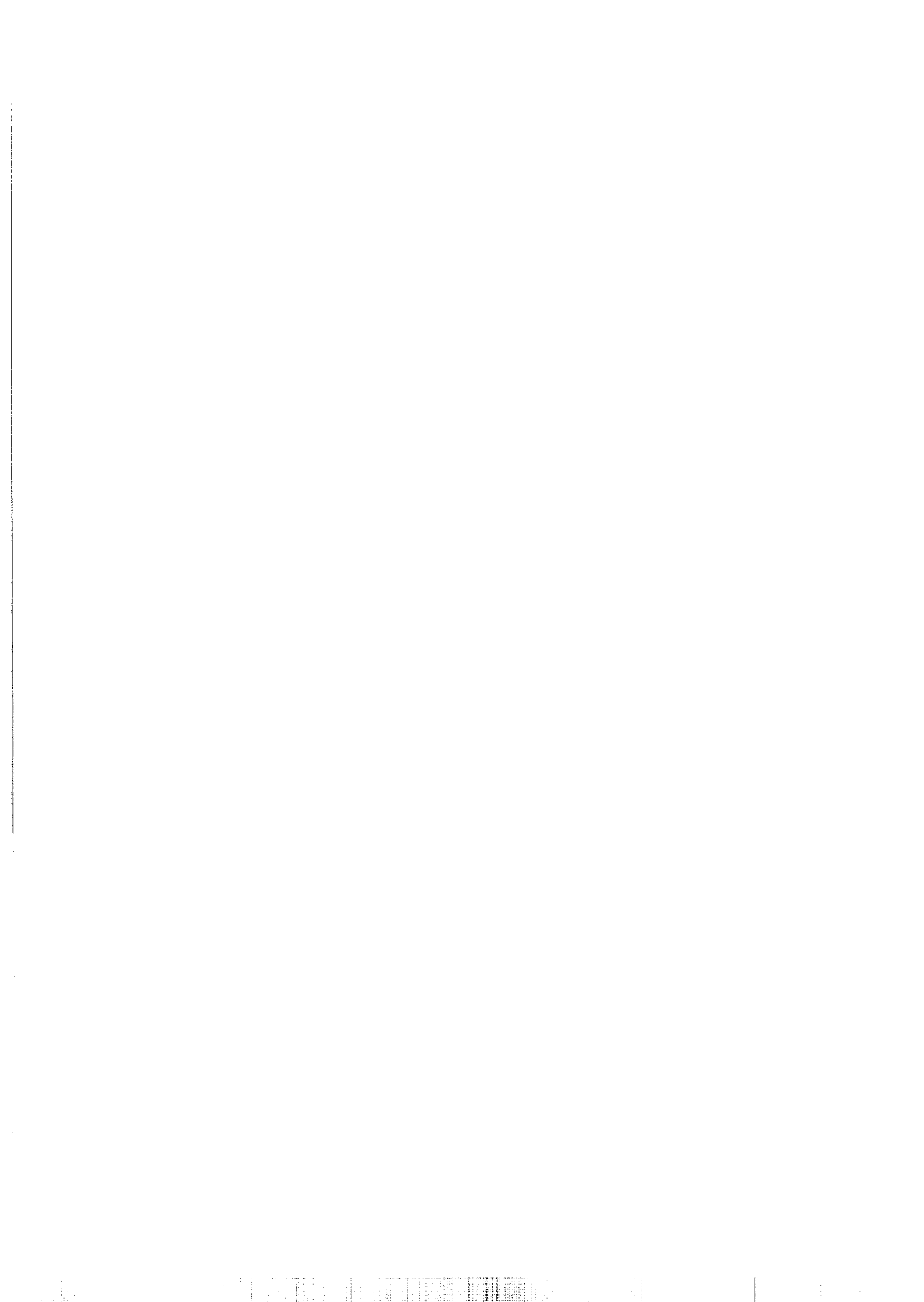
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodal
	Accés per viannets
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quisosc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Aiguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comercial, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Cami
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paral·lela. Mur
	Vorada
	Fer. Balca
	Molí
	Pedraera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 22.3, s'Amarador

La platja i la zona humida de s'Amarador es situen a l'extrem meridional de Cala Mondragó. Es tracta d'un cala de platja arenosa que separa la mar de l'estanyol, d'aigües permanents que hi ha al llit de la desembocadura del torrent. Les seves condicions actuals són molt més naturals que a les Fonts de n'Alis; només hi ha un xalet vora l'estany, al que s'hi arriba per una carretera asfaltada que s'ha tallat al trànsit rodat abans d'arribar a la platja. L'accés principal es fa per dalt del costat de migjorn del barranc pel qual transcorre el torrent, al Cap des Moro. A aquest indret també s'ha arranjat una tanca per a l'aparcament de vehicles i s'ha habilitat una caseta de roter com a sala d'interpretació d'aquell patrimoni arquitectònic. L'accés des de l'aparcament fins a la platja es fa a peu. A la platja hi ha un quiosc-bar a l'estiu, amb lloguer de gandules i para-sols. Un passeig per vianants comunica les Fonts de n'Alis i s'Amarador per la vorera de la mar.

Les dades procedents dels nostres recomptes atorguen graus d'especialització funcional baixos (1) per als usos de bany, picnic i fondeig d'aquesta àrea. La seva puntuació es situa als valors del desè decil per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

D'altra banda, l'accés a s'Amarador que flanqueja el llit del torrent és utilitzat esporàdicament per fer-hi acampada, sobretot amb caravanes.

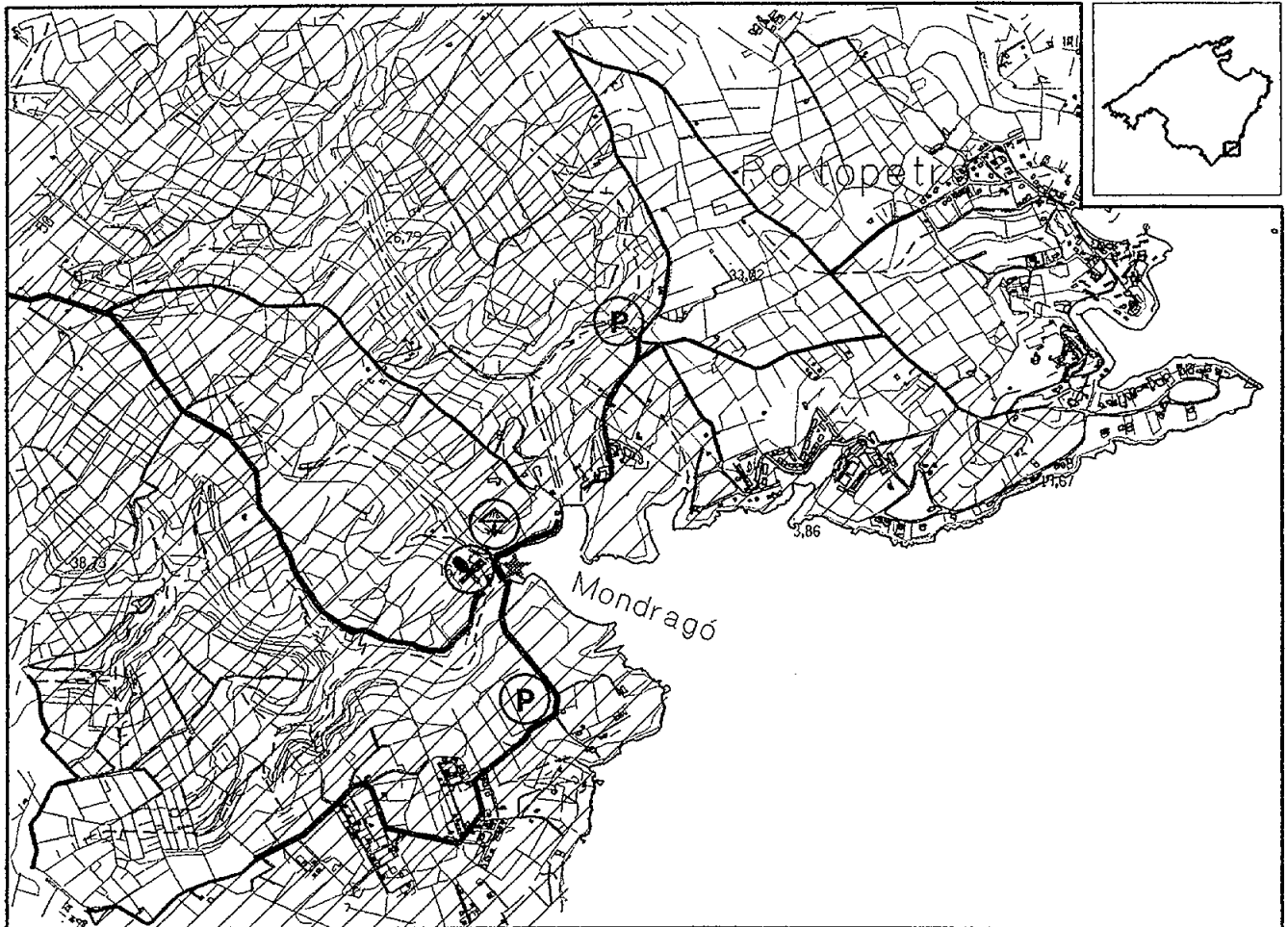
Malgrat ésser una de les poques platges de Mallorca que són dins d'un Parc Natural, s'anteposa la neteja de l'arena per a l'ús turístic, bàsicament per a l'estesa de gandules i para-sols, per sobre de la conservació de la morfologia natural d'aquesta formació geomorfològica o de les comunitats vegetals, singulars i rares, que l'ocupen. Amb aquest objectiu es rascla i sedassa la platja, per lliurar-la de brutor i restes d'alga. L'efecte impremeditat d'aquestes activitats és el trencament de la berma, amb la conseqüent desestabilització del perfil de la platja, i la desaparició de la vegetació psammòfila (SERVERA, 1996).

La garriga amb pins que rodeja la platja pateix els efectes, de denudació dels sòls i de desarrelament de la vegetació, del trànsit massiu i dels usos intensius de picnic i bany.

Els principals conflictes d'usos que s'han identificat es presenten entre els de bany i els nàutics.

Apèndix.- 138

Mapa de localització
AURIMN núm. 22.3.- S'Amarador
ENP núm. 22.- Parc Natural de Mondragó

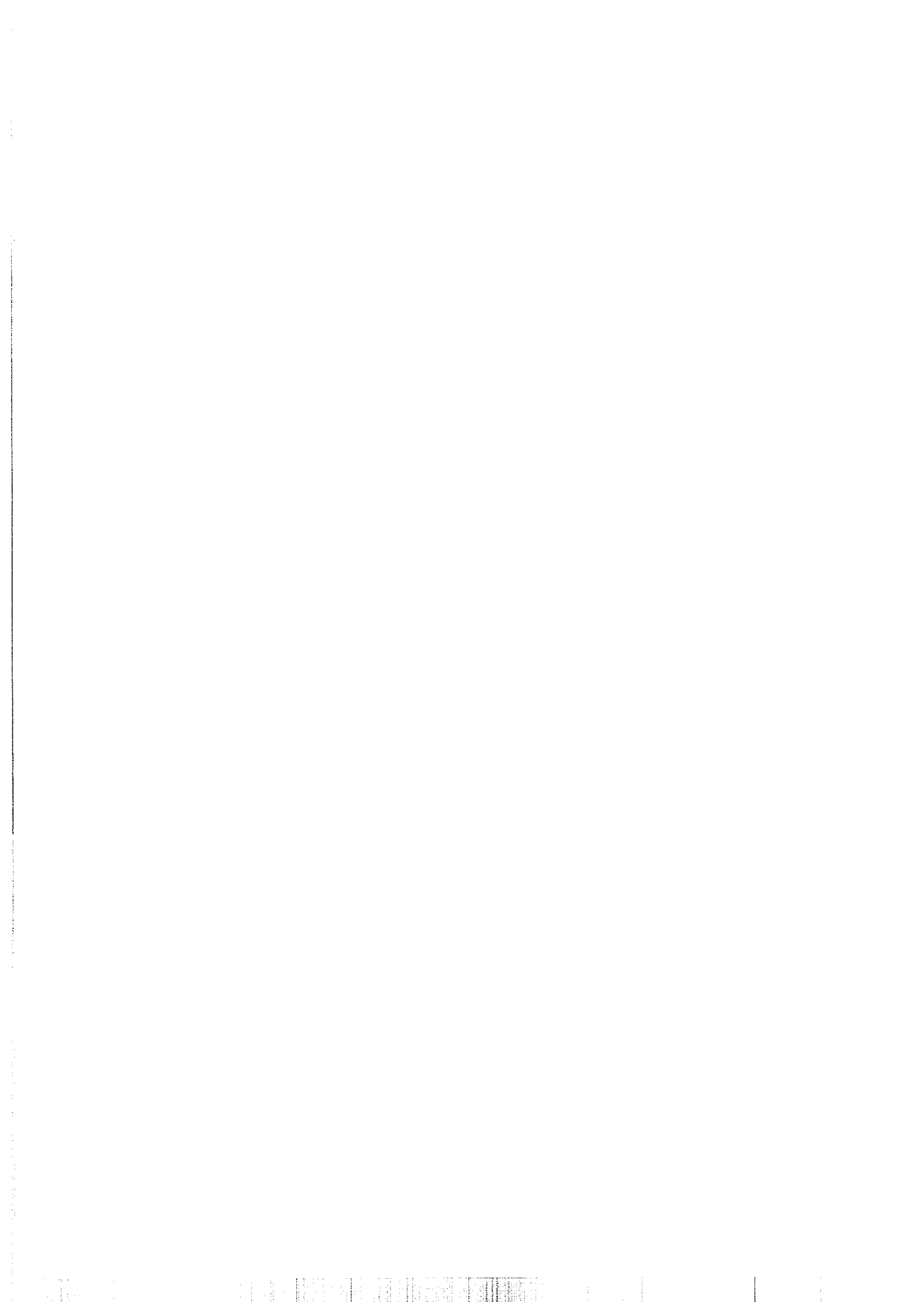


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:		SIGNES CONVENCIONALS	
	Localització de la AURIMN		Límit municipal
	Acces rodat		Corba de nivell, mestra
	Acces per viarnats		Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	ENP (ANEI I ARIP)		Vértexs: de primer ordre, d'ordre inferior
INSTAL·LACIONS I SERVEIS			Línia de costa. Riu. Torrent
	Aparcament		Estany: natural, artificial. Embassament
	Bar-restaurant-quinse		Piscina. Alguamolls
	Instal·lacions de picnic		Salines
	Venda de llanya		Autopista, autovia
	Lloguer de gandules i para sols		Autopista, autovia en construcció
			Carretera: comarcal, local, particular o pista
			Carretera en construcció
			Camí
			Ferrocarril de via estreta
			Pont. Túnel
			Línia elèctrica d'alta tensió
			Edifici públic o singular, privat
			Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
			Paret, tàpia. Mur
			Vorada
			Far. Belles
			Moll
			Pedraera, gravera. Abocador, enderroc
			Límit ANEI
			Límit ARIP



AURIMN n° 23.1, s'Almunia-es Castellet

La Cala de s'Almunia és al llinar de l'ENP del Cap de ses Salines, a tocar de la urbanització del mateix nom. Es Castellet és una petita península que s'estén vora dita cala, amb molt d'atractiu recreatiu, fora de la delimitació de l'ENP. Els seus accessos són per vianants, des dels vials de l'establiment.

Els nostres recomptes no li confereixen cap grau d'especialització funcional. Tanmateix els usos que s'han detectat han estat de bany, fondeig, pesca i acampada, però en baixa intensitat. També se'ns ha informat de la presència estival de caravanes als vials i solars de la urbanització, que fan ús de l'àrea d'estudi.

Els impactes ambientals més rellevants es donen a la cala per mor de l'avarament d'hivernada d'embarcacions de cap a l'interior del comellar, afectant la vegetació del llit del torrent i del litoral. No s'hi han detectat conflictes d'ús greus.

AURIMN n° 23.2, es Màrmols i Cala Figuereta

Es Màrmols és una de les poques platges que continuen essent gairebé inaccessible i que conserven l'encant intacte a l'illa de Mallorca. Cala Figuereta s'hi troba a prop i té unes característiques semblants: desembocadura d'un torrent encaixat a un barranc, amb platja d'arena fina i clara.

El seu excepcional atractiu atreu sobretot navegants, degut a l'extrema dificultat que presenta l'accés per terra.

El seu ús és molt reduït i no representa cap grau d'especialització funcional.

El fondeig d'embarcacions degrada les comunitats vegetals del fons marí i contribueix a embrutar la platja.

La dinàmica natural d'aquesta platja és molt enèrgica, havent-mos trobat situacions d'absència total d'arena degut als temporals de llevant, que posteriorment, però, torna a cobrir la platja.

L'accés a peu ha provocat qualche conflicte amb els propietaris de la possessió de veïnat.

AURIMN n° 23.3, es Caragol i el far des Cap de ses Salines

El Cap de ses Salines és l'extrem meridional de l'illa de Mallorca, al qual s'hi arriba per una carretera feta expressament que parteix de la carretera de ses Salines a Santanyí. Arribats al far, on la carretera acaba en un cul-de-sac, gairebé no hi ha lloc per voltar o aparcar, llevat de les voreres de l'asfalt. Però l'indret té molt d'atractiu, per l'interès paisatgístic de la carretera que hi mena, per les vistes sobre l'arxipèlag de Cabrera, des del far, i per l'entorn costaner del far, on s'hi realitzen algunes activitats de bany i navegació amb piragües. Des d'aquest punt s'hi pot arribar a la platja des

Caragol caminant per la costa, seguint un tirany que voreja la tanca de la finca de s'Avall.

La platja des Caragol conserva un extens sistema dunar i l'envolta un esponerós pinar. Tot plegat, es tracta d'un indret de molt d'atractiu recreatiu per als banyistes, al que s'hi afegeix la seva posició estratègica per als navegants que s'adreçen al Parc Nacional de Cabrera, que és just al davant, a només una desena de milles. Només hi ha una edificació, un xalet, dins de la propietat privada, al darrera de la platja.

L'accés a l'interior de la finca està privat pels propietaris, la família March, que han aixecat una tanca. Tanmateix, sembla que es permet el pas amb vehicles, per l'interior de la finca, fins a devora la platja, als veïnats de Santanyí i de ses Salines.

Els nostres recomptes atorguen a aquesta àrea graus d'especialització funcional baixos (1) de bany, pesca, navegació de motos nàutiques (compreses dins d'"altres") i elevat (3) de fondeig. En canvi, no puntua positivament per a cap dels tres factors de l'anàlisi factorial.

Cal afegir la presència i desembarcament del passatge de creuers, del tipus "golondrina".

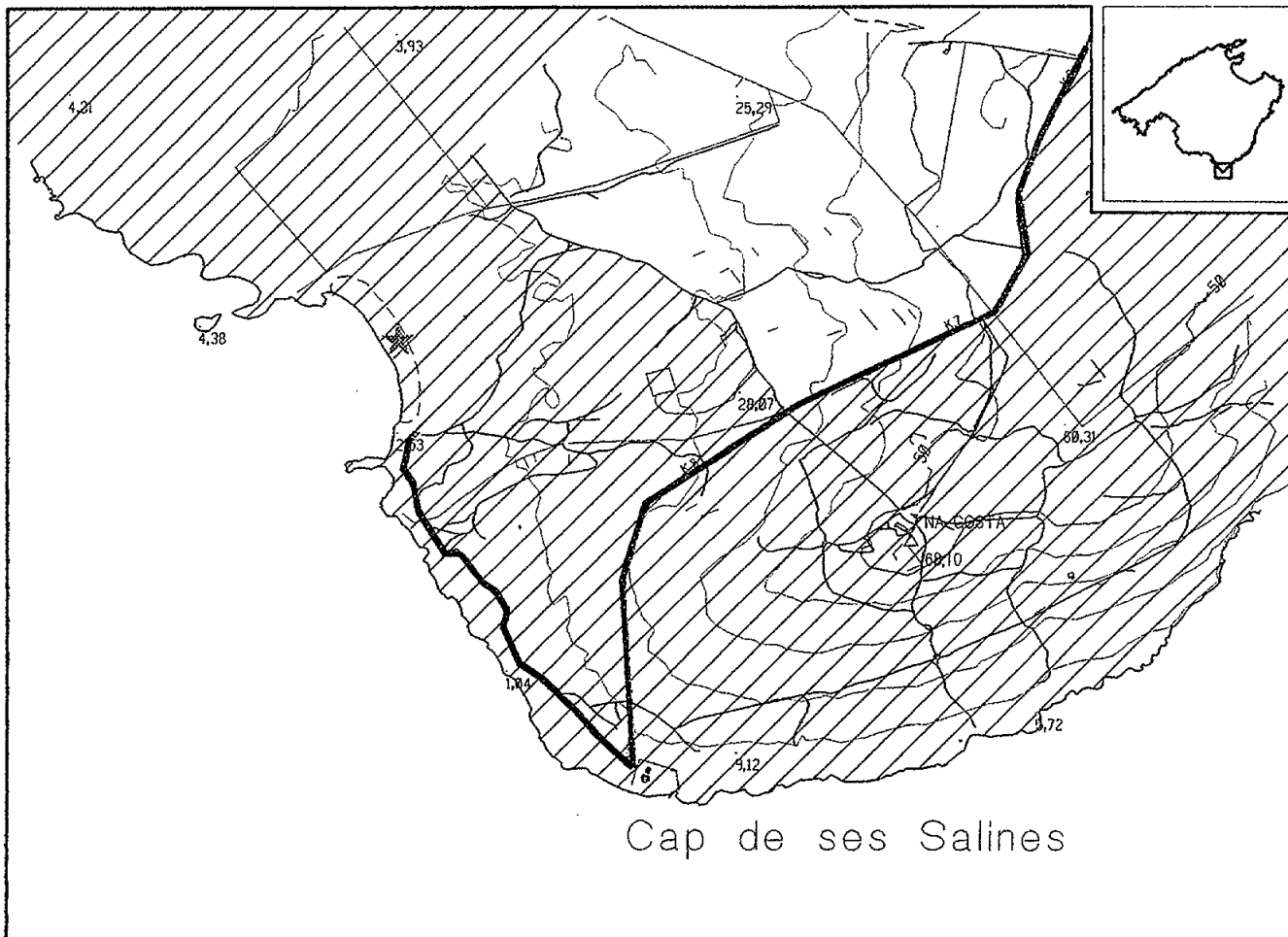
Alguns usuaris munten esporàdicament tendes de campanya o organitzen redols de picnic sota els arbres.

El sistema dunar es troba en unes condicions excel·lents, respecte de l'estat en que es solen trobar a d'altres platges, amb cobertura vegetal natural en bon estat de conservació. Només cal ressenyar la presència d'una pista, que suposam deguda al trànsit d'un tractor, destinat a retirar la brutícia i les restes d'alga de damunt de la platja.

La pròpia mar arrossega brutícia sobre la platja, a la qual s'afegeix la que deixen els banyistes i els vaixells.

Els conflictes entre usos més greus són deguts la manca de delimitació de l'àrea de fondeig i avarament d'embarcacions, les quals destorben als banyistes, sobretot quan es tracta de motos d'aigua i llanxes o embarcacions pneumàtiques.

Mapa de localització
AURIMN núm. 23.3.- Es Caragol i far de
 ses Salines
 ENP núm. 23.- Cap de ses Salines



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



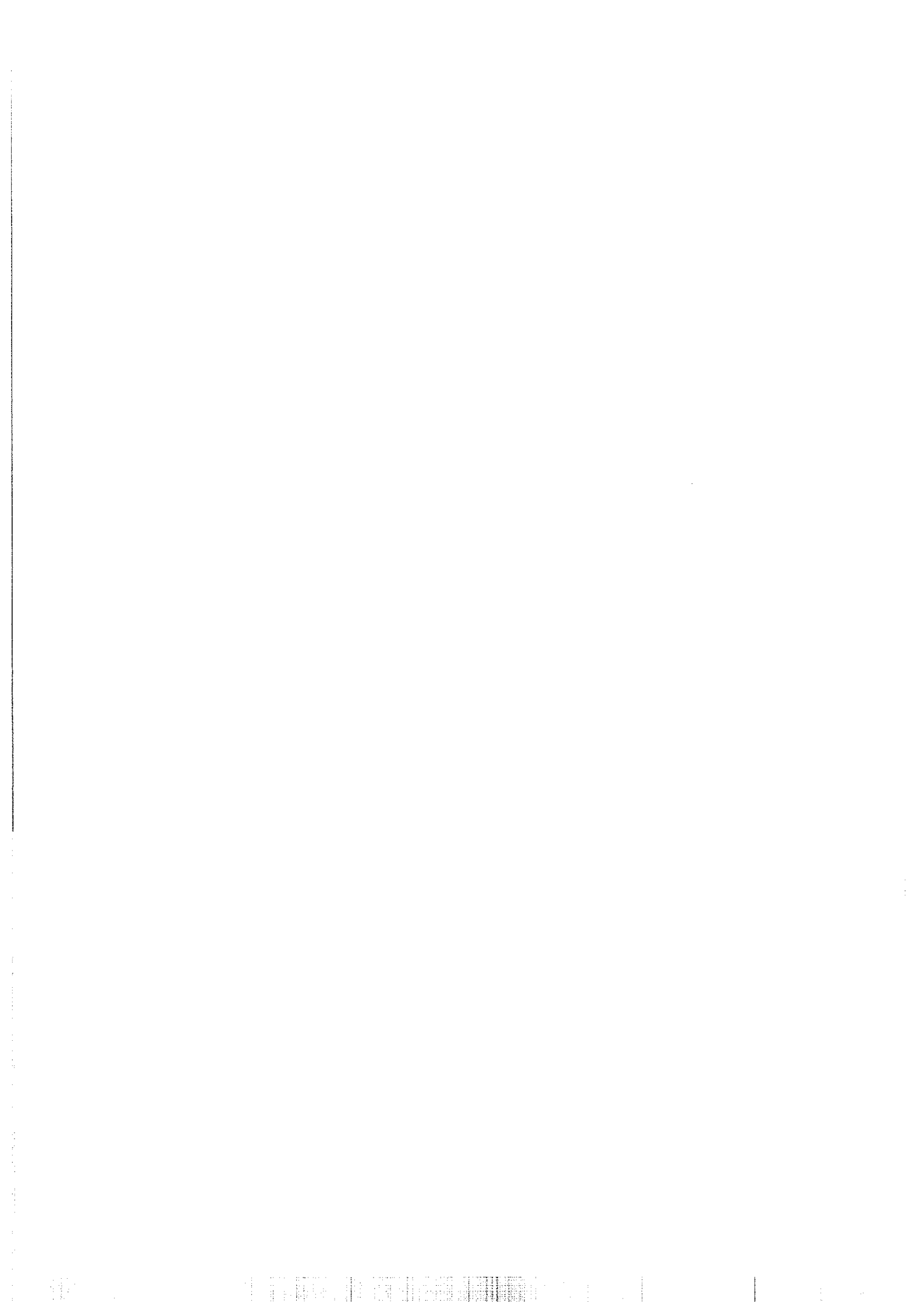
SMBOLS PICTORICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de lo AURIMN
	Acces rodat
	Acces per viannals
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quiosc
	Instelacions de picnic
	Venda de Nenya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vèrtex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Piu, Torrent
	Estany: natural, artificial, Embassament
	Piscina, Algramolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Canal
	Ferrocarril de via estreta
	Pont, Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes, Cabana
	Parell, tàpia, Mur
	Varada
	Far, Baliea
	Molí
	Pedrera, gravera, Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 23.4, Cala en Tugores

La Cala en Tugores és una petita rada, d'aigües somes, sense platja. La seva vorera és escalonada i s'hi acumulen restes d'alga. S'hi pot arribar caminant per la vorera de la mar, des del Cap de ses Salines o des de la Colònia de Sant Jordi, amb cotxe, travessant la propietat de s'Avall, per a la qual cosa els propietaris només concedeixen permís als veïnats de ses Salines i de Santanyí, i per la mar, amb embarcacions de poc calat.

De resultes de la seva baixa accessibilitat, la nostra anàlisi només li dóna el grau d'especialització baix (1) per a l'ús de fondeig, però no puntua positivament per a cap dels factors.

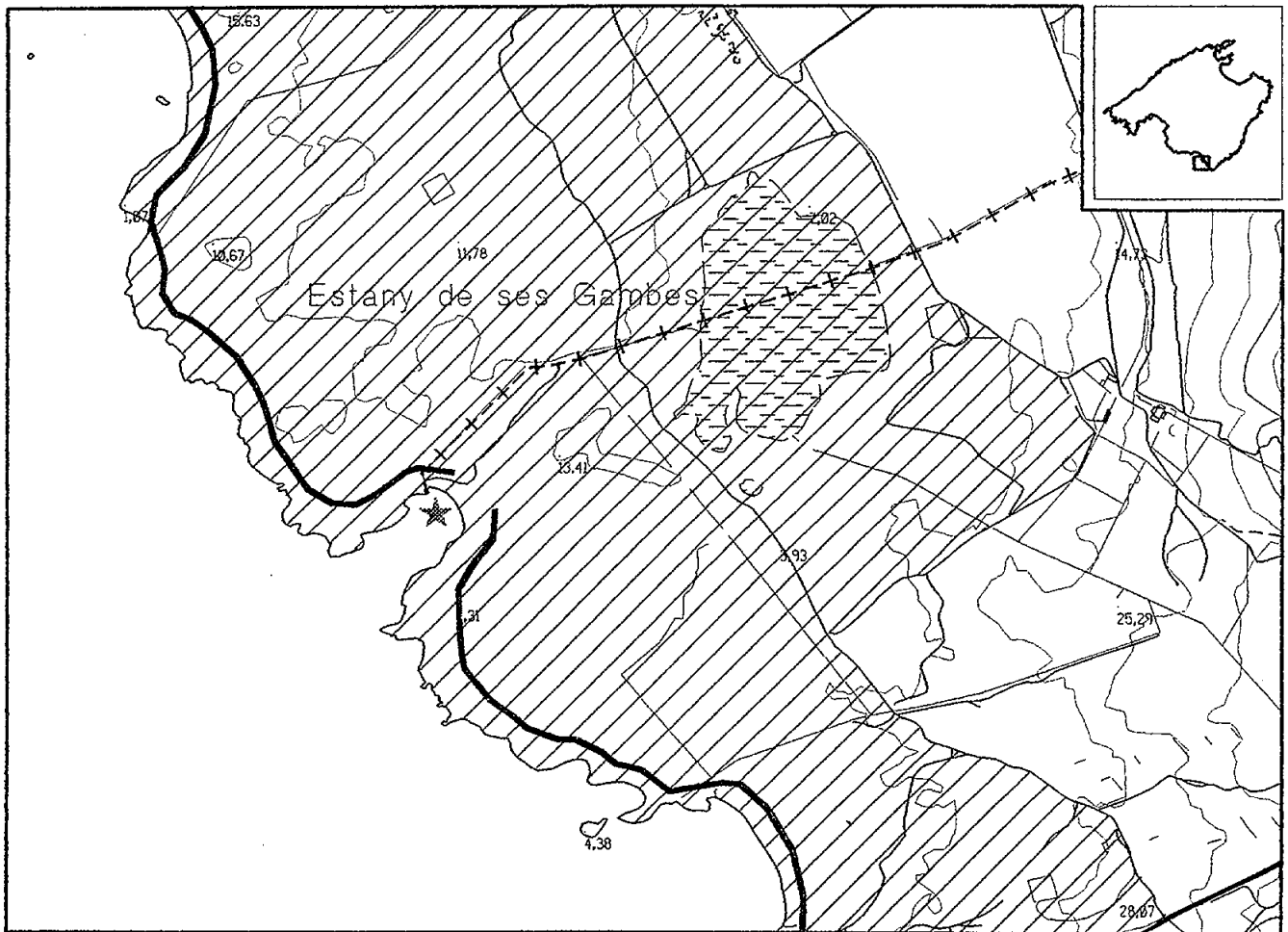
No s'han detectat impactes ambientals greus, llevat dels efectes de l'ancoratge als fons marins. Tampoc no s'han identificat conflictes d'usos.

Apèndix.- 146

Mapa de localització

AURIMN núm.23.4.- Cala en Tugores

ENP núm. 23.- Cap de ses Salines



Escala 1:25.000

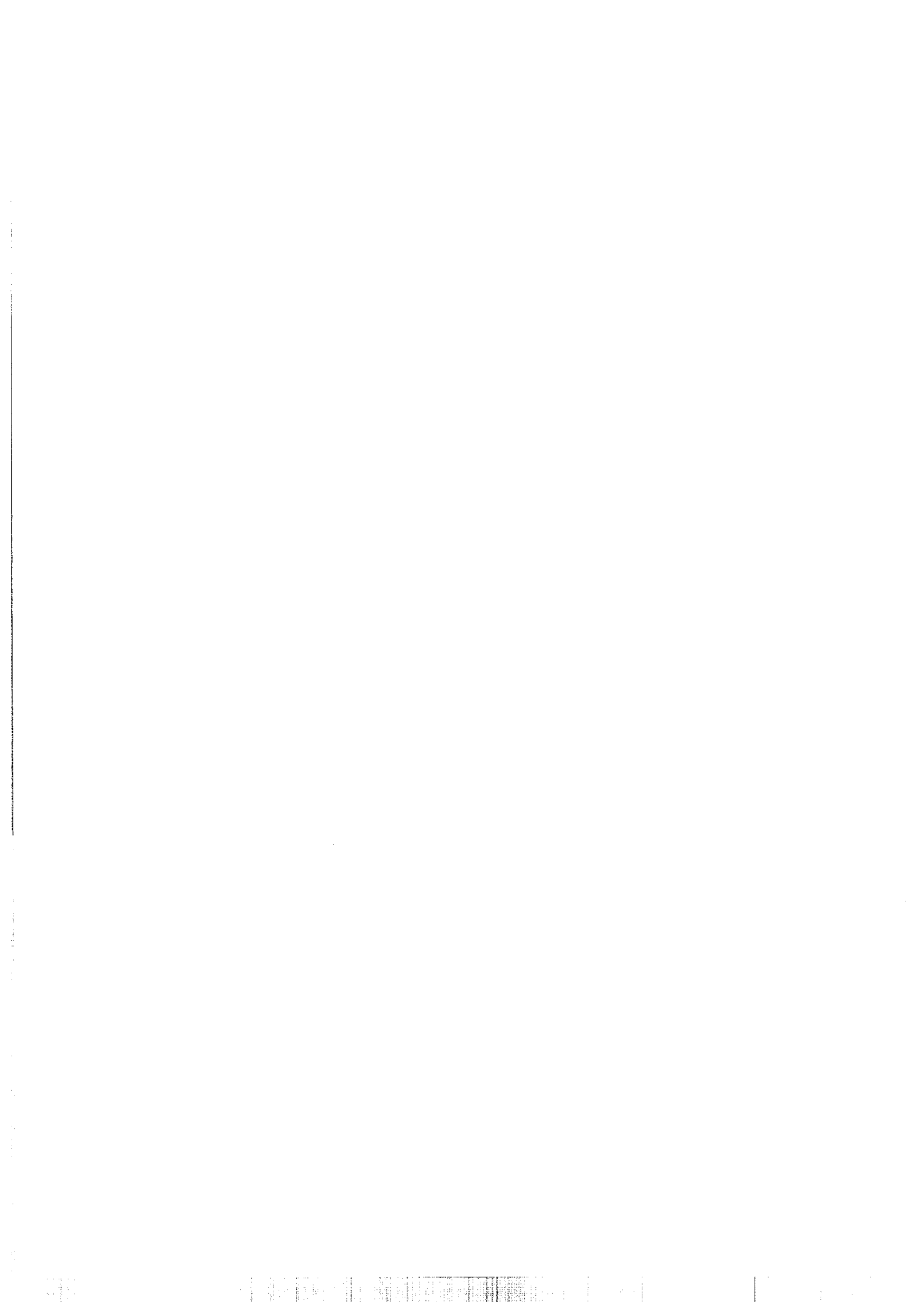
Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Acces rodat
	Acces per viannals
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quitxet
	Instal·lacions de picnic
	Venda de llanya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mestra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértexs: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riv. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Aiguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïna. Cabana
	Perot, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Balisa
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, esborroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 23.5, es Carbó

Es Carbó és una llarga platja d'arena, amb formacions dunars ben conservades al seu darrera. A l'igual que succeeix amb les altres platges d'aquest ENP que hem analitzat fins ara, no s'hi troben instal·lacions d'ús públic. Els propietaris de s'Avall s'han construït una escala d'obra i un solari a la platja.

L'accés s'hi realitza per la línia de costa, des de la Colònia de Sant Jordi, travessant la platja des Dolç a peu, o per la mar, amb tot tipus d'embarcacions. Els propietaris de s'Avall deixen passar als saliners i santanyiners per la finca, amb cotxe, per arribar a la platja per terra.

Els usos que denoten qualche grau d'especialització són el bany, en grau baix (1) i el fondeig en grau màxim (5), al qual recordarem que es comptabilitzen els vaixells pròpiament fondejats, els bots, els surfs de vela i les embarcacions de vela lleugera que naveguen o varen a prop de la platja. Tot i així, l'àrea no puntua positivament per a cap dels factors de la nostra anàlisi.

Aquesta destinació és molt popular entre els navegants dels ports esportius de més alt *standing*. Com a exemple d'aquesta popularització esmentarem el fet que, fa un anys, es pogué enregistrar, entre els seus usuaris, a la família reial, amb el seu iot, el *Fortuna*, acompanyats dels seus convidats, els Prínceps de Gal·les. Aquesta singularitat a l'estatus social dels seus usuaris comporta uns certs usos de la platja que mereixen ésser ressenyats, com ara: el desembarcament d'instal·lacions de picnic, taules i cadires de terrassa, tendals i, fins i tot, xarxes de bolei.

També s'hi han identificat usos d'acampada.

La pressió recreativa sobre el sistema dunar provoca la seva degradació, així com l'ús nàutic ho fa del fons marí.

Els usos nàutic provoquen greus conflictes amb els banyistes, tot i que, darrerament s'ha trobat instal·lada una línia de boies per evitar l'excessiu atracament de les embarcacions a la platja, al seu sector oriental, que és on es troba el solari dels propietaris de la finca.

Apèndix.- 150

Mapa de localització
AURIMN núm. 23.5.- Es Carbó
ENP núm. 23.- Cap de ses Salines



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



Símbols pictòrics referits a presència de:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viannats
	ENP (ANEI / ARIP)

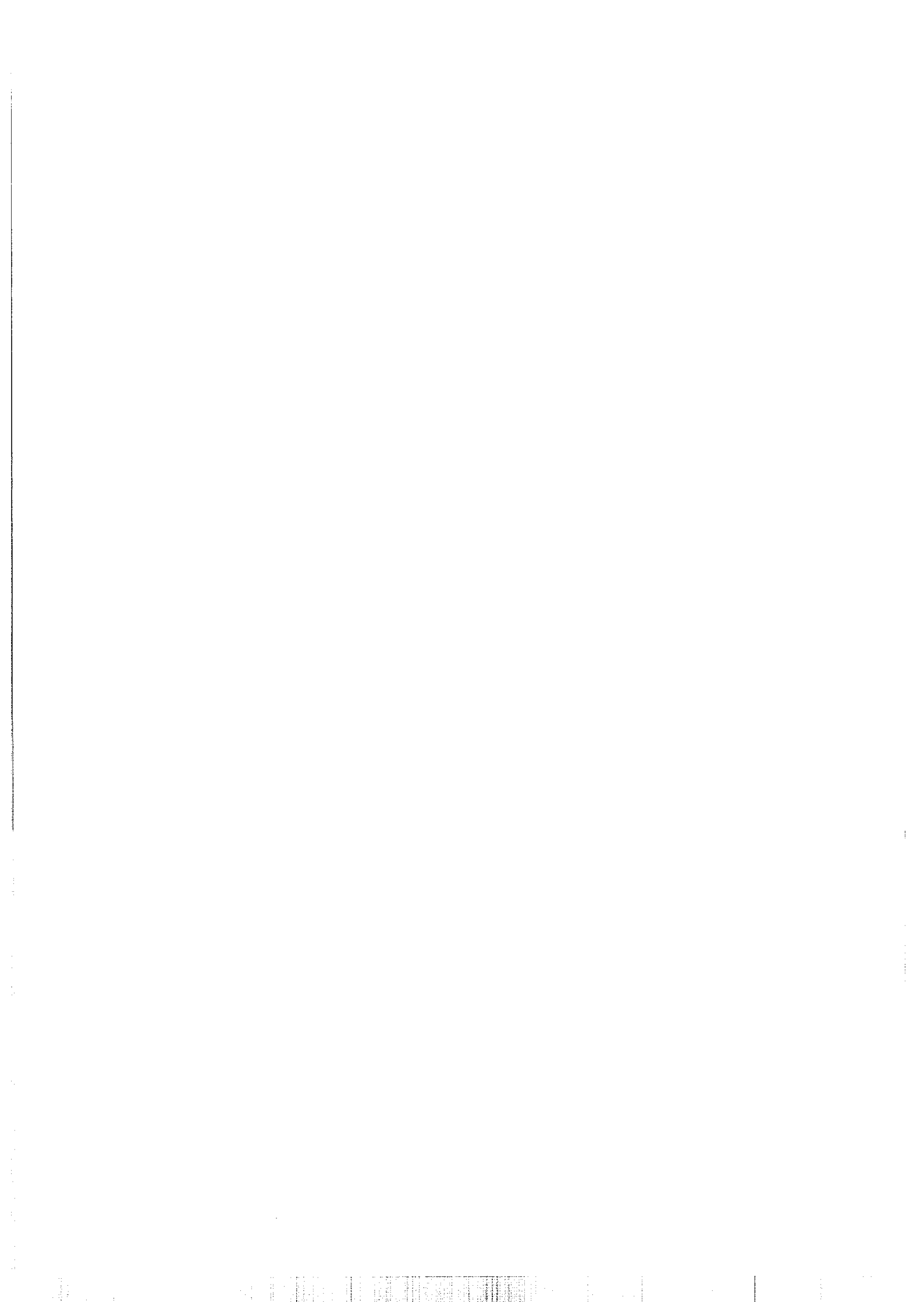
INSTAL·LACIONS I SERVEIS

	Aparcament
	Bar-restaurant-quiosc
	Instal·lació de picnic
	Venda de penyas
	Lloguer de gandús i pera sots



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértexs de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Alguarnolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic: o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes. Cobana
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Baloa
	Molí
	Pedra: gravera. Abocador, endarron.
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 23.6, platja des Dolç

Aquesta platja és la continuació de la del port de la Colònia de Sant Jordi i s'hi pot arribar a través d'un passeig marítim per vianants enrajolat que voreja la costa al llarg d'un tram rocós. Hi ha instal·lat un quiosc-bar.

Els índex d'especialització funcional li atorguen grau baix (1) de bany i alt de fondeig (4). Les seves puntuacions factorials situen aquesta àrea als valors del quart quartil del primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

El fondeig d'embarcacions es veu molt incrementat, en aquest cas, pel fet de trobar-se vora la bocana del port de la Colònia de Sant Jordi, que s'ha quedat petit per a la demanda estival, que es supleix amb la instal·lació de boies de fondeig i l'ancoratge d'embarcacions als seus voltants.

La Colònia de Sant Jordi és una àrea residencial d'estiueig tradicional dels saliners i campaners, que ha crescut turísticament cap a ponent. El sector limítrof amb l'àrea d'estudi és el més caracteritzat per l'ús residencial de nadius, és a dir mallorquins. Aquesta caracterització de l'àrea urbana veïnada fa que la majoria dels banyistes que hi acudeixen hi vagin a fer estades curtes, de matí o tarda o que hi vagin de picnic, instal·lant-se a la platja amb els seus propis para-sols, geleretes, etc.

La vegetació psammòfila i de rereduna es troben molt malmeses, degut a l'ús massiu de bany.

Els conflictes d'usos detectats són entre els banyistes i els navegants que hi fondegen i varen vaixells, surfs de vela, etc.

Apèndix.- 154

Mapa de localització

AURIMN núm. 23.6.- Platja des Dolç

ENP núm. 23.- Cap de ses Salines

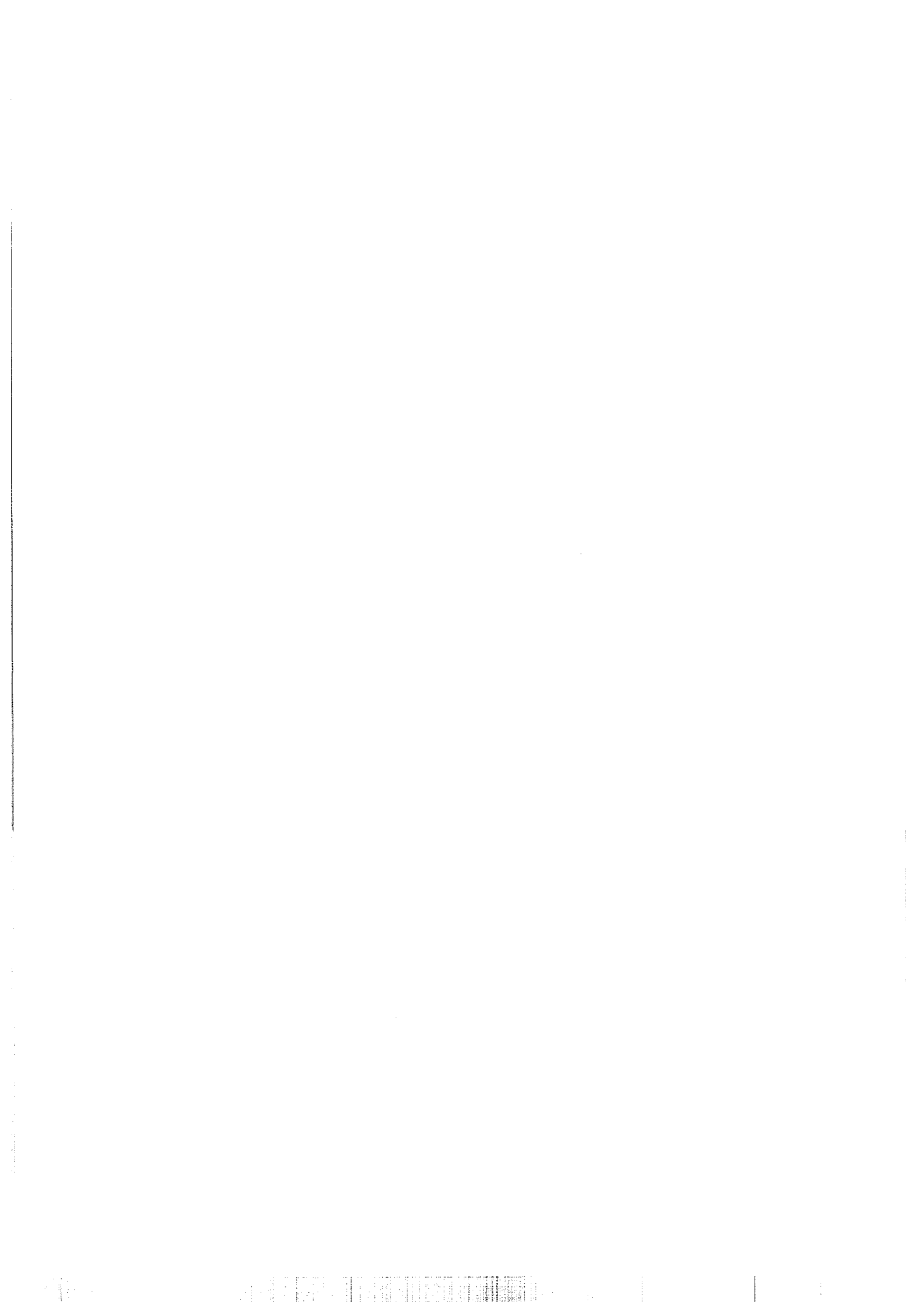


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:	N	SIGNES CONVENCIONALS
Localització de la AURIMN Accés rodal Accés per viànnels ENP (ANEI i ARIP)		<p style="text-align: center;">SIGNES CONVENCIONALS</p> Límit municipal Corba de nivell, mètrica Corba de depressió, interpolada. Cota <i>el·líptica</i> Vèrtex de primer ordre, d'ordre inferior Línia de costa, Riu, Torrent Estany: natural, artificial, Embassament Placeta, Alguamoïns Salines Autopista, autovia Autopista, autovia en construcció Carretera: comarcal, local, particular o pista Carretera en construcció Camí Ferrocarril de via estreta Pont, Túnel Línia elèctrica d'alta tensió Edifici públic o singular, privat Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana Pareït, tàpia, Mur Vorada Far, Balisa Moll Pedrera, gravera, Abocador, endarrerac <p style="text-align: left;">Límit ANEI Límit ARIP</p>
<p style="text-align: center;">INSTALLACIONS I SERVEIS</p> Aparcament Bar-restaurant-quebec Instal·lacions de pícnic Venda de llenya Lloguer de gandules i para sola		



AURIMN n° 24.1, Platja de s'Estanyol-ses Arenes-es Coto

L'ENP des Trenc-Salobrar de Campos comprén la costa d'entre la Colònia de Sant Jordi i sa Ràpita, acollint el nucli urbà de ses Covetes. Aquesta costa és fonamentalment de platges d'arena i suporta una forta pressió recreativa i turística. Les àrees en les quals l'hem dividida responen als diferents punts d'accés majoritari dels seus usuaris.

Les platges de s'Estanyol, ses Arenes i es Coto es troben al seu sector més oriental, en contacte amb l'eixample turístic de sa Colònia de Sant Jordi, que és des d'on procedeixen majoritàriament els seus usuaris.

L'accés públic és per vianants, al llarg de la platja o per les pistes que recorren la rereduna fins al restaurant de ses Arenes, que es situa al ben mig del sistema dunar. A més d'aquesta edificació, també hi han dos quioscos sobre les platges i s'hi lloguen gandules, para-sols i patins de pedals (que, segons informacions del propi encarregat, dupliquen el nombre que tenen permès). Una llanxa fa esquí aquàtic i arrossega un cuc inflable, per que la gent hi colgui de lloguer.

Les dades procedents dels nostres recomptes li atorguen graus baixos (1) d'especialització funcional de picnic i de navegació de motos d'aigua, recollit a l'apartat d'"altres", moderat (2) de bany i elevat (3) de fondeig. Les seves puntuacions factorials la situen als valors del desè decil del primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

Els usos de la platja són massius i turístics. Per la seva banda, el pinar suporta l'afluència de recreacionistes nadius que hi van a fer picnic. A més, l'emplaçament del restaurant ha alterat tot un redol, al cor del sistema dunar, amb la construcció d'instal·lacions, terrasses i amb l'aparcament de vehicles, dels treballadors i del proveïment del comerç.

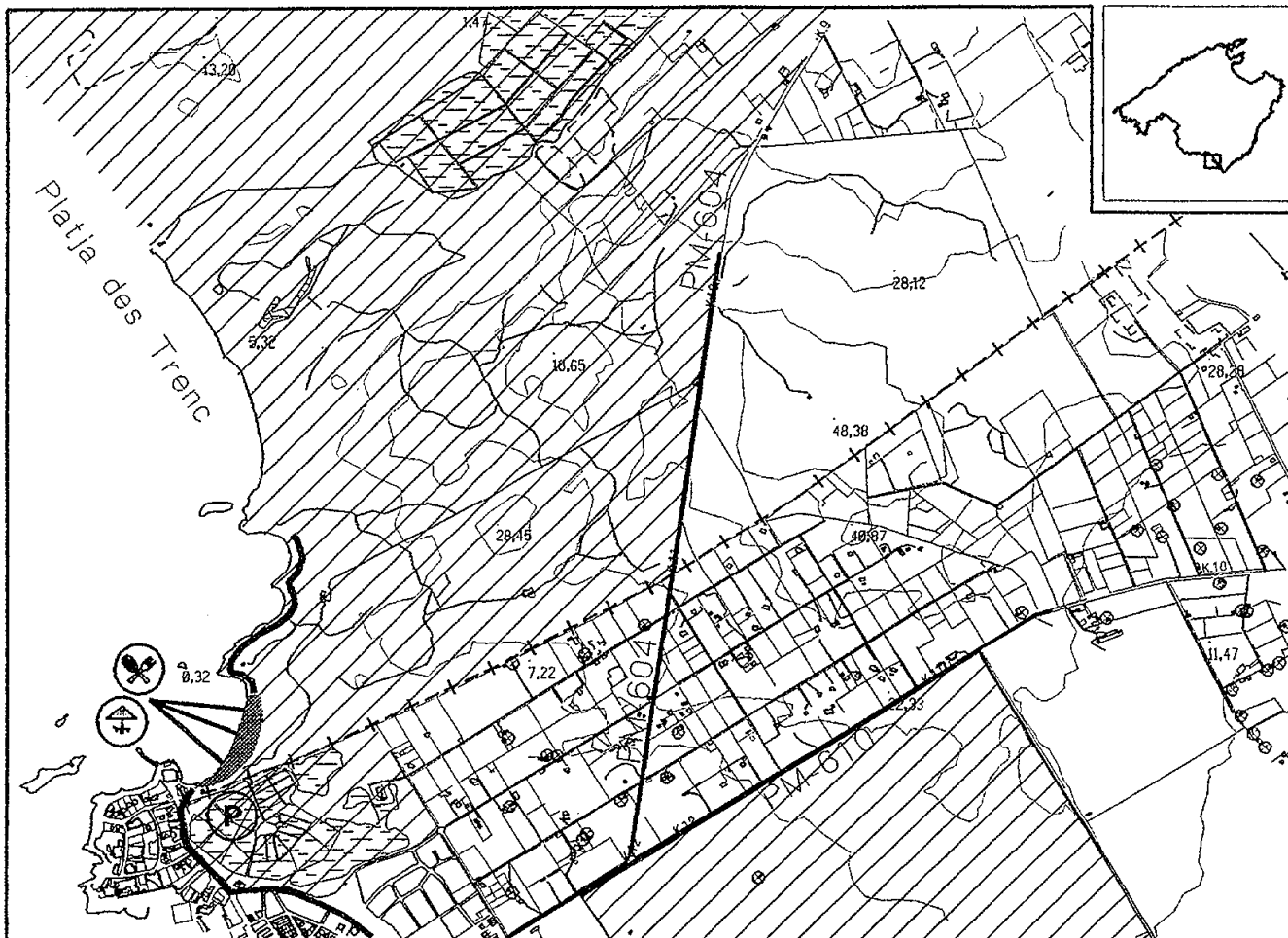
També hem trobat evidències de trànsit hípic, que ens ha estat confirmat pels guardes forestals, segons els quals hi han un ranxo turístic de lloguer de cavalls a la zona, el Ranxo Sant Jordi, que hi fa excursions durant tota la temporada turística.

Aquests usos han alterat la dinàmica natural d'aquest hàbitat, amb pèrdua de sòls i d'espècies vegetals, sobretot psammòfiles.

La intensitat dels usos recreatius d'aquestes platges provoca conflictes d'ús, sobretot entre els banyistes i els navegants que hi fondegen, degut al destorbament de les àrees de bany, l'abocament de residus i el seu impacte visual. Un exemple dels conflictes que es generen a aquestes platges d'ús recreatiu intensiu el trobam al reconeixement, per part del propis gestors del lloguer de patins de pedals, que dupliquen el nombre de "velomars" que tenen permesos i de les molèsties que suposa el fondeig d'embarcacions esportives pels banyistes.

Els propietaris d'aquest sector de l'ENP són especialment actius respecte als conflictes d'usos i als processos de degradació del litoral. En aquest sentit, es proposen prendre la iniciativa pel que fa a la gestió sostenible de l'ENP, en un intent d'evitar que la gestió de l'ús públic fugi més de les seves mans o que es pugui acabar declarant l'espai com a Parc Natural, amb la conseqüent intervenció pública a la planificació i gestió de l'àrea (JULVE, 1996).

Mapa de localització
AURIMN núm. 24.1.- Platja de s'Estanyol-
 ses Arenes-es Coto
 ENP núm. 24.- Es trenc-Salobrar de Campos



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



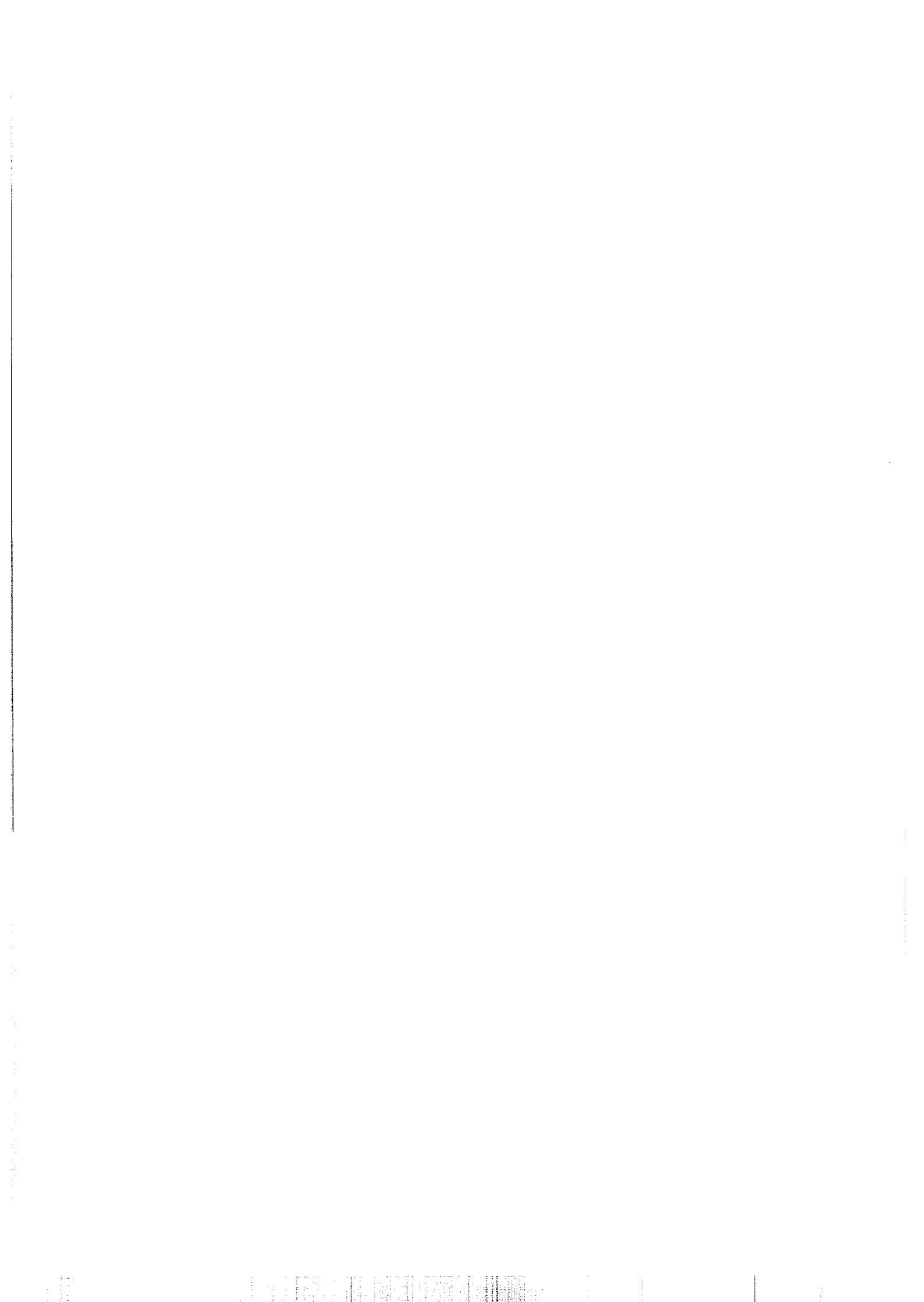
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viants
	ENP (ANEI / ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-quotoc
	Instal·lacions de picnic
	Venda de banya
	Lloguer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu, Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Piscina. Aiguamort
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Balisa
	Molí
	Pedra, gravera. Abocador, endarroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 24.2, es Trenc

Incloem dins d'aquesta àrea les platges que s'estenen des de l'Illa Gavina fins a ses Covetes, al cor de l'ENP del mateix nom. Aquesta àrea va ésser protegida de la seva urbanització *in extremis*, mitjançant una iniciativa legislativa del Parlament Balear (vegis l'apartat 2.1.3), prèvia a la LEN, degut en bona part a la pressió popular encapçalada pel Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa.

La campanya per la seva protecció va donar una gran publicitat a aquestes platges, que s'han convertit en un reclam turístic de primer ordre per a Mallorca, com a platja paradisiàca, en contrapès a la Balearització generalitzada. El Pla Especial de Protecció d'aquest ENP (PEÑA, 1987) va permetre la construcció de quatre àrees d'aparcament, dues d'ells al cor des Trenc, amb el propòsit de satisfer als particulars propietaris dels terrenys.

Un altra de les regulacions remarcables d'aquest pla és la limitació estricta del trànsit rodat i eqüestre al sistema dunar, al subministrament dels bars de la platja. Però, com veurem, aquesta limitació no es respecta. Dit Pla Especial reconeix la seva incapacitat d'ordenar els usos de les platges, aconsellant la realització d'un Pla d'Ordenació específic per aquest sector.

Els aparcaments des Trenc, entenen tots els que hi han construïts a l'entorn d'aquest ENP (que són el de sa Ràpita, ses Covetes, el restaurant des Trenc i es Cremat), no són d'ús obligatori, en el sentit que els automobilistes poden aparcar a altres llocs si ho prefereixen, com per exemple a les voreres de la carretera d'accés a ses Covetes. Però, a la pràctica, són utilitzats per una gran majoria dels visitants. De fet, els aparcaments des Cremat i del restaurant des Trenc es troben al final de l'accés rodat a la platja de na Tirapel, fent cul-de-sac. Si els usuaris trien no aparcar pagant, han de tornar enrera i accedir a les platges per la Colònia de Sant Jordi o per ses Covetes.

A més de l'accés multitudinari de cotxes i furgonetes particulars que utilitzen dits aparcaments, tenim constància de línies d'autobusos des de Cala Serena, Cala Ferrera, Cala d'Or, Porto Cari, Cala Egos, Porto Petro i sa Barca Trencada. També hi han serveis regulars amb Santa Ponça i Palma.

Vora l'aparcament de ses Covetes hi ha una zona d'acampada de tendes i una de caravanes, que es tracten individualment a l'addenda.

La intensa pressió recreativa i la importància dels impactes ambientals que això genera a aquesta àrea ens feren incloure-la a l'estudi pilot previ (BLÁZQUEZ, 1993).

Hi ha construïts un gran restaurant amb aparcament propi al cor del sistema dunar, que organitza dinars per hotels de la Colònia de Sant Jordi, i tres grans bars a la platja. Inicialment els bars havien d'ésser quioscos desmuntables, però es va

permetre, gradualment, la seva consolidació, mitjançant l'edificació d'estructures permanents. Aquestes instal·lacions de restauració generen la major part del tràfic rodat al sistema dunar, d'una manera molt incoherent, sense cercar les rutes mínimes i desdoblant les pistes, que alteren les formacions dunars, tant pel que fa a la seva dinàmica geomorfològica com de cobertura vegetal. Aquesta gestió desencertada arriba a l'extrem d'abocar els residus de les seves fosses asèptiques, amb un tanc arrossegat per un tractor, al sòl d'una antiga pedrera abandonada que presideix el cor del sistema dunar.

D'altra banda, els gestors de les instal·lacions d'ús públic s'encarreguen de la recollida dels fems dels cubells, i de rasclar i sedassar la platja, per tal de mantenir una extensió màxima per a l'ús de bany, amb el lloguer de gandules i para-sols (1082 i 502 respectivament, l'estiu de 1993). Aquests negocis ofereixen excusats i dutxes tarifades.

Aquestes explotacions comercials de les platges són una de les principals fonts d'ingresos de l'Ajuntament de Campos, els representant del qual es queixen de l'agravi que els suposa la conservació del seu litoral, per a que els hotelers i veïnats d'altres municipis l'aprofitin, adreçant els seus turistes i residents.

El guarda forestal, que té al seu càrrec tot el municipi de Campos, es troba impossibilitat de cobrir aquesta franja costanera, d'alt risc d'incendi i font de conflictes entre els propietaris, els usuaris, els gestors de les instal·lacions d'ús públic, els caçadors i els pagesos. L'any que començarem les nostres campanyes de camp, 1993, hi havien dos vigilants d'incendis dels serveis forestals, que tenien al seu càrrec, mal que bé, la vigilància estival d'aquestes àrees. Però aquell va ser el darrer any que hi feren feina, s'ha prescindit d'aquest suport, que ja era, al nostre entendre, insuficient.

Les dades dels nostres recomptes atorguen a aquesta àrea graus d'especialització funcional alts (4) per a la navegació de motos d'aigua i per al fondeig i avarament d'embarcacions, i màxim (5) per al bany. Les puntuacions factorials d'aquesta àrea la situen entre els valors del desè decil del primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

A més dels usos que li atorguen rellevància estadística, s'hi troben altres tipus d'ús a aquesta àrea com ara l'acampada espontània (amb un màxim de set a nou tendes durant tot l'estiu segons el guarda forestal), el trànsit de cavalls, encara que sembla que no d'ús turístic o comercial, sinó de veïnats de la zona, i la realització de festes nocturnes, organitzades als propis bars de la platja.

L'evolució de les condicions naturals d'aquesta àrea d'ús recreatiu intensiu han estat estudiades per diversos autors (MAYOL, 1979; SCHMITT, 1994; SERVERA *et alii*, 1995), fent especial menció a l'alteració de la cobertura vegetal i de la dinàmica dunar per la construcció del port esportiu de sa Ràpita, les activitats d'ampliació de la

zona de bany, on s'instal·len les gandules i els para-sols i pel trànsit rodat i hípic. L'ús massiu de bany i trànsit a peu a aquesta platja també es considera una de les principals causes de pèrdua d'arena.

La platja, que és on es concentra l'ús més massiu, no està delimitada respecte a la resta del sistema dunar, de manera que els explotadors dels bars i dels lloguers de gandules i para-sols destrueixen la vegetació de les dunes i fan servir la seva arena per guanyar terreny.

La rereduna reb els abocaments de les restes de la neteja de la platja, afavorint el creixement d'espècies subespontànies i l'obertura de pistes, pel trànsit dels vehicles de subministrament dels bars, trial, hípic i acampades esporàdiques. Com ja hem esmentat, descobrirem l'abocament de les aigües brutes del bar denominat "El Último Paraiso" a es Clot de s'Arena (el 22 de juliol de 1993). A les primaveres, s'incrementa el nombre de visitants d'aquesta zona, a la recerca de recer del vent per passetjar, fer picnic i jeure sota els pins i les savines.

Aquest és un cas paradigmàtic d'aparició de conflictes recreatius greus entre els usos que s'hi realitzen i degut a la saturació que pateix la platja (BLÁZQUEZ, 1995). Segons els resultats del nostre estudi previ, prop del 40 % dels visitants (considerant residents, turistes espanyols -71 en total- i turistes alemanys - 102 més-) percep excés d'usuaris com a principal queixa sobre l'estat de la platja, que els provoca una minva del rendiment recreatiu de la seva visita. Bona part d'aquest desencís es fonamenta en la imatge tergiversada que es proporciona a la gent, i sobretot als turistes, de platja paradisiàca i ben regulada. Aquest fet se'ns va fer palès pel fet que un 84,5% dels espanyols i un 99% dels alemanys entrevistats manifestaren haver triat es Trenc pel fet de tractar-se d'una "platja natural", així com per qualche pregunta que ens adreçaren alguns dels seus visitants durant les campanyes de camp, demanant per "la platja nudista" o pel "Parc de l'ICONA", i per l'explotació publicitària generalitzada de la qual és objecte la platja des Trenc (des de l'edifici de l'aeroport fins als hotels de Santanyí o, fins i tot, de Calvià).

Un nombre elevat de banyistes es queixa per l'excesiu nombre de vaixells fondejats a prop de la platja, sense cap línia de separació de l'àrea de fondeig de la de bany. El mateix succeeix amb les motos d'aigua, que aconsegueixen, inexplicablement, entrar amb els remolcs fins a la mateixa platja, des d'on organitzen curses i passejos.

Aquestes situacions, de saturació i conflictes, degudes a la manca d'ordenació dels usos recreatius i turístics d'aquest ENP i al frau que es fa amb la seva propaganda tergiversadora, provoquen el desencís dels seus usuaris i la minva del seu rendiment recreatiu.

Els usuaris estivals que són turistes contrasten en les seves necessitats i activitats

amb els nadius. D'una banda els turistes cerquen la presència dels bars i les gandules, i les seves activitats majoritàries són prendre el sol i banyar-se. Per altra costat, els residents realitzen un espectre més ample d'activitats, d'entre les quals destaca el picnic, equipats amb para-sols, geleretes i estoretes, concentrant-se preferentment a prop dels accessos, així com d'altres usos, com per exemple el nudisme, que es concentra a la seva zona central, tant de residents com de turistes.

Un altra aspecte que és font de preocupació, tant per al Batlle de Campos (Andreu Prohens, amb el qual ens entrevistarem) com per al membre de la Guarderia Forestal que cobreix aquesta zona, és la manca absoluta de previsió de situacions de risc, com ara la que es podria provocar en cas d'un incendi forestal. L'accés rodat que mena fins al restaurant i a l'aparcament des Cremat (al qual hem arribat a enregistrar 677 vehicles, el dia vuit d'agost de 1993 a les 14,15 h.) està asfaltat, però fa l'amplada mínima per a que passin dos vehicles a marxa lenta, i hem de recordar que hi accedeixen autocars, que en situacions normals ja es veuen amb problemes per maniobrar-hi. La font dels conflictes és l'ubicació errònia de l'aparcament i del restaurant, amb un desig forassenyat i curt de mires de satisfer als propietaris dels terrenys i de treure el màxim profit comercial a la platja. També hi manca un servei de vigilància i primers auxilis a la platja.

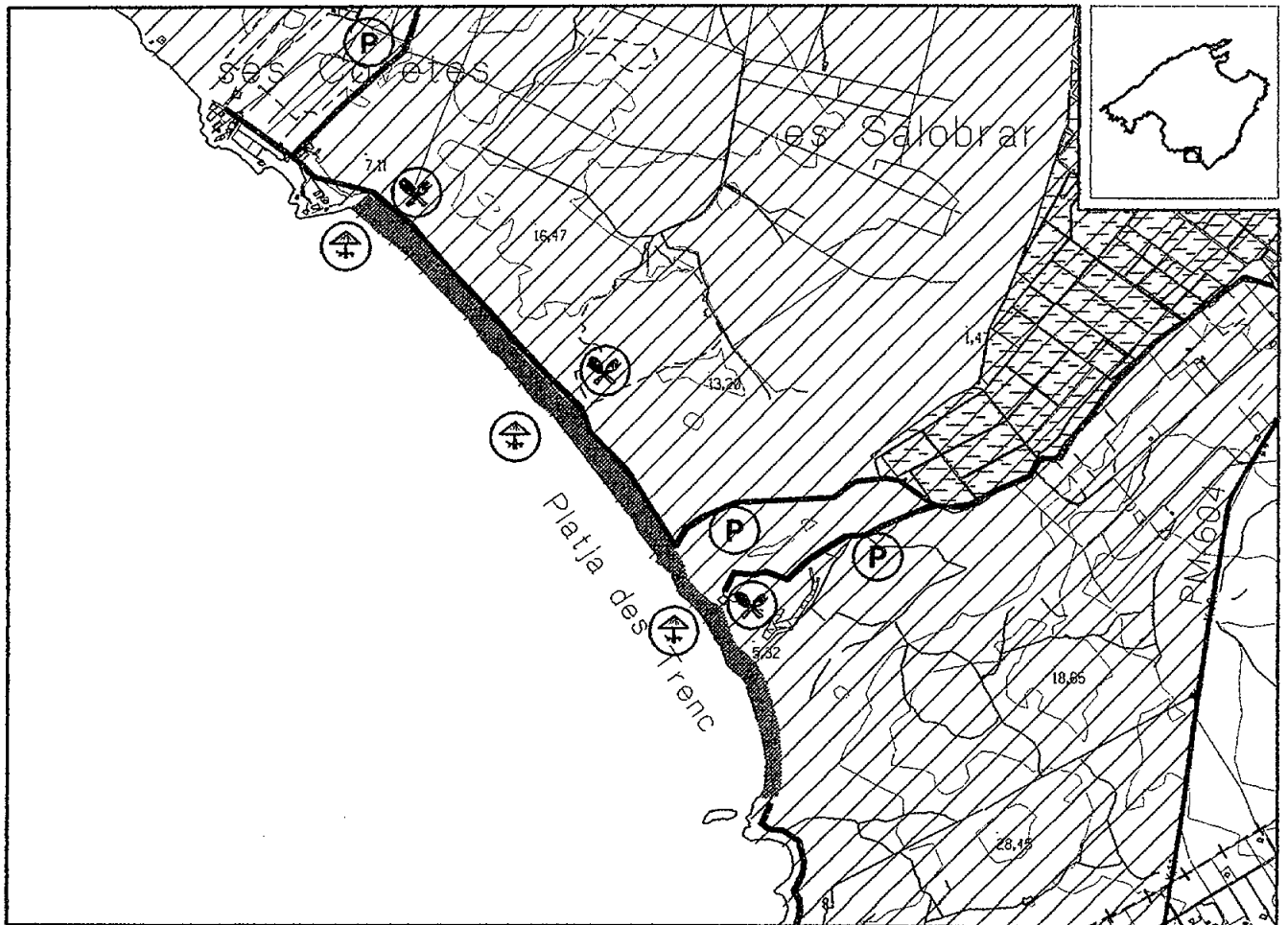
Una altra font de conflictes és la delimitació de la ribera de mar per a l'establiment del domini públic marítime-terrestre, que podria passar a afectar tot el sistema dunar i l'explotació salinera des Salobrar, amb el conseqüent perjudici dels seus propietaris actuals i amb la possibilitat que l'administració pública en fes una millor gestió.

Segons informacions dels guardes forestals, els propietaris de ses Arenes reben doblers dels hotelers de la Colònia de Sant Jordi, a canvi de mantenir obert l'accés a les platges, tot i que, entenem que en cap cas podrien fer-ho al domini públic marítime i terrestre, la qual cosa ens fa posar en quarantena aquesta informació.

Mapa de localització

AURIMN núm. 24.2.- Es Trenc

ENP núm. 24.- Es Trenc-Salobrar de Campos

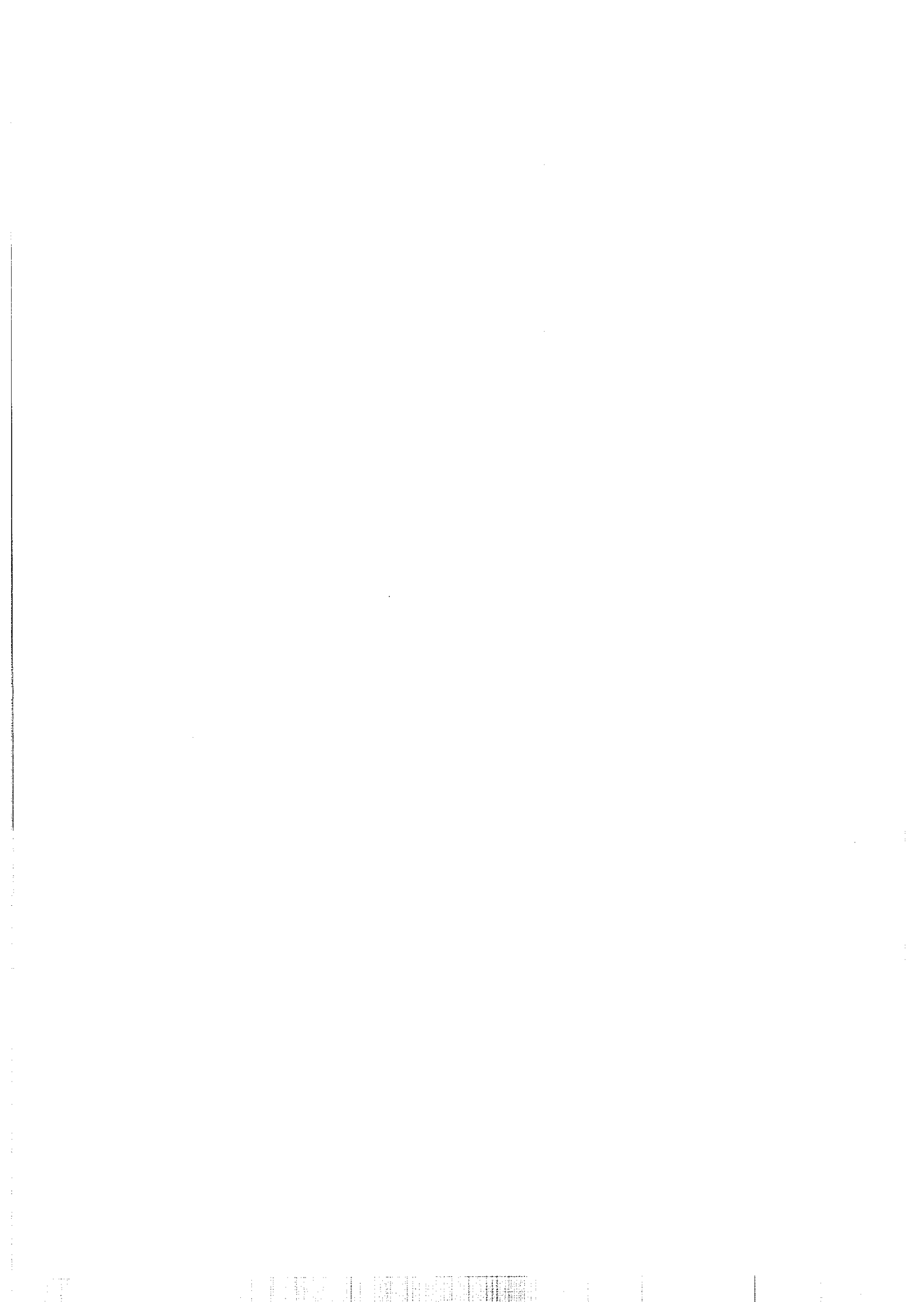


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:		SIGNES CONVENCIONALS	
	Localització de lo AURIMN	---+---+	Limit municipal
	Acces rodal	---SB---	Corba de nivell, mestre
	Acces per viariats	---.145---	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	ENP (ANEI i ARP)		Vèrtexs: de primer ordre, d'ordre inferior
INSTALLACIONS I SERVES			Línia de costa. Ria. Torrent
	Aparcament		Estany: natural, artificial. Embassament
	Bar-restaurant-quosc		Piscina. Alguemots
	Instal·lacions de picnic		Saïnes
	Venda de llenya		Autopista, autovia
	Lloguer de gandules i para sols		Autopista, autovia en construcció
			Carretera: comarcal, local, particular o pista
			Carretera en construcció
			Camí
			Ferrocarril de via estreta
			Pont. Túnel
			Línia elèctrica d'alta tensió
			Edifici públic o singular, privat
			Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
			Paret, làpia. Mur
			Vorada
			Far. Balisa
			Molí
			Podrera, gravera. Abocador, endarroc
			Limit ANEI
			Limit ARP



AURIMN n° 24.3, sa Ràpita-Son Durí-es Murters

La platja de sa Ràpita és el darrer tram de costa de l'ENP des Trenc-Salobrar de Campos, i s'extén entre el nucli urbà de ses Covetes i el port esportiu de sa Ràpita.

Les seves característiques naturals són semblants a les de les dues àrees anteriors: una barra dunar litoral, que un temps va ésser explotada per extreure arena, activitat de la qual en resten pedreres abandonades, amb llargues platges d'arena blanca al seu front. Al darrera del sistema dunar no hi ha aiguamoll, com sí passa a es Trenc, però sí s'hi troben salicorniars, tamarellars i jonqueres.

S'hi han construït dos bars a les platges més properes als seus extrems, vora ses Covetes i a prop del port esportiu de sa Ràpita, que són els dos punts d'accés d'aquesta àrea. L'accés és per vianants, tractant-se, majoritàriament de veïnats de les zones de residència estival de ses Covetes i sa Ràpita, que aparquen els cotxes a l'aparcament privat i tarifats, a l'igual que el des Trenc, que hi ha a ses Covetes, als aparcaments gratuïts del port esportiu o a l'altre aparcament tarifats, el quart i darrer de l'ENP previst pel Pla Especial abans esmentat però aquest gestionat per l'Ajuntament de Campos, que està a la vora de la carretera de sa Ràpita a Campos, amb la que limita aquest espai per ponent.

Els bars de les platges tenen lloguer de gandules i de para-sols (392 i 176 respectivament, l'estiu de 1995). Segons el guarda forestal de la zona, el quiosc més proper a sa Ràpita no té autorització i el total de gandules permès per la concessió és de dos-centes, quantitat que gairebé es duplica.

El port esportiu també té obert un bar a la platja.

L'anàlisi de les dades procedents dels nostres recomptes li atorga graus d'especialització funcional baixos (1) d'usos de trànsit motoritzat i fondeig i avarament d'embarcacions, i alt (4) de bany. Les seves puntuacions factorials es situen als valors del desè decil per al primer factor, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions.

La rereduna de les platges d'aquesta àrea reben els abocaments dels restes d'alga que es treuen de l'àrea d'ús recreatiu intensiu. A més hi transiten cotxes, motoristes i cavalls, contradient la normativa del Pla Especial de Protecció (PEÑA, 1987). A aquesta mateixa zona, del costat més proper al port esportiu de sa Ràpita és on s'hi concentra l'ús de picnic, sota el pinar.

A la part de la platja propera al club nàutic s'hi concentren surfistes de vela, que competeixen per l'espai amb els banyistes.

La rereduna de Son Durí acull acampadors i grups de picnic, tot i que la seva intensitat ha minvat els darrers anys. Segons alguns guardes forestals, també s'hi realitzen maniobres militars, amb permís dels propietaris, a aquesta mateixa zona, amb

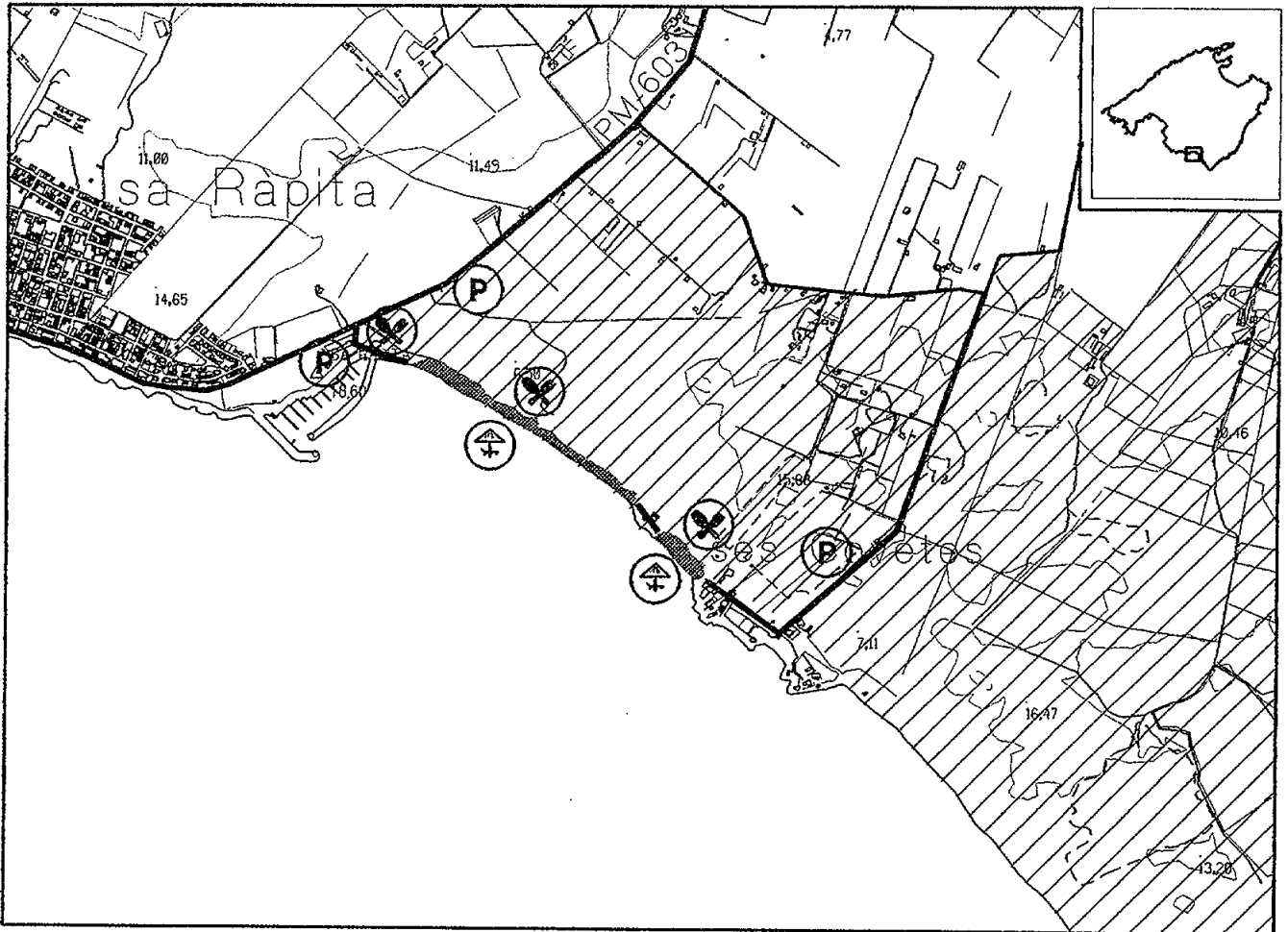
acampada i ús de les pistes que recorren el sistema dunar.

S'han identificat, així mateix, alguns casos d'acampada amb tendes de campanya.

El sistema dunar i el perfil de la platja ha resultat alterat per la construcció del port nàutic (SERVERA *et alii*, 1995), com es pot apreciar pel retrocés del front arenós vora ses Covetes, just front a un dels dos bars d'aquesta àrea, que l'estiu de 1995 havia deixat al descobert el substrat rocós. També l'ús massiu de bany contribueix a la pèrdua progressiva d'arena de la platja, sobretot per mor de les tasques de neteja de l'arena i d'eixamplament de la superfícies disponibles pel bany i per al lloguer de gandules i para-sols, a costa de guanyar terreny a els dunes. D'altra banda, la rereduna també es troba molt afectada pel trànsit motoritzat, per l'extracció d'arena i pels abocaments de brutor de la neteja de la platja.

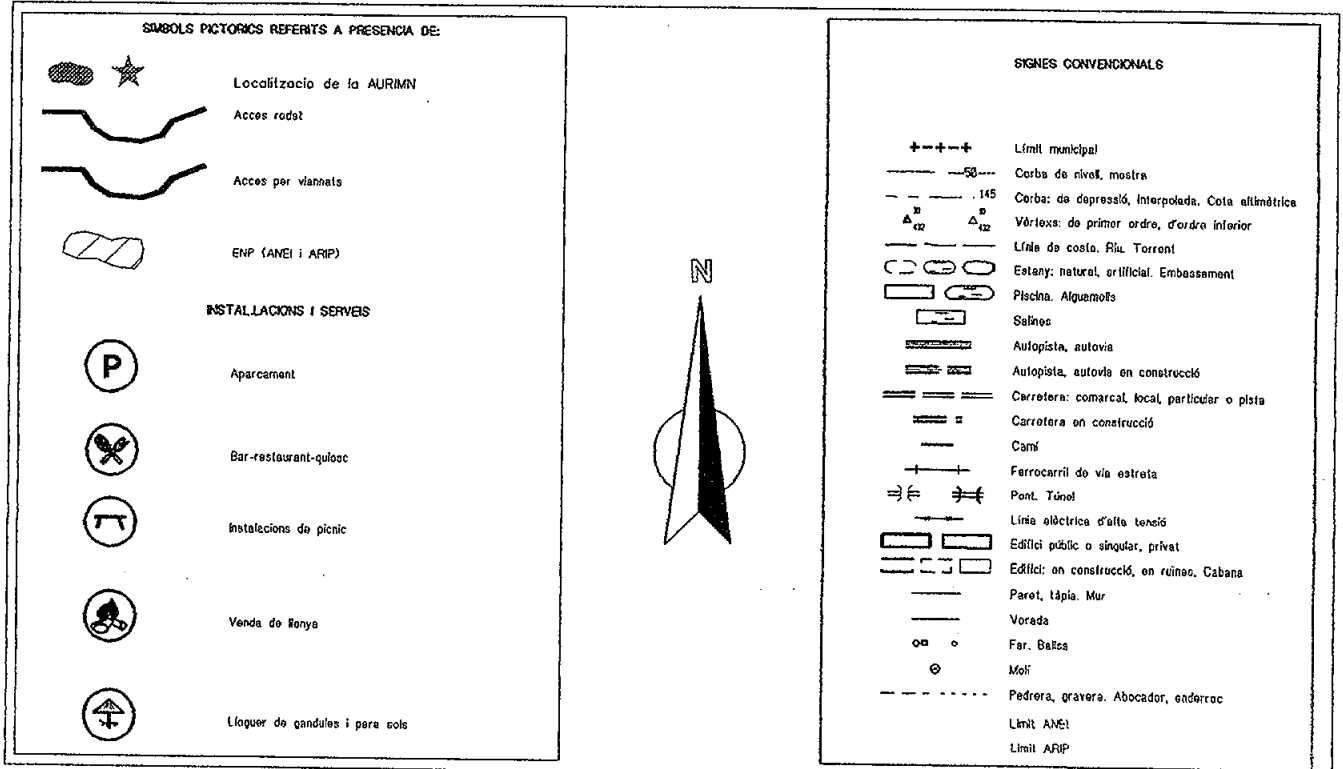
Les condicions de manca de vigilància i de reglamentació, en quant a les activitats permeses a aquesta àrea, provoca l'aparició de conflictes d'ús, sobretot entre els banyistes i els navegants, degut al avarament i fondeig d'embarcacions a les zones de bany, així com per la navegació de motos d'aigua i surfs de vela.

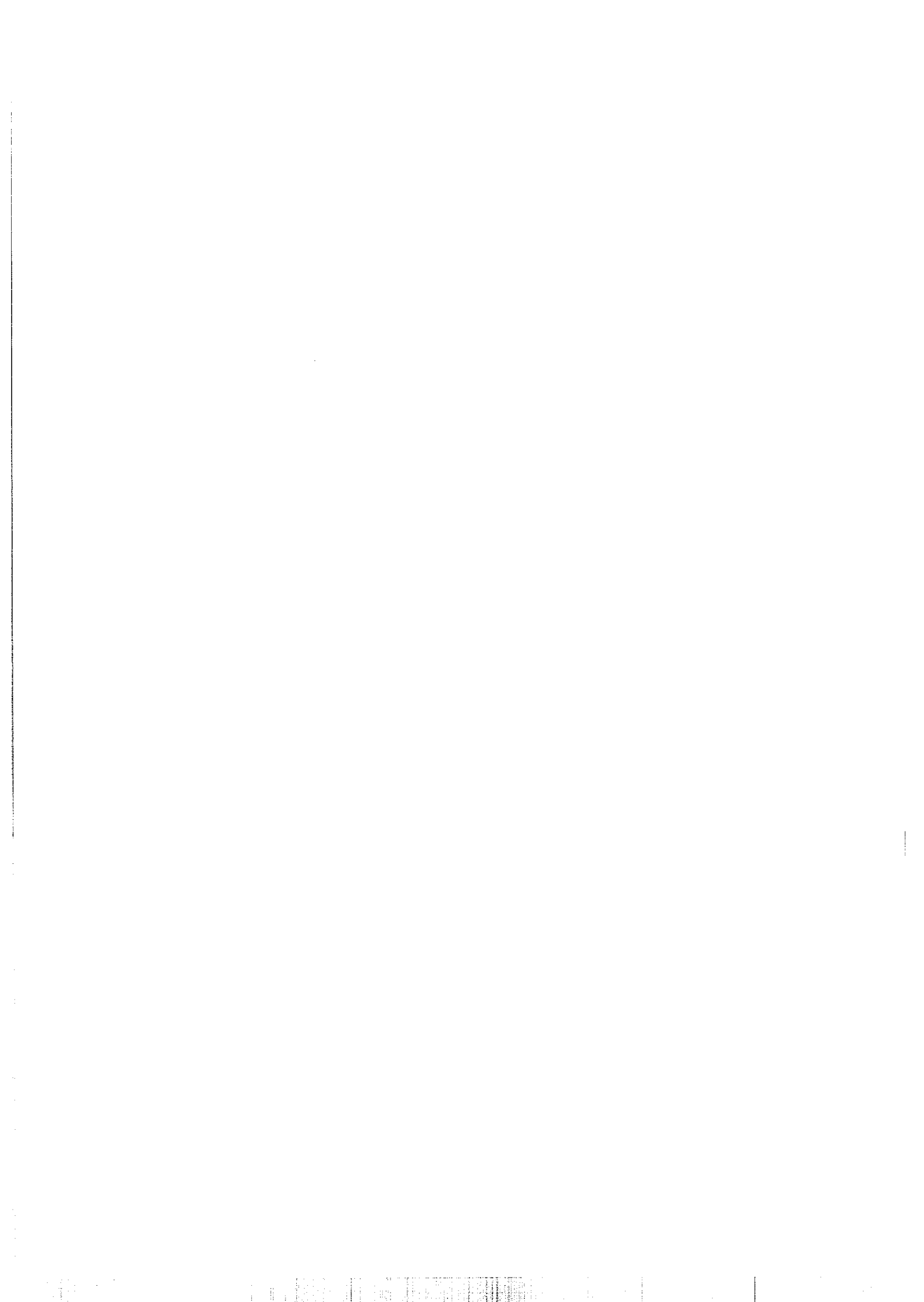
Mapa de localització
AURIMN núm. 24.3.- Sa Ràpita-Son Durí
-es Murters
ENP núm. 24.- Es Trenc-Salobrar de Campos



Escala 1:25.000

Equidistància de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN n° 25.1, Racó de s'Estany

El Racó de s'Estany és el punt d'accés de l'ANEI denominada de la Marina de Lluçmajor, dins la finca de Garonda, tot i que no acull més que una franja marítima d'aquest espai natural; és fronterera amb s'Estanyol, al terme municipal de Lluçmajor. Es tracta d'una petita rada rocosa on s'hi acumulen molts restes d'alga. L'accés es rodada, sense haver-hi cap limitació per transitar per sobre les restes d'alga, l'estanyol que hi ha al darrera o sobre les dunes litorals cobertes de pins. Travessant aquesta àrea es té accés a s'Estalella i a unes petites edificacions costaneres que fan de residència estival.

Els resultats dels nostres recomptes atorguen graus d'especialització funcional moderats (2) de trànsit de bicicletes i d'acampada amb caravanes, elevat (3) de trànsit motoritzat i màxim (5) de pesca. Les seves puntuacions factorials el situen entre els valors del desè decil per al tercer factor, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

Un dels dies de recompte es va trobar els components d'un club de pesca de roquer, es Güell Pesca Club, fent una petita competició, que a més ens informaren de la celebració dels campionats de Balears a aquesta mateixa àrea.

Els usos són recreatius de nadius, és a dir, no turístics, com ara: la recol·lecció de pegellides i caragols, la pesca de roquer, el picnic, el passeig a peu o en bicicleta, etc. La principal font d'usuaris és s'Estanyol, que és una colònia d'estiueig tradicional dels llucmajorers.

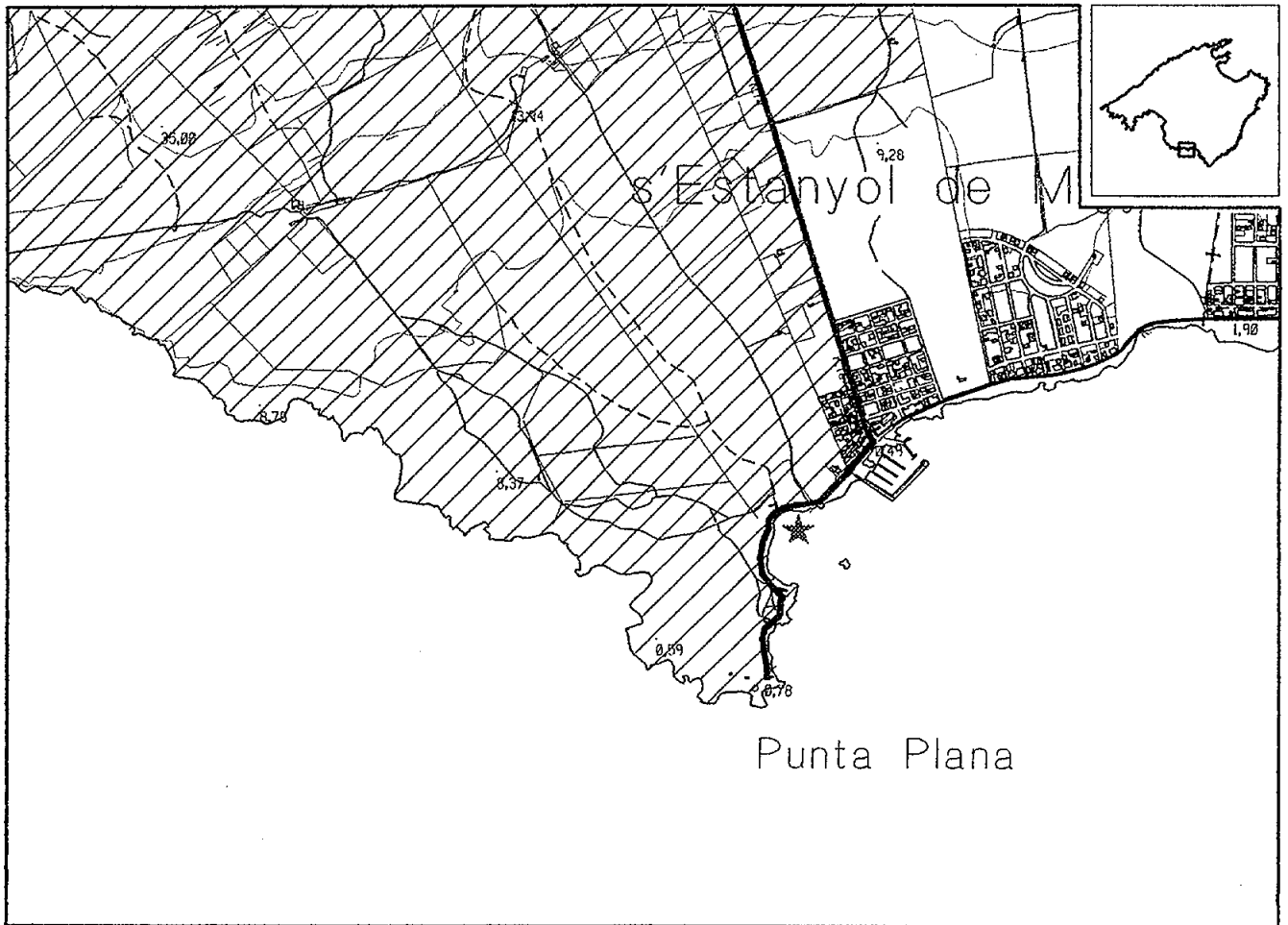
La zona té gran interès naturalístic basat en l'aiguamoll de s'Estany, que es troba rera la platja i el camí que condueix a s'Estalella, així com per les seves formacions dunars i vegetals.

Els usos als que aquesta àrea es troba sotmesa fins ara provoquen un cert grau de degradació d'aquests valors, no massa elevat per que no s'ha detectat que es tracti d'un ús massiu. També s'ha detectat la recollida de restes d'alga, suposadament per a l'ús agrícola i ramader, que poden provocar la degradació d'aquest hàbitat.

D'altra banda, l'ampliació del club nàutic de s'Estanyol, que fa partió amb aquesta àrea, podria fer perillar la seva conservació.

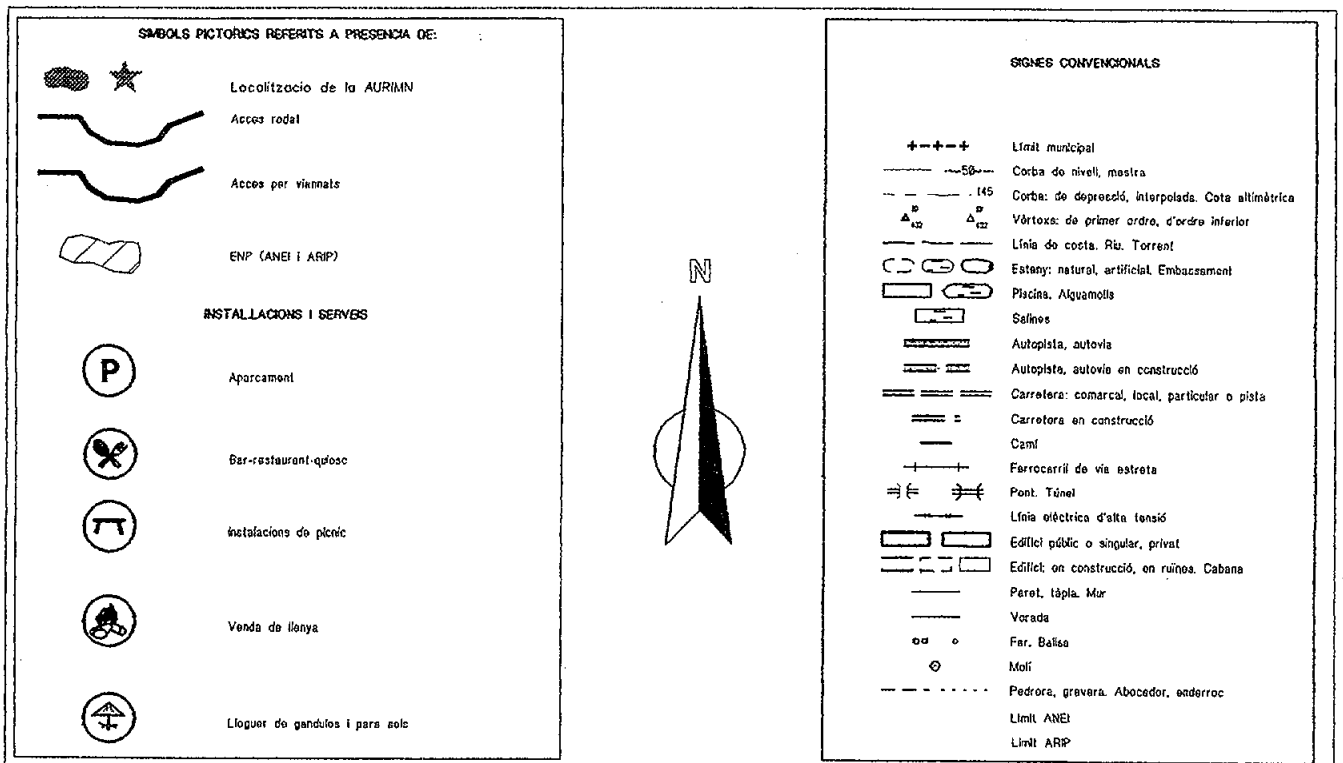
Apèndix.- 172

Mapa de localització
AURIMN núm. 25.1.- Racó de s'Estany
ENP núm. 25.- Marina de Lluçmajor



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m





AURIMN nº 25.2, Cala Pi

Cala Pi és una de les desembocadures barrancades d'un torrent més espectaculars de tot el migjorn i el llevant de Mallorca. L'atractiu intrínsec d'aquesta àrea s'afegeix a l'ocupació urbana de les plataformes litorals penya-segades que s'estenen cap al llevant, a les urbanitzacions de Cala Pi i Vallgornera. L'accés a aquestes urbanitzacions va paral·lel al llit del torrent que desemboca a Cala Pi, des d'on es pot accedir a llit del torrent i a la platja de la seva desembocadura per unes escales, és a dir per un accés de vianants.

La Cala acull nombrosos escars, aproximadament uns vint, i un quiosc de platja. La platja és, en bona part, l'àrea d'esbarjo dels residents i estiuejants de les urbanitzacions veïnades, palesat per la presència d'una xarxa de bolei.

Els forans hi acudeixen per gaudir de l'extraordinària bellesa del paratge, tant per terra com per mar.

Els nostres recomptes confereixen a aquesta àrea graus d'especialització funcional baixos (1) de bany i de pesca i elevat (3) de fondeig. L'anàlisi factorial no atorga puntuacions rellevants a aquesta àrea.

Les condicions naturals de l'àrea, compresa l'aigua i els fons de la cala, la platja i els seus entorns, són molt deficients. Això és degut al trànsit massiu de persones, l'abocament de tot tipus de residus a la mar (olis, pintures, restes orgàniques i dejeccions) i l'ancoratge de vaixells a recer dins la Cala.

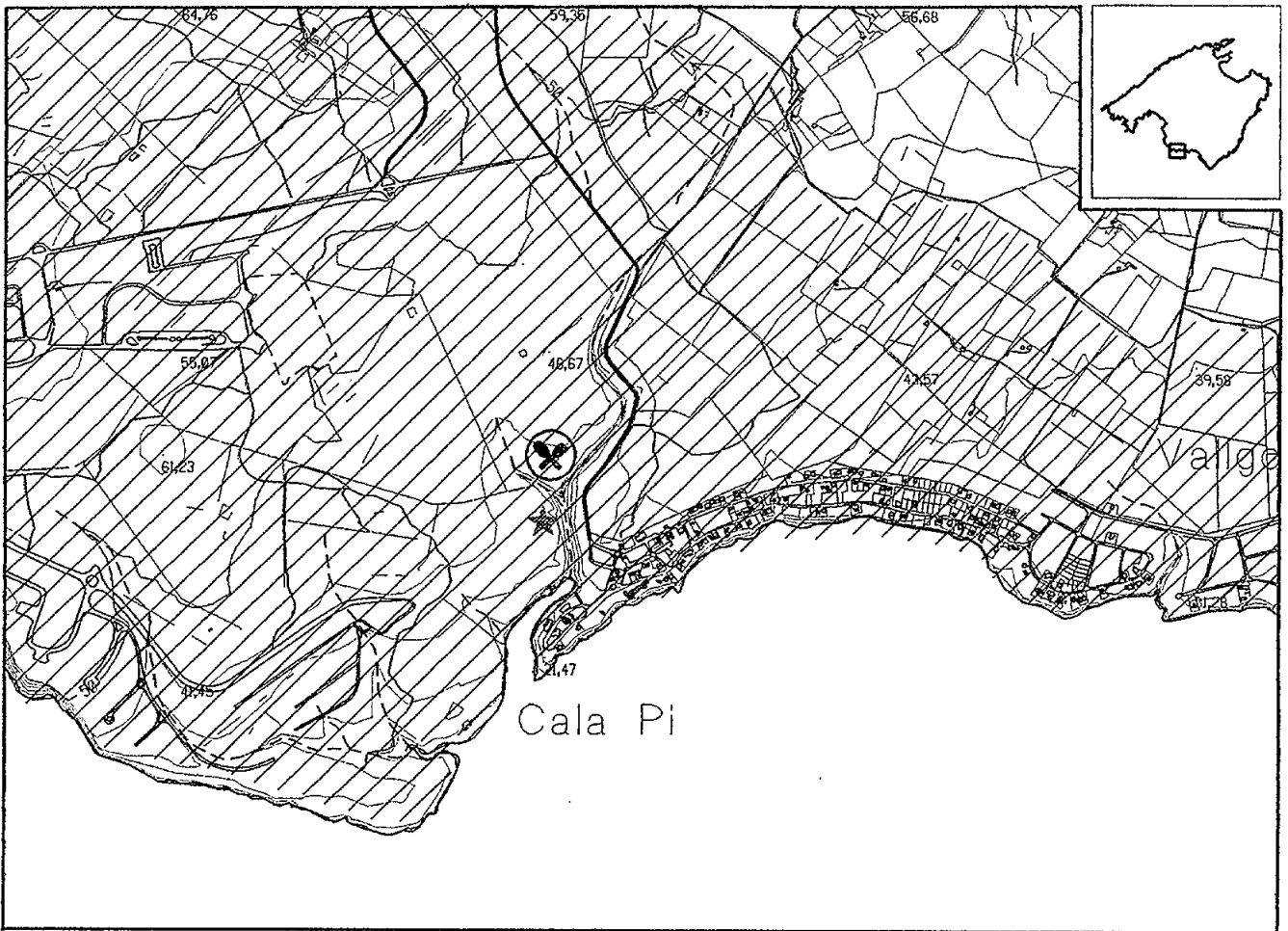
Les activitats identificades interfereixen entre elles, generant conflictes d'ús, sobretot en relació a la qualitat i l'ús de l'aigua.

Apèndix.- 176

Mapa de localització

AURIMN núm. 25.2.- Cala Pi

ENP núm. 25.- Marina de Lluçmajor



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



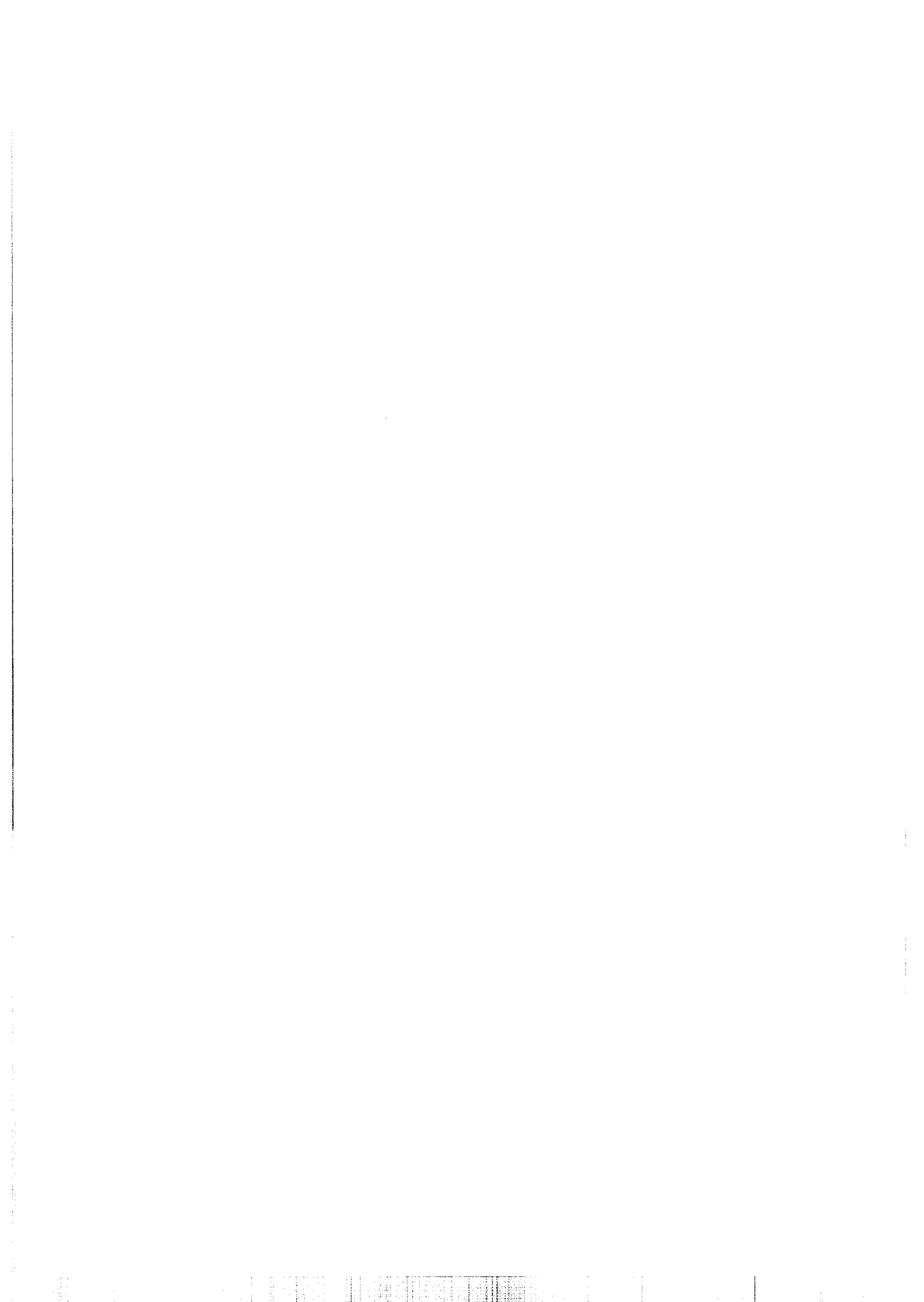
SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:

	Localització de la AURIMN
	Accés rodat
	Accés per viànals
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTAL·LACIONS I SERVERS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-queiòc
	Instal·lacions de pícnic
	Venda de llenya
	Lloquer de gandúles i para sols



SÍGNES CONVENCIONALS

	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa. Riu. Torrent
	Estany: natural, artificial. Embassament
	Plocha, Alguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Canal
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana
	Peret, làpia. Mur
	Vorada
	Far. Baliza
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN n° 25.3, mirador i far des Cap Blanc

Tant el far del Cap Blanc, al qual s'hi pot accedir per una carretera asfaltada, com una franja dels penya-segats dels voltants, que queda a vorera de la carretera del Cap Blanc, són lloc idonis per fer una curta aturada per contemplar un paisatge majestuós a dos-cents metres sobre la mar.

Nombrosos vehicles que transiten per aquesta carretera, que va ser construïda amb finalitats militars i ara té un gran atractiu turístic i recreatiu, s'aturen a contemplar el paisatge, sortint de la carretera i transitant per sobre la plataforma del penya-segat.

L'anàlisi de les dades de freqüentació li dóna un índex moderat (2) d'especialització funcional de trànsit motoritzat. La seva puntuació per al tercer factor, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic, assoleix els valors del quart quartil.

L'estada mitjana dels usuaris d'aquest lloc és molt curta, però la seva taxa de renovació és molt elevada.

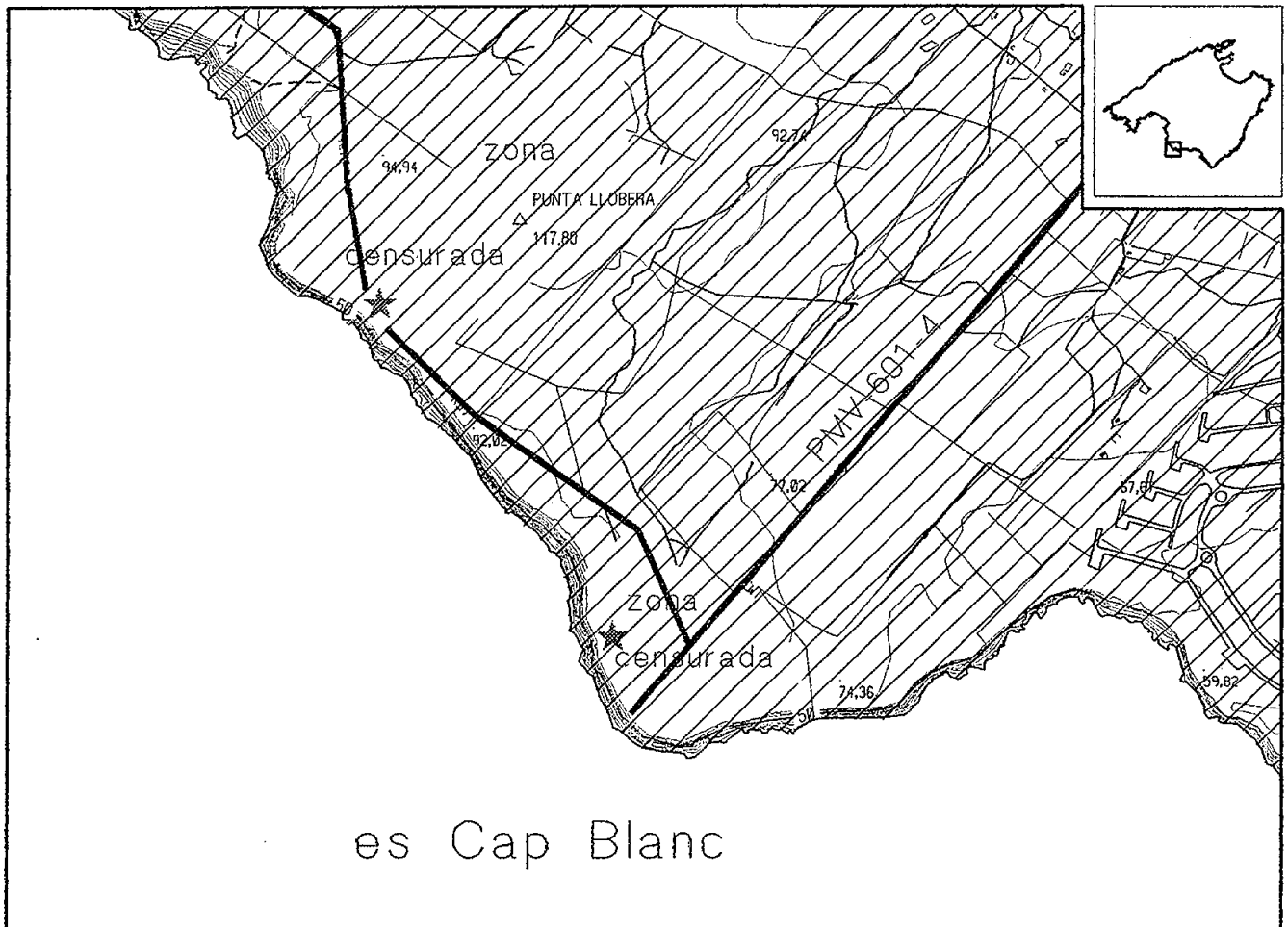
A més dels usos recreatius, aquest indret és aprofitat per llançar vehicles que es volen abandonar a la mar, dels quals hem pogut comptabilitzar cinc encallats sobre el nivell de la mar, que deuen ser una proporció petitíssima dels que hi han submergits.

L'àrea està denudada, amb el substrat compactat i la vegetació restant es troba afectada per la pols i la baixa qualitat dels sòls. S'hi aprecia una considerable escampadissa de fems i excrements.

D'altra banda, al marge dels impactes ambientals que també fan minvar l'atractiu paisatgístic de l'àrea, el lloc és evidentment perillós per als visitants, amb manca total d'un ampit al mirador.

Apèndix.- 180

Mapa de localització
**AURIMN núm. 25.3.- Mirador i far des
 Cap Blanc**
 ENP núm. 25.- Marina de Lucmajor

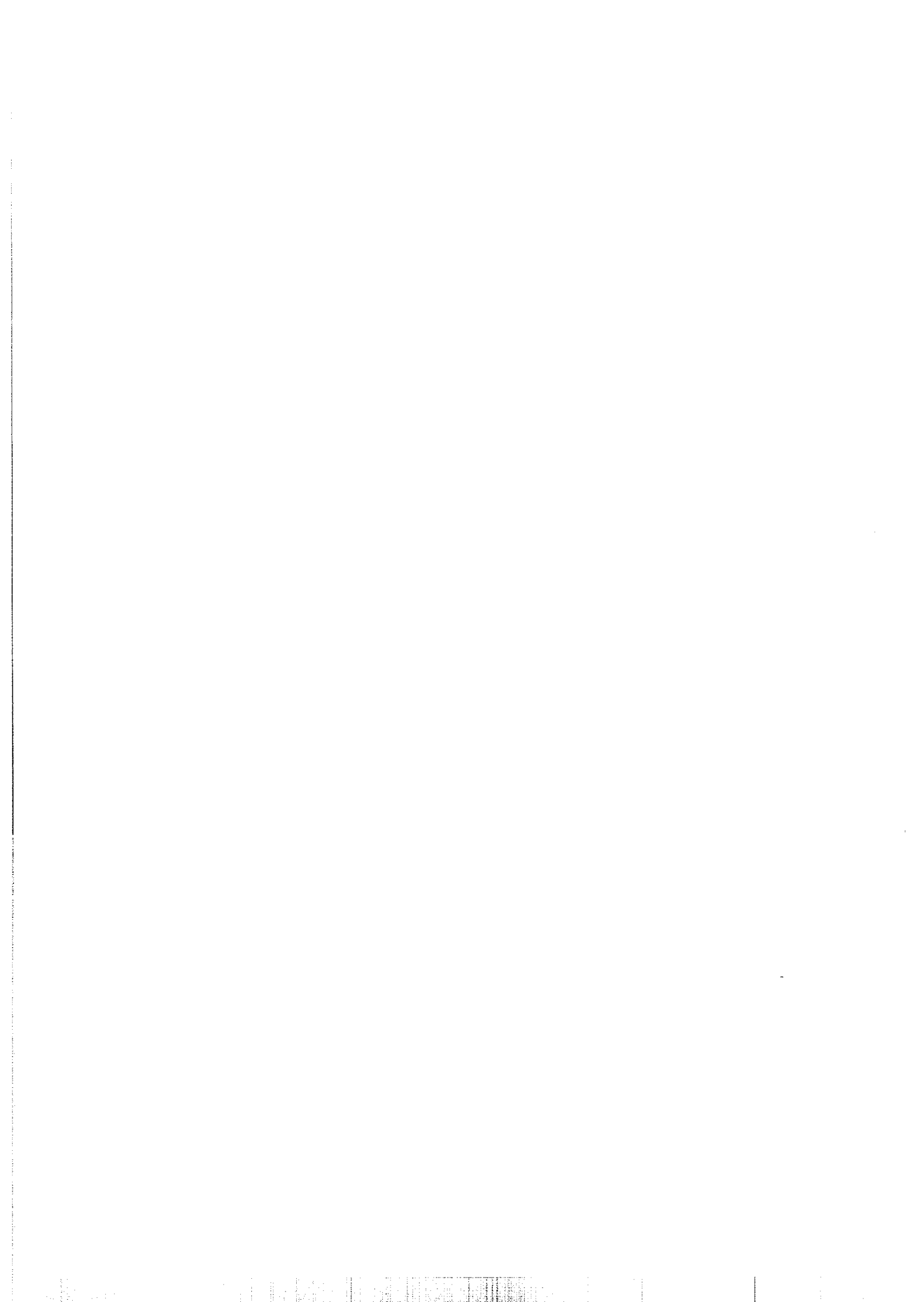


Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:		SIGNES CONVENCIONALS	
	Localització de la AURIMN		Límit municipal
	Accés rodat		Corba de nivell, mestra
	Accés per viànnals		Corba: de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	ENP (ANEI i ARIP)		Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
INSTAL·LACIONS I SERVEIS			Línia de costa. Riu. Torrent
	Aparcament		Estany: natural, artificial. Embassament
	Bar-restaurant-quiosc		Platja. Alguamolls
	Instal·lació de picnic		Salines
	Venda de llenya		Autopista, autovia
	Llocger de gandules i para sola		Autopista, autovia en construcció
			Carretera: comarcal, local, particular o plata
			Carretera en construcció
			Camí
			Ferrocarril de via estreta
			Pont. Túnel
			Línia elèctrica d'alta tensió
			Edifici públic o singular, privat
			Edifici: en construcció, en ruïnes. Cabana
			Parot, tàpia. Mur
			Vorada
			Fer. Balisa
			Moll
			Pedrera, gravera. Abocador, endorroc
			Límit ANEI
			Límit ARIP



AURIMN nº 26.1, Bellavista i es Caló Fort

Aquesta àrea és la part accessible per al públic de l'ENP del Cap Enderrocat, que tanca la Badia de Palma pel llevant. L'accés s'hi realitza a través de les urbanitzacions veïnades de Cala Blava i Bellavista. S'hi pot arribar fins a la vorera de les instal·lacions militars, que un temps acollien bateries de defensa marítima. El camí d'accés a les bateries és utilitzat per nombrosos recreacionistes que aprofiten l'indret com a zona de passeig i de contemplació del paisatge.

Els anàlisis comparatius dels recomptes realitzats a aquesta àrea li atorguen graus d'especialització funcional de grau baix (1) de trànsit de bicicletes i moderat (2) de trànsit motoritzat. Les seves puntuacions factorials la situen entre els valors del quart quartil del tercer factor, de trànsit motoritzat, ciclista i hípic.

Els usos que més se'ns han destacat, tot i aplicant els nostres mètodes de mostreig, són de caràcter itinerant, per la qual cosa es pot deduir que tenen una taxa de renovació molt elevada, amb un degoteig continu de recreacionistes.

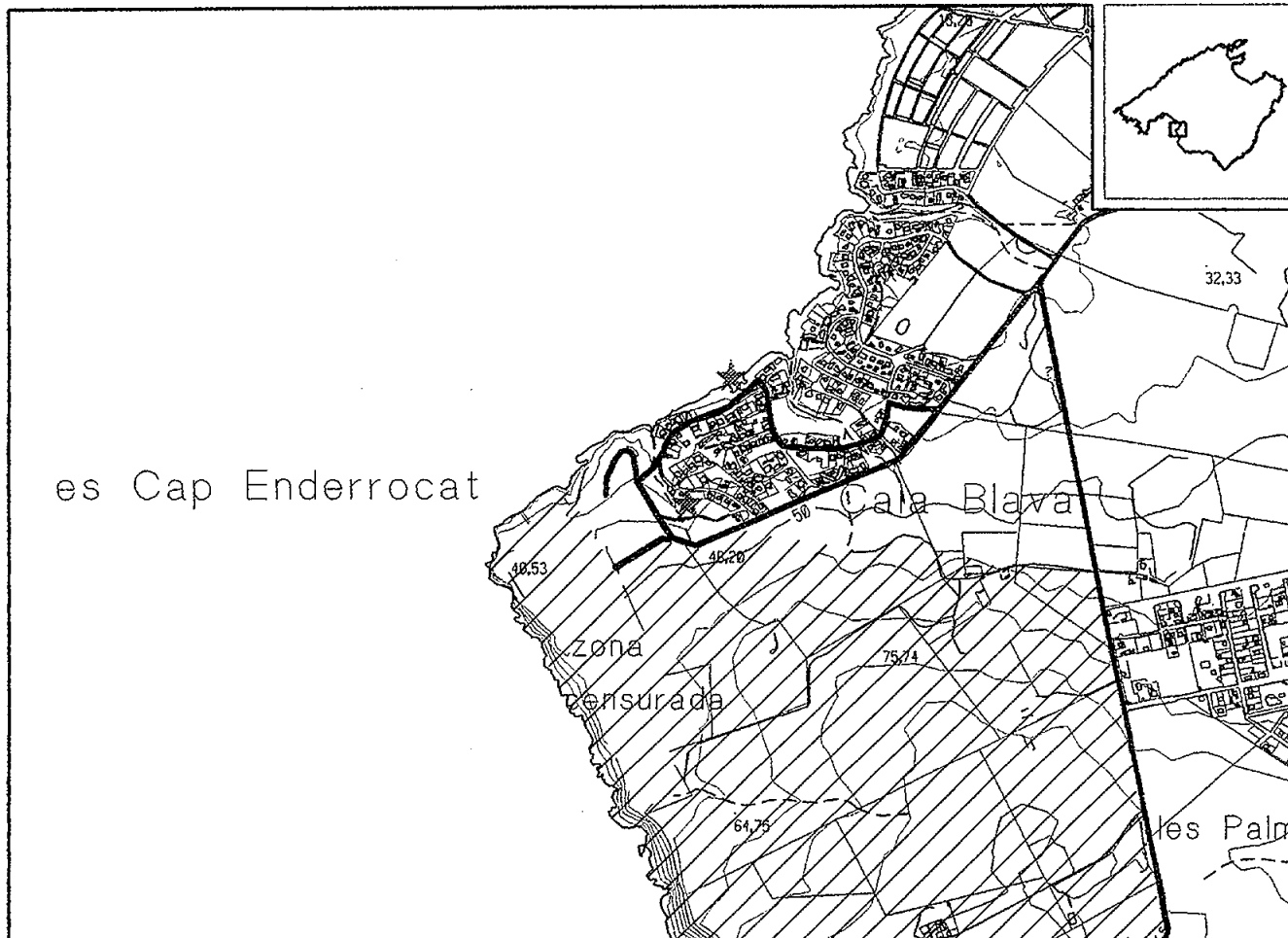
L'estat d'abandó de l'àrea, amb proliferació d'abocaments de runa i escampadissa de fems, provoca una molt mala impressió i la seva conseqüent minva de rendiment recreatiu i turístic. Fins i tot les instal·lacions militars tenen un aspecte decadent, que palesa que es troben fora d'ús, llevat del recreatiu estival dels comandaments.

D'altra banda, les comunitats vegetals de roquissar litoral pateixen els efectes de la proliferació de pistes i tiranys, per la pèrdua de sòls, increment de l'erosió i minva de la seva cobertura vegetal.

Mapa de localització

AURIMN núm. 26.1.- Bellavista-Caló Fort

ENP núm. 26.- Cap Enderrocat



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SIMBOLS PICTORIS REFERITS A PRESENCIA DE:	
	Localització de la AURIMN
	Acces rodat
	Acces per viannats
	ENP (ANEI i ARIP)
INSTALLACIONS I SERVEIS	
	Aparcament
	Bar-restaurant-queisc
	Instal·lacions de pícnic
	Venda de xanya
	Lloquer de gandules i para sols



SIGNES CONVENCIONALS	
	Límit municipal
	Corba de nivell, mostra
	Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	Vértex: de primer ordre, d'ordre inferior
	Línia de costa, Flu. Torrent
	Estany: natural, artificial Embassament
	Placina. Alguamolls
	Salines
	Autopista, autovia
	Autopista, autovia en construcció
	Carretera: comarcal, local, particular o pista
	Carretera en construcció
	Camí
	Ferrocarril de via estreta
	Pont. Túnel
	Línia elèctrica d'alta tensió
	Edifici públic o singular, privat
	Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
	Paret, tàpia. Mur
	Vorada
	Far. Balia
	Molí
	Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
	Límit ANEI
	Límit ARIP



AURIMN nº 26.2, Davallador de ses Olles o des Carro¹

El Davallador de ses Olles es troba entre el Cap Enderrocat i el Cap Regana. Es tracta d'un accés a la costa, superant el desnivell dels penya-segats, amb una carretera sinuosa asfaltada i amb molt pendent. Aquest indret i el seu accés rodat han estat condicionats per afavorir l'afluència d'usuaris al balneari que l'hotel Delta té a la vorera de la mar. Aquest hotel es troba vora la carretera del Cap Blanc, al costat l'ENP. De fet, tant aquesta àrea com la següent, que denominam hotel Delta-es Puigderrós, no són dins l'ENP, sinó al seu entorn, però el seu ús recreatiu intensiu, bàsicament de picnic i acampada que són destacades i sense parió, i les seves qualitats ambientals ens han empès a incloure-les a la nostra anàlisi. Altrament, aquestes característiques geogràfiques atorguen la representativitat a aquesta àrea d'altres indrets del domini públic marítim i terrestre, que no s'inclogueren com a ENP a la LEN, però que tenen el seu mateix interès naturalístic, de fet amb major protecció i amb usos recreatius intensius.

El balneari de l'hotel Delta compta amb una zona d'aparcament pels seus clients, terrasses i una piscina. Un autocar fa viatges cada mitja hora des de les 9,30 fins a les 18,30 h. Però al mateix temps, l'accés asfaltat i tots els voltants són aprofitats per d'altres usuaris per realitzar d'altres activitats recreatives. De resultes d'aquesta extensió de l'ús recreatiu públic als voltants del balneari de l'hotel, s'han obert pistes i zones d'aparcament per les que hi transiten nombrosos vehicles.

Els nostres recomptes donen graus d'especialització funcional baixos (1) de bany, trànsit de bicicletes, picnic i fondeig d'embarcacions, moderats (2) de passeig i acampada amb caravanes i màxim (5) de pesca, que és majoritàriament de canya. Aquests resultats, juntament amb les altres variables incloses a l'anàlisi factorial, donen puntuacions factorials que es situen al quart quartil del primer i segon factors, d'ús massiu, majoritàriament de bany, amb presència d'instal·lacions i de picnic, amb presència d'instal·lacions, respectivament.

L'àrea és freqüentada gairebé tot l'any, sobretot per gent provinent de Palma, donada la seva localització metropolitana i la manca de llocs d'aquest tipus que satisfacin les necessitats de recreació informal al medi natural dels residents de Palma.

El bany que s'hi realitza a aquesta àrea abraça tot l'espectre de modalitats, quan més enfora de l'accés és, en termes generals, més nudista.

Els usuaris fan cas omís als cartells que prohibeixen fer foc i acampar. L'acampada amb caravanes es fa dins camions i furgonetes, ocupant les voreres dels

¹ Com és freqüent que succeixi amb el topònims que empram, aquests noms es corresponen a camins avui en desús i parcialment destruïts per la nova carretera que dona accés al balneari de l'hotel Delta.

vials, en condicions precàries. També s'hi acampa amb tendes a l'entremig de caramulls d'enderrocs que resten de les antigues pedreres.

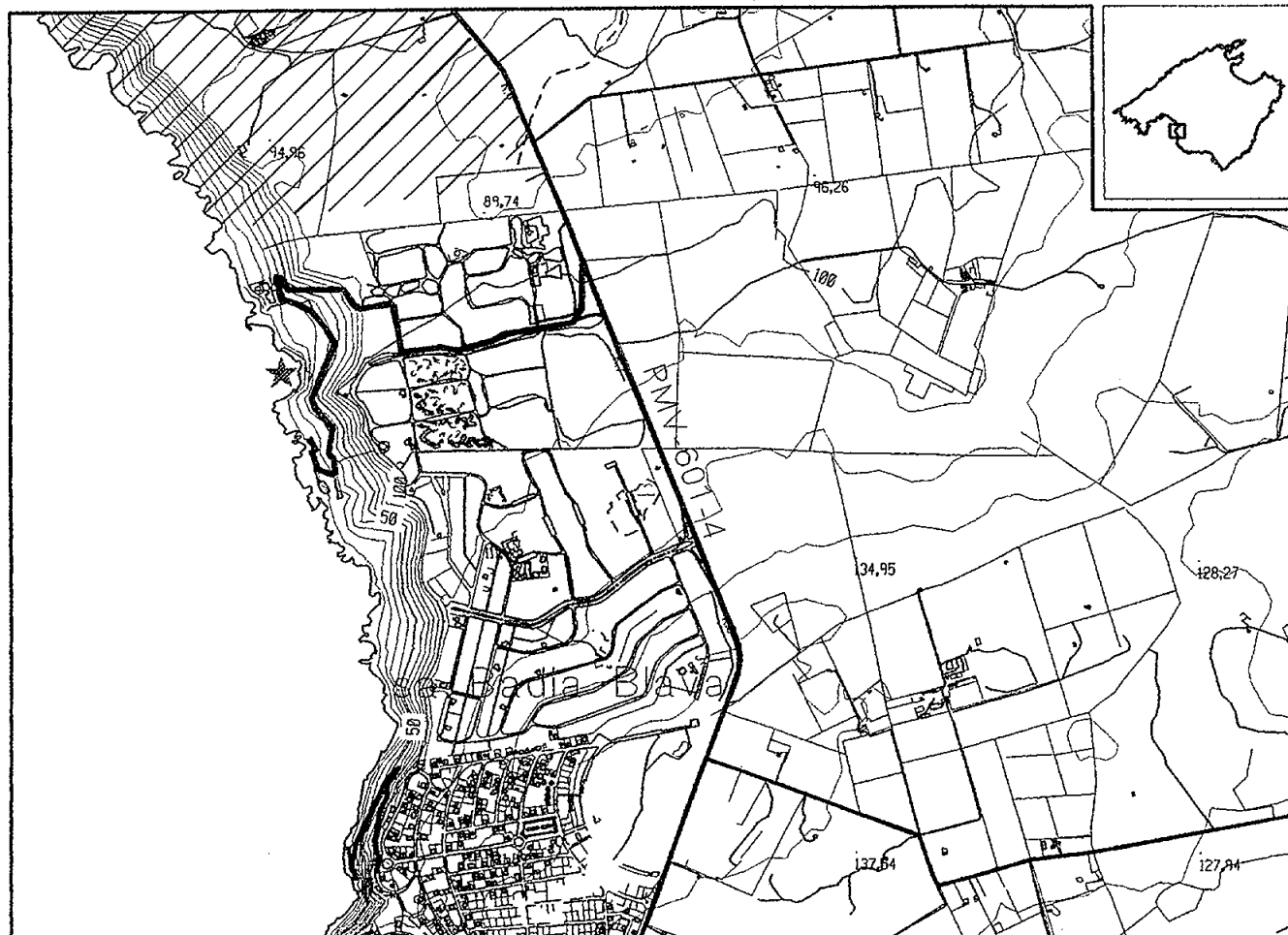
S'hi pot detectar l'extensió de les àrees afectades pel trànsit, per la compactació dels sòl, la pèrdua de la cobertura vegetal i l'increment de l'erosió. També es fa palesa l'escampadissa de deixalles. A l'igual que passa al mirador del Cap Blanc, hem detectat la pràctica d'estimbar cotxes i d'altra ferralla, des de la plataforma del penya-segat avall.

Els conflictes entre els gestors del balneari i els recreacionistes que hi accedeixen per fer ús divers de l'entorn són evidents. La gerència del balneari no té cura de l'entorn, que és on s'hi concentra l'ús més massiu. El resultat és la degradació de les zones d'acampada, el trànsit motoritzat fora de l'asfalt, l'aparcament on es pot, etc. D'un any per l'altre, mentre realitzàvem les nostres visites de camp, la zona d'aparcament més important es va tornar inaccessible degut al barrancament, per aparició de xaragalls, del camí que hi mena. Aquests mateixos processos de degradació són generals a les pistes de trànsit motoritzat.

Mapa de localització

AURIMN núm. 26.2.- Davallador de ses Olles

ENP núm. 26.- Cap Enderrocat



Escala 1:25.000

Equidistancia de les corbes de nivell: 10 m



SÍMBOLS PICTÒRICS REFERITS A PRESENCIA DE:		SÍMBOLES CONVENCIONALS	
	Localització de la AURIMN		Limit municipal
	Acces rodat		Corba de nivell, mestra
	Acces per viannats		Corba de depressió, interpolada. Cota altimètrica
	ENP (ANEI i ARIP)		Vértex: de primer ordre, d'ordre interior
INSTAL·LACIONS I SERVEIS			Línia de costa. Riu. Torrent
	Aparcament		Estany: natural, artificial. Embassament
	Bar-restaurant-quinot		Piscina. Alguamòs
	Instal·lacions de picnic		Saïnes
	Venda de llenya		Autopista, autovia
	Lloguer de gandules i para sols		Autopista, autovia en construcció
			Carretera: comarcal, local, particular o pista
			Carretera en construcció
			Camí
			Ferrocarril de via estreta
			Pont. Túnel
			Línia elèctrica d'alta tensió
			Edifici públic o singular, privat
			Edifici en construcció, en ruïnes. Cabana
			Paret, tàpia. Mur
			Vorada
			Far. Balisa
			Molí
			Pedrera, gravera. Abocador, enderroc
			Limit ANEI
			Limit ARIP

